

مەھاباد
ئە ئۆلۈمپىيادەكانى خوادا

سەلىم بەرەكات

مەھاباد

ئە ئۆلۈمپيادەكانى خوادا

شىعر و چاپىكەوتىن

وەرگىپان و ئامادەكردنى: ھەندرىن

2004 STOCKHOLM

ناوى كىتىب: مەھاباد لە ئۆلۆمپىيادەكانى خوادا
نووسەر: سەلىم بەرەكات
وەرگىران و ئامادەكردنى: ھەندرىن
چاپى يەكەم: ۲۰۰۴
بەرگ:
تايپ و مۆنتاژ: عەبدوللا قادر دانسان
چاپخانى:

ناواخن

- ۷ پورتريتىك بۇ ناسنامەى سەلىم بەرەكات
- ۱۵ مەھاباد.....
- ۲۹ رۋناشتا بكوژن
- ۴۱ تۆلە
- ۴۵ شىعر نەزائى زمانە نەك زانينىهەتى
- ۶۷ رىبىنى تووناوتوونەكان و سوارچاكى چۆلستان

پۆرتىتېك بۆ ناسنامى سەلىم بەردىكات
ۋ
تەئىلىك بۆ «مەھاباد»

له بهراییدا گهره که بلیم، گهر بخوازین، پانتایی دهق و تایبه تمهندی جیهانروانینه ئەزموون به خشه کهی «سه لیم بهر هکات»، سه لیم بهر هکاتی شاعیر و رۆماننووسی «یاریزان»ی "بوونه وهره سهرواداره کان - شاعر -" و په یفه ره هه ندگه ل و مانا خه یالاندراوه کان، راقه بکهین، دهبی تیکرای دهقه شیعیری و په خشانییه کانی بخوینینه وه. چونکی خویندنه وهی رۆمانیک یان کۆشعیریکی وی، ته نیا ده بیته به شیکی ناته وای یه کیتی بهر هه مه کانی. سه رجه می بهر هه مه کانی؛ به شیعرو رۆمانه کانیه وه، ره گه زه کانی واقع، هیماکانی میژوو، وپینهی شوین و ئاپۆرهی بیررۆیی، له جهستهی ژانیک لیچپرژاودا به رهو ته قینه وه بالا ده کهن. وپرای ئەمانهش، ئیشکالی ناسنامه و، قه دهی پالنه وانه کان و، بوونه وهره دوردۆنگ و وهرسه کان، به دست تلانه وهی چاره نووسی نادیار و فهرامۆشکراویانه وه، له چرتین ئاستی شیعرییه تدا داستانه تراژیدیاکانیان ده چنه وه. نامادهی گیانله به ره کتوییه کان، په رهنده هیما نامیزه کان، سروشتی شوینه کان و کاته دژواره کانیش، به هه مان شیوه، ره گه زگه لیک کی گرینگن له بهر هه مهینانی مانا و ئەسته می ئیشکالییه تی قه ده ره کاند.

بهره کات، له ئالۆزترین پرۆسیسدا شته کان له دۆخی خویندا داده برینیی و له نوپرا له ناو سترۆکتۆری زمانیکی ریزه پردا بوونییان بهر هه میاندینیتیه وه. له جهه م ئەو، زمان، دهروازه یه که بۆ په یوهندی کردن له گه ل دنیا و یادوه رییه قه ده رگیره کان، که ئەو زمانهش به دژواری و یاخیگه راییه کهی، ناسکیه کی نامۆ و ئاژاوه یه کی بیکۆتایی بهر هه مدینیی.

لیردها، سه بارهت به مه سه لهی ناسنامه، ده مه وی بلیم، ناکری بهر هکات له گه ل ئەو نووسه رانهی که کوردن و به زمانه کانی "ئه وتر" ده نووسن، به راورد بکریت. بهر هکات، زمانی "ئه وی تر" له خه سه له تی ره تکر دنه وهی ناسنامه که یه وه به رهو

به ئاشناکردن و بهرهمهینهری ناسنامهکهی دهگوازیتتهوه. ئەم ناسنامهیه به ریگهی ئەو زمانهوه لهوپهیری ئازادیدا دهفراژی و ئازادی خۆی رادهگهیهنی. به واتایهکی تر، جیهانی ئەم ناسنامهیه دیلی ئەم زمانه نییه، بهلکه به پێچهوانهوه. بهلام لهسالانی ههفتاوه رۆمانهکانی شار کهمال کراون به سویدی، کهچی تا ئەو وتارهی، که له ناوهراستی نهوهدهکان، لهمهپر گوند ویرانکردنی کوردان بلاونهکردبووه، زۆرینهی خوینهرانی سویدیهشاریان به تورک دهناسی. یهشار کهمال، داستان و ژبانی کوردی له ناو سیاقی دهسهلاتی زمانی تورکییدا شوین بزر دهکات و مۆرکی کوردانهیان لهبهر دادهمالیتنی. بۆیه ناسنامهی پالەوان و میژووی رووداو و شوینهکان، له رۆمانهکانی یهشاردا تورکبوون جهستهبهر دهکهنهوه، یان ناسنامهیان، کوردیهکی شهرمنۆکه. کهچی ئەو ناسنامهیه له بهرهمهکانی بهرکاتدا، ناسنامهیهکی بوپرو جهربهزانهیه. بههمهحال، دهزائم ئەم بۆچوونه پێویستی به وتاریکی سهربهخۆ ههیه.

لهم روانگهیهوه، خویندنهوه، یان سهفهری تهئویلکردن بۆ ناو جیهانه تونوتوونهکهی بهرکات، خۆی له خۆیدا، تهرزه ئیشکالیتی ترمان بۆ بهرهمدینیتتهوه، که ئەم کارهش کارامهیی و توانستیکی داهینهراوه دهخوای.

لێرهدا، من ئەو پهیمانم به بخوین نهداوه، بهلکه من ههولتیکی سادهم پێشکهشکردوه، که خوینهر دهتوانی تهنیا وهک پۆرتریتیکی، بۆ چهشنه ناسینیکی سهلیم بهرکات، ئەم کتیبه بچووک، بخوینیتتهوه.

وێرای ئەمهش، ئەم سی شیعەر و دوو دیدارهی که ئەم کتیبه بچووک پیکدین، بهتایبهتیش شیعرهکان، دواي بلاوکردنهوهیان جاریکی تریش تهئویلکراون، نهک وهرگێردراون، که له کهم و کورپیش بهدهر نین.

سهرتاپای بهرهمه داهینراوهکانی بهرکات دهقی قوول و بزۆزن، بۆ ئەو خوینهرانهی که چیژ له نووسینی گۆرانی نامیز و ساده وهردهگرن، سهخت و

نامۆن؛ نائاسایی به ئاساییکراو، فهرامۆشکراوهکان به رۆح زیندوووکراو، کهمۆبوو به یاخیکراو و شته بيجوولهکان به جوولهکراون. به واتایهکی تر، بنهماو پیکهاتی دهقهکانی بهرەکات، به فره دهنگی و مانا سوار و بزۆکهکانیهوه، له بالآتیرین گهمهی زماندا مشتومال کراون، که به تهئویلکردن نهبێ، ئەو خهیاڵه سهرکیش و ئاسۆیه تهونچنکراوانه جهستهبهراکرتین. بۆیه ئەم قامهته شيعيريه رسکاوو تۆکميه له لایهن خوینەر و رهخنهگره باوهکان به تویتژگهرايی ناویژ دهکری.

بهرەکات، هەر له "الجنذب الهیدی"ی و کۆشيعیری "کل داخل سيهتف لاجلی وکل خارج ایضا" هوه، له سهفهريکی بهردهوامدا، به دواي قهدهری ناسنامهو پیکهینانهوهی شوین، دهگهرييت. له رۆمانه سینه (ثلاثيه) کهیدا، "الفليکون فی ثلاثاء الموت" پالنهوانهکان به دهست سهرگهردانی قهدهره سهختهکانیانهوه، ههنيهيان بهر دیواری گهردوون دهکهوئ، دواچاریش خودی گهردوون، ویتجا ئەمدیوی گهردوونیش، دهبيتته کانگای یارییه به قهدهر داوینگیرهکان.

«سهليم بهرەکات»: بوونهوهريکی سهههندهی ناو ئەو بوونه ژهنگرهيهيه. که له ساته فهرامۆشکراوهکانی ناو ساته به فهرامۆشکردنهکاندا، شيعر و رۆمان، دوو ئاسۆی بهرهلهدرارو و بێ کۆتایی ئەون. له ناو ئەمانهدا به رووی ئەم دنيايه زهیرۆحگرو تهپيوهه، یاخیکهراوه ههلهشاخی. هەر دهلیی، بهدژی دنيايهک که ئامیره ئاوهر هیدی هیدی لتيدهخوړی و، بوونهوهرهکانیش له نائاگاييه دهسبهرداربوونهکهياندا، ئاگايانه سارده چيژی لتيدهکهن، دنيايهکی مهحالگیر دهئافرینی (که ئەميه خولیا راستينهکهی ئەفراندن). ئاخۆ دهبێ خهونی شاعیر چی بێ؟!

قهوارهی دژواری شيعر و رۆمانهکانی وی، هاوسهنگی قهوارهی برینی ناسنامهکهيهتی.

بهرەکاتی بوونهوهر کوردی عهرهبينووس، له ناو جوگرافياي شيعری تازهگهريی عهرهبيدا، تاکايهتی خۆی ههيه. ههلهته، بههۆی ناسنامه کوردیيهکهی و هیله

هزریه ئاشکراکهی ناو شیعر و رۆمانهکانیییهوه له گۆرهپانی رهخنه و باسدا، زۆر بهی دامودهسگا رۆشنبیرییه دهولهتیهکان و بگره سهربهخۆکانیش، به شپوهیهک له شپوهکان، بههۆی ههلوێستی سیاسی و رهگهزپهستانهیان پهردهی بیدهنگیان بهسهردا داوه و له مافی خۆی بپهریان کردوه.

جا گهر دهقه کوردگه راییه به عهرهبی نووسراوهکانی «سهلیم بهرهکات» و ئهوه نووسهره ناسراوانهی تریش که کوردن و عارهبینووس، فارسینووس و توورکینووسن - به دهقی کوردی دابنرین -، کهوایه، ئهڕی بۆ چهند هاوکۆفیککی ئهزموون ئاسای و سهرنجراکیشمان، وهک ئهزموونی به زمانی کوردی نووسین، بهرچاو ناکهوی؟ گهر وانیه، بۆ ههمیشه دهلێن رهوتی شیعر و رۆمانی کوردی له ئاستی دهقهردا قهتیسماوه!

بهلام بێجگه له دهراویتهکردنی نموونهی چهند دهقیکی به کوردی - وهک چهند دهقیکی نهک ئهزموون - که دهکری ئاماژهیان بۆ بکری، کهچی ئهوه دهقانهش ئهوه رهخنهکارییه ساوایهی که له ئارادایه، ئاورپی لینهداوتهوه. لهوهش زیاتر ئهوه رهخنه تازیهیه، چونکه ئاست و قوئاعی دهستهوایی (استعاره) و، خزمایهتی و گیانی تۆلهکردنهوهی نهبریوه، که ئهزموونیککی رهگاژۆی ههیه له رهخنه کوردیدا. بۆیه تا ئیستاش دواي دهقه باو و ناوه باوهکان کهوتوه. وهک دیاردهیهکی تازهگهراوهی ئهدهبی، بهدواي خویندنهوهی دیارده تازهکان نهکهوتوه. بۆیه رهنگه ئهمه یهکیکی بێ لهوه هۆیانهی، که نههیلێ ئهوه رهخنه تازیه ناسنامهکهی به خهملیوی له رهخنه کوردیدا بالادهستبکات.

ئهڕی، له سهردهمیکی ئاوا لیکچرژاوی تۆتالیتارانه بهگشتی و، بهتایبهتیش له خۆرهلاتیکی تایفهگهر و هیزباز و کۆنباوی ئاوێزانبوودا، ئهدهبی ئهمرۆمان دهخواری، به جیهانروانینیککی بالتر له بهرانبهر گری کویرهکانی بوون و ئالۆزهکردنی ژیان، جهخت لهسهه به گری بوونی، چیهتی و کرۆکی دۆزهکهمان، وهک قهواره و بارستایی تراژیدی ئامیزهکهی بکات و به پرسیاریککی تر وهلامی وهلامه گومان لیکراوهکان بداتهوه. نهک بۆ چهندان جار وهلامه بهدیهبهیهکان دووپاته بکاتهوه. بههههههه...

- شیعی "مه‌هاباد"، جوگرافیایه‌کی برینگری پر له زهنا و یاخیگری و ئاماژه و پرسیاره‌لگری درامایانه‌یه. له "مه‌هاباد" هوه با یه‌کی بریندارکراو دنیا ده‌ته‌نیت‌هوه. "مه‌هاباد" ده‌شی جه‌سته‌ی "هه‌له‌بجه" یه‌ک بی، له جه‌سته شیعی‌یه‌که‌ی "مه‌هاباد" دا، که یاری قه‌ده‌ریک بوونه تراژیدیایه‌که‌ی به‌رهو یاریگه‌یه‌کی سه‌خت په‌لکیش ده‌کات. له شووشه‌ی په‌نجه‌ره شیعی‌یه‌که‌وه، سروشت و سیمای یاریگه‌ره‌کان و شاعیری یاریکار، یاریه‌کی قورس به‌سه‌ر داسه‌پینراو، ده‌نگ و ده‌نگی سه‌رتاپای رووداو‌ه‌کان له‌ناو کۆلانی پرسیاره شیعی‌یه‌که‌دا زاوژی ده‌کن، وینجا له‌ناو ئه‌م هافرکیته خویناوییه‌دا، میژوو له دایکه‌بی. به‌وینه شیعی‌یه‌ سرک و ئامیزلێکردوو‌ه‌کانه‌وه هارمۆنیای ورینه‌یه‌کی به‌چیتژ، قه‌واره‌ی شیعه‌ره‌که‌ رایه‌ل ده‌کا و، هیما‌ی ماناکان له جوگرافیای ده‌قدا ده‌زینگیته‌وه. به‌مجۆره "مه‌هاباد" له هه‌ناوی شیعه‌ره‌که‌دا وه‌ک سیمفۆنیایه‌کی تراژیدی، رووحمان له باوه‌شی خویدا هه‌لده‌گری و له‌گه‌ل شه‌پۆلی په‌یفگه‌له هیمداره ورینه وه‌شینه‌کانی شیعه‌ره‌که‌دا، به‌رهو پیشه‌وه، نه‌ک پاشه‌وه، به‌رهو هزر کردنه‌وهو تی‌رامان، نه‌ک ده‌سته‌پاچه‌یی و که‌فه‌ژیه‌که‌یی و کلۆلی، ده‌مانبات:

"ئای له ژه‌نگاری" را‌کردوو بۆ "تورئ، ئای له "جه‌زیره‌ی بۆتان":

قه‌لاکان ناسکن، دیواره‌کانیشی وه‌ک ده‌سته‌کانم مرواری ده‌چننه‌وه" ...

یان:

ده‌وله‌تیکێ ترسنۆک و قه‌ده‌ریک به‌ دوا‌ی تۆپه قورینه‌کانیان غلۆر ده‌بنه‌وه" ...

لی:

"دایکایه‌تیش به‌ مه‌مه‌که به‌ردینه‌کانیه‌وه له‌نیوان وه‌چه‌کانیدا دۆشداماوه" ...

به‌ باله‌فره‌ی ژانه‌کانی شوین، جه‌سته شیعی‌یه‌که‌ی "مه‌هاباد" له‌دایک ده‌بی. له‌ناو ئه‌م جه‌سته‌یه‌شدا، جه‌سته‌ی میژوویه‌کی گه‌مارۆدراو، گه‌مارۆمان ده‌داته‌وه.

"مه‌هاباد" له یاریگه‌یه‌کی پر له مرکیش مرکیشدا، بوونه‌وه‌ریکی زامدار و،

ناسنامه‌یه‌کی راساوه له مه‌فته‌نیکی فه‌رامۆش‌کراودا. یاریکه‌ر، ده‌کرێ شاعیر خۆی بێ؛ مه‌هابادی شیعرئاسایه، بوونه‌وه‌ریکه بوونه‌وه‌رایه‌تییه‌که‌ی فه‌رامۆش ده‌کرێ. له ئۆلوم‌پیا‌یه‌کی دا‌پۆژاودا، "قورساییه‌کی گه‌وره‌تری پێ به‌رزده‌که‌نه‌وه". شه‌ر له‌گه‌ڵ هێزی ناوه‌کی و هێزی ده‌ره‌کی و هێزی ته‌ماشاکه‌ران و هێزی «ناو‌پۆیان» ده‌کات، که "شه‌ونخوونه له‌سه‌ر شه‌ونخوونیه‌کانی".

هێزی به‌رته‌کی شاعیر، وه‌ک قه‌ده‌ری ناسما‌که‌ی، له‌م پێش‌بهری‌که‌یه نایه‌کسانه‌دا، ده‌نگ و هێما و سه‌ر سه‌ختی په‌یغه‌کانیه‌تی، که وێرای ره‌وته‌نی سه‌ته فه‌رامۆش‌کراوه‌کانی ناو سه‌ته دژوره‌کانی پێش‌بهری‌که‌یی چاره‌نووسه فه‌رامۆش‌کراوه‌که و کلپه‌ی سه‌وته‌نه شیعه‌رییه‌که، ده‌فراژین.

ده‌قه شیعه‌رییه‌که به‌ کلپه‌ی ئه‌م په‌یغه زه‌نگدارانه و ئه‌مدیوی وێنه‌کان؛ ناو ئه‌و دنیا بوولێله‌ی که «ئیسکه‌کان و مه‌زراکانی تیدا ده‌زنگینه‌وه» پانتایی مانا‌که‌ی پێش‌که‌ش ده‌کات. شیعه‌ری "مه‌هاباد" وێنه‌یه‌کی سه‌یسته‌ما‌کی هارمۆنی‌کراوه، نه‌ک گریان و واوه‌یلا. له‌ناو ئه‌م جیهانه‌دا، یان یاریگه‌یه‌دا، هه‌موو ره‌گه‌زه‌کان به‌ ئا‌گاو هۆشدارن (ده‌ئاخفن) و هێمای چیه‌تی شوین جه‌غته‌که‌نه‌وه، تا‌کو قه‌ده‌ری ناسنامه‌کانیان جه‌سته‌به‌ر بکه‌نه‌وه و، ئه‌و فی‌لانیه‌ی که بنه‌مای یارییه‌ دا‌پۆژاوه‌که پێک‌دینێ، ئاشکرا بکه‌ن. له "مه‌هاباد" دا واقیع، یان رووداو، له سه‌خت‌ترین بۆسه‌ی زماندا خراوته روو. به‌لام ئه‌و رووداو، وه‌ک داستان، نا‌گێرد‌رێته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی که شیعه‌ری کوردی-به‌گشتی- له‌سه‌ر ئه‌و شیوه‌ خۆیندنه‌وه‌یه رایه‌پێناوین. ئه‌م شیعه‌ره هه‌موو کاره‌سه‌ته‌کانی قه‌ده‌ری کورد له‌ناو خۆیدا چ‌رده‌کاته‌وه. دواجاریش شیعه‌ره‌که له‌ناو ساختمانی زماندا گووتاری ناسنامه‌که‌ی ئاراسته‌ ده‌کات. - لێره‌دا مه‌به‌ست له‌ زمان، زانینی رێزمان، یان راست به‌کاره‌ینانی، کردار، ئاوه‌لناو، بکه‌ر و زمان خۆشی، نییه، که ره‌خنه‌گره ئاماده‌باش و وانه‌ بێژه زا‌ره‌کیه ئاسا‌کانی کوردی، هه‌میشه وه‌ک پێوانه‌یه‌ک، بێ‌وچان بۆ هه‌موو نووسینه‌یک له‌سه‌ر زا‌ری قه‌له‌مه‌که‌یاندا ئاماده‌یه، به‌لکه مه‌به‌ستمان له‌ به‌ ئا‌وه‌گێری و شه‌ره‌نگیزکردن و "خوین لێبه‌ردانی" زمانه له‌ پرۆسه‌ی به‌کار

هیناندا، بەم پێوانەییە ئاستی شاعیری ئەزموونبەخش لە ئەفراندنی پرسیارەکانی: بوون و نەبوون، لە بەرھەمەینانی زمان و ناسنامە دا، ھاوێر دەبێت.

شاعیری "مەھاباد"، وەک ئەو ھەموو شیعەرە کوردیانەیی کە بۆ ھەڵبجە و ئەنفالەکان، یان کارەساتەکانی کورد نووسراوون، لەناو گریانی نۆستالژیدا گیرخوار دوومان ناکات، بەلکە بە زمانیکی تر، دەمانبات بۆ ناو ئۆلومپیادەکانی خوا، کە خودی خۆمان و ئەو جیرانانەیی کە ئێمە پێیانەووە ئاوێزانین و قوولایی گشت کێشەکانی تیا دا ئامادەن. بەرھەکات، لەوێ، لەناو پێشبرکێیەکی دارێژراوی تەفروتوناخووزدا، بە ھێزێکی بوونەوەر ئاسا، کە شیعەرە؛ دۆزە رەگەز مەرقایەتیەکی، لە دۆزێکی پر لە دەلالەت دەتەقینتەووە و پێشبرکێیەکی دەبەزینێ:

«وێک ئازاریک کورد بەرھە ھەقیقەت دەچیتە پیش ...»

لێرەرا، جڵەوێ سەرایی دۆزەکەیی بۆ ناو جەرگەیی ئەم دنیا یە، کە لە یاریگەییەکی پێشبرکێی فەرمانرەوایانەیی ناھەق و ساختەبازی دەچێ و دەبیات ، تا لەسەر گومەزی شاعیری مەرھەریدا رادەووستی و یاخیبوونیکی مەحالمیز دەست پێدەکا، کەواتە:

«ئەم ھەقیقەتە رابگرن!»

ھەندریین

١٩٩٥ / ٥-١٩٩٩

ستۆکھۆلم

مەھاباد
«بۆ ئۆلۈپ يادەكانى خا»

بۆ ئېسكەكان زرينگانەوھيان،
 بۆ مەزراكانىش زرينگانەوھيان،
 بوولئېلىش، لە سوتانىك ھەلايساوترە كە رېنىشاندەرى مەرگ بۆ سەر
 نىشتەنيەكەى دەكات.

تۆ ئەى فرىشتەكە، ئېستا، نە بەو ھەمان پىتە بىنوووسە كە ژيانى لەسەر گۆزە
 سازگارەكان سەر كۆنەكرد و لە مەرەكەبدا شەرم دەكاو يەقینی خۆى
 دەپۆشى، نە تاراوگەى ئاوالا بىنوووسە كە ھەك دەرگايەك بېھوودەكان بە كلىلى
 شىوھەكان دايدەپلۆسن.

لى، ئەو خەوزرانەى كە مندالە وئەكان لە باخچەيەكدا پەرشىدەكەنەو،
 خەوزرانىكى پان و بەرىنە، لە ناخماندا بەسزا بەسەرچووھەكان
 مەحفكراوھتەو، رېگا بەھىزەكانىش ھى قاچە بەھىزەكانن، پىچەرەكانىش كە
 خانووسازەكان - لە گوینەدانىكا - بۆ ئابندەيان فرىتى دەدەن، شۆر دەبنەو.

سمەكان لە نىوان من و تۆدان ئەى فرىشتە: گاسنەكان، و لم و ، جادوگەرەن
 تەختەى پەنجەرەكان و دەسكى مسى دەرگاكان دەدزن. بووكە كازىوھ
 تواوھەكانىش لە نىوانى دەستەكانمدان. بەلام يارىكەرەكان - ئەوانەى - لە
 مانەندەكاندا، مېژوو بەسەر كەلاوھەكانىدا دەپرژىن. ئەوان راسپاردەى بوولئېلن
 لە نىوانماندا. ھەتا مەفتەنىكىيان بۆ پەيداكەين كە شايستەى ئېسكەكان بى.

ئىستاكە يارىكەرەكان بە گۆچان درېژ و تۆپ و بازدانەكانيان و، بە ئاسنە
 سووكەكانيانەو، ئەم بوولئېلەى ھەك كازىوھەكى لە كەر باركراو تاقيدەكەنەو.

بەلام زەوى ھانكەھانكى تەماشاكارتىكى خنكاو، كاتىك بە ھاوارەو بەرەو
 پەرزىنەكەى رادەكا: «ئەم ھەقىقەتە رابگرن.»

ئەمە چ گىرآنەوھەك بوو كە گىرامەو؟ ئەوان لەوتىن: راگوپىزراون، راكردون،
 يارىكەرەكانى ئاسن، چەكوش وەشىن، لە باى غاردانەو لەمپەرەكان دەبەزىن،

به پالدا نه ووه و قوونه خشكى رېده كهن، به قاميشه دريژه كانيانه ووه بهرز بازده دن، به سهر پليكانه كانى ياريگه كهدا له سهر نه ژنق نه و قورساييه تاقيده كه نه ووه كه به ره و ناگريان ده بات.

ده بيت من، له نوره كه مدا، وهك ياريگه رېكى تاقيكراوه بچمه پيش، نه و ناسنه به رزكه مه ووه كه نه و انيتر به رزيده كه نه ووه، به يه قينيكي په رده پوښى نه و تو، بى مه به ستى برده نه ووه، به لكو ته نيا له يادى سهر كه وتنيكي نيوه چل و، سهر سهر فرازيه كى نيوه چلدا له به رده م نا پوره يه كى ليكچر ژاودا بووه ستم و هاوار كه م: «ئاي له قورسيه كه م!»:

چون، ماسوولكه به ماسوولكه، ئيسك به ئيسك ناوا نه تره به رده م؟ چون، خوم له و ديداره مردووه بدز مه ووه، كه بؤ ديدارى مردووان به ستر اوه؟ به لام نه ز له نا پوره كه ي نه وى ده ترسم، كه وهك روني نيوه رويه كه به سهر پليكانه كاندا تواوته ووه، بويه په راسووه كانم له ريزيكا گلد ه مه ووه و سييه كانم له سهر بوولتيكي به زيودا به رزده كه مه ووه، من به بهر چاوى نه و ناوېژيوانه ي كه شه ونخوونى به سهر شه ونخوونيه كانى خويه ووه دهكات، رمه كه م ده هاويژم، تا بلت كه من زياترم هاويشتووه له هلدانى رميك بؤ نه و ياريگه يه ي كه ئيشك بؤ ناوېژيوانه كه ي ده گريت.

ئايا ئيستاكه، بازه كه م هلدوم، ياخو نه و خووله كورته ي كه ناوزه كانم چاوه رېي ده كه ن بېرم، منيش تا چوكه كانم بهر زه وى پيشبريكيه كه ده كه وى ده چه ميمه ووه، چاوه كانيشم له سهر كارنويه كه كه ده مامكى باوكايه تي پوښيوويه تي؟

ناخو ياريگه كه له نيوان خوم و هلا تووه كاندا ببه شمه ووه؟ هه موو نه و توپانه ي، كه نيشانه كانيان نه پيكا ده هاويژم، به دانايى به فره ساوا له مه مك هالبراوه كه هه ل ده خليسيكيم؛ به خشينه كانم پيشكه ش ده كه م؛

«با ش به ته نها، هه نجير له راكردوويه ك ددزى، كه هه نجيرى نه چنيووه. وهك باوكيك كه به هه رته ي باوكايه تي نه گه يشتووه، ئيواره يه كى هه لبه زيوو بؤ راكردن ده پشكنم، له ناخمدان نيوان باز دانه كانى من و باز دانه كانى

هاوسه نځده که م، من بردنه وهی که کم ناوځی، به لکو دهمه وځی گه مه که به ناماده بووان ته واو بی، هه تا دؤراوان به ناویژوانه که نه لئین نه هه ولی سهرکه وتن به هیچ کهس دهبه خشیی و نه ئه و لیدانانهش ده ژمیریت که مرینه ره. به هه مه حال، ئه زیش لیرهم، من و ناماده بووانیش له وین، ئه و لایه نانه ی که وهرگیراون به داخوریانی خوین وهک یاریکه ریکی دهرکراو له پیستی خوین دینه دهری، کاتیک کۆتایی خار خار توپکل هه لده دات و به سهر ژاندا دهبوریته وه؛

ئه زیش له ویم، له شه که تیدابه دراوسیه که ناویژانم، دست به سهر روژه که داده گرم تا به دزییه کویره کانی جه ختمبات؛ ئه زیش له ویم، دابه شبووم له نیوان دوو راکردوودا، له بوولیتیکدا که که سیک نه یبردۆته وه، له بوولیتیک شمشیر به ده ستدا، که سپیده به بایه کی قورسکراو راده کیشی.

ئه زیش له ویم، و لۆرییه تیژره وه کان به ره و روومدین و دهستی سایه قه کان له سهر سوکانه کانیان ده خلیسکی. هه تا ریکه وتی مردنیک تر بۆ مردووه کان دابینکه ن و ژیانیکیش به درۆکانیه وه دابه ئینی.

ئایا بۆتان بدرکینم که بۆچوونه ناو ئه م پیشبریکیه جیرانیک چه ند فریوی دام؟

فریویدام که من به ژنوبالای باریک و فیلی په رژینم هه یه. باخچه که میان به وه تاوانباکرد که فرینیکه به دوا ی په ردا، جا له ته نگه به ریپاندا راکشان، له ژیر خوناویکی قه حبه ی سپیده یه کی تیکراوی سوراحیه کی به ردینیدا، له هاتنه دهره وه ی منیان روانی له و دهرگایه ی که جووتی پیلای وهرزشی و کراسیکی خه لیتنراویان له پیش دانابوو. منیش بۆ سهرکه وتنه که م ئه وه م به هلیک زانی تاکو به ژماره دیاریکراوه کان رازیم.

سهرمه ستم کردن: جیرانه که، ناویژوانه ژاکاوه که و، ئه و روناکه ییه ی پشتنه ستوره به دارزانا # دریزه که و یاریگه که، تیکرا سهرمه ستم کردن. له توانستیکه وه بۆ توانستیک، له مهره که بیکه وه بۆ مهره که بیک، به راکردنه وه

موروه شكاوهكانى ئادهمييهكهم له ژير ئهو پييانه هه لگرته وهه، كه له پيشيدا مه وه و نه بېرده وه.

ئاخافتنه كهم سه خته. ئەز دەرنام.
خوارينه چكۆلانه كهم سه ختن. ئەز دەرنام.
ههنگاوهكانم سه ختن، چونكو بۆ پيشبركی ئامادهم كردوون.
ئەزيش سه ختم، چونكو ئيوه مانای سه رقالبوون له يه قينه وردوخاشبووه كه تيدهگن، كه راگوازراوان لئیدهروانن.
زهويه كهم سه خته، ئەو دارزانا يانه بۆ بازدانن، ئەو چه كوشانای كه له وهشاندياندا ده نالینن، ئەو رانه به له ز خوینراوانهش - ساتی ماسولكه كانی له شه هوه تا ده تريویین بۆ دۆرانین، كه له ژماردن نایهن، هه موویان سه ختن.
يارىگا كه سه خته، له بهر ئه وهی قورسایى گه وره ی مهرگ به دهنگىكى نه وی ده گيرتته وه.

(تۆ ئەى مهرگ)

ئەى ئەو شمه كه كۆنه ی سه ر دوو شانە تىكسمراوه كه؛
ئەى لاستىكه له رزىوه كه، ئەى ياقوته له قيوه كه ی سه ر ئە مووستيله كه؛
ئەى خو له میان نارناوان په خشكراو،
هه ر وهك تانجییهك به هه نكه هه نك په لكيشت بكات،
هه ر ده لئى يادوه ريه كه ت پشيله يه كى توور دراو له تارمه كانه وه ده بىنى.
تۆ ئەى مهرگ،
ئەى ئەو نقومبووه ی كه هه موو ده سته كان به هاناته وه دین،
كه مىك مه سه له كانت ئاسان كه وه.)

به لام منى راكردوو به دارزانا دريژه كه مه وه، له ناوجه رگه ی ئەو هورا كيشانه ی كه ده مكاته به شدارى كه رى يه كه مين ئاده مييه راكردوو كه ی نيو جه رگه ی هورا كيشانه كان. ساتىك كه به هه موو هيزى كمه وه خوّم ده خمه سه ر ئەو داره،

جەستەم ئەو شێوێه كەوانەییە وەر دەگریت و هەوا لێزاننیه كەم دەبینی، پروناکی تیشك بە تیشك لە مندا لێتییە و ئیلیه كەیدا دەستێهنگینی لە گێرانەوه كەمدا دەكات، چونكو من یه قینه كانیم وا وەسف كرد كه وەسفناكرین.

لە تیپه پینمدا، بەبازدانەوه، دانیشتووێهكان بەسەر پلێكانە شێوێه ئاساكانی خۆیانەوه غلۆردەبنەوه، لەسەر ئەو بازدانە چركراوانەى ئیوان شیتى و شیتیدا دەستەكانیان توند گوشیووه، هاوارم لێدەكەن: « كۆتاییه كە ببه»، منیش كۆتاییه كە بە لم و، چهوری و، لاپه پوه، قیرو، پاسهوان و، سەرتاش و، سەنگرو، وەنەزو، تریقهو، كورسی و، پهيكەرەكانیهوه، وه ئەو لیبوردنەى كە خوین لە پارز ونگە كەى دەدەلێنى، دەبەم.

عەدەمیش، بەرەو ئەو سەكۆیهى كە قورسەه لگرەكان فەنايه كى قالکراو وەك ئاسنێكى هەنگوینێكى لەسەردا هەلەگرن، هەلەكوتی. منیش شوینەكەم لە ئیوان ئینزاركراوێهكاندا دەگرم – تا بە نۆرەى خۆم بچمه سەر سەكۆكه، لەپى دەستەكانم لەو له هەلەسوم كە وشکیان دەكردهوه نەبادا ئاسنەكە لە دەستەكانمەوه بخلیسكین. لە هێكرا ئیوارە بەرز دەكەمەوه، سى بەرد، ئەو دوو هۆقهیهى كە ژیان بۆ شەونخونی ئیوارە بەجییهتشتبوو، ئەو گوارانەى تریش لە رەنگزەردى قومارچییهكان كە با بەسەر براكانیدا دەبیەشیتەوه.

ئایا ئەو ئالایانەى كە لەوین بۆتان ناو بیژیکەم، كە لەسەر تارمە بەرزەكانەوه بە تەهنگەكانەوه راگیراون؟ ئایا ئەو تەهنگە زۆرانەى ئەوینتان بۆ ناو بیژیکەم، كە ئەو پالەوانتیییهى لەشەرما برۆا بە دەستدریژی بەسەر كوردا دەكات؟ ئایا كورد ناو دێر بیکەم تا شەو بە كراسە تالانكراوێه كە یهوه گەرمبیتەوه؟

دوو بازدان. لە خوولی یه كەمدا، بە دار زانایه كى شكاووه؛
دوو بازدان، بە خورتییەوه بۆ خواوهندیكى شكاو.

ئایا ئاسمان دیلكەم تا ئەم وەسف كردنە تەواو كەم، یان ئیوارەكە بۆ خولیا وەرزشییەكانى جییهتلم؟ ئایا لە كۆتایی پەسنەكەدا، چهكوشە هاو بیژراوێهكان كۆكەمەوه، یان بەم واو هیلايه بە مەتر پیوراوانەى كە لەگەڵمدان بەو خوله

مشتوما لکراوانه‌ی که بۆ جار سکردنی مرۆڤن، ده‌سته‌لگرم؟
 که‌وايه، وا له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌کی تۆکمه‌دا ئەم ئاسنه‌ش به‌رز ده‌که‌مه‌وه که له‌ژێر
 قاچه تۆکمه‌که‌کاندا ده‌له‌رزێ. تاقیکردنه‌وه‌ی ماسولکه‌و تاقیکردنه‌وه‌ی هه‌وا
 ده‌بینم، که ده‌ماره‌کان ده‌گه‌نه‌ چله‌پۆیه‌ی هه‌لچوونیان که بۆ خوێن پاکیزه‌یی و
 قه‌حبه‌یی پێخۆشده‌که‌ن.
 ئەم ئاسنه به‌ حیکمه‌تی ئاسن به‌رز ده‌که‌مه‌وه.
 سویند ده‌خۆم که ئەو ئاسنه به‌رز کراوه‌ی سه‌ر ده‌سته‌کانم ئاینده‌یه‌کی
 شۆراوه‌ی ناو سینه‌ی کوردیکه
 به‌م جۆره خۆم له یاریه‌که‌دا بینیه‌وه.
 به‌م جۆره خۆم له یاریه‌که‌دا بینیه‌وه تا سه‌رقالمبکات، تاوه‌ک دار تاشیک له
 سه‌ر مه‌زنده‌کردنی گۆشه‌کان له‌م به‌زمگایه‌دا سه‌رنج بگرم، ئاساییه بۆ
 جیره‌کردن که پێ به‌ قوفله‌کان بدات تا ببینن، به‌و فیتنه‌یه‌ی که وێرانگه‌کان
 یه‌کده‌خات.

ده‌با هه‌موو پێغه‌مبه‌ره‌کان، به‌و ئازاره ورده‌کاره‌ی که‌په‌رئاسایه ئاماده‌بن،
 تاکو ژیان وه‌ک په‌یفینی گروکاره‌کان به‌قسه‌بێن. با دابه‌شبن ساتی که ده‌بینن،
 چونکه نیعمه‌ته‌که به‌ گوێچکه‌یه‌کی هه‌له‌شه‌وه گوێرا ده‌دێرێت و، ئیستای
 ناله‌ناکه‌ریش به‌ چه‌نه‌چه‌نه ته‌لاقدراوه‌کانیه‌وه نه‌ک به‌ قسه‌ی شاهیدکاران،
 ده‌نووسیته‌وه.

ده‌با بازیکێ به‌رز بێت،
 راکردنی‌کیش له‌ نشیویه‌کی به‌رزدا
 ده‌با فریشته‌که له‌ژێر که‌وانه‌که‌دا بێت،
 له‌ ده‌روازه‌یه‌کی باکوری هه‌قیقه‌تا،
 ئەو پالتۆیانە‌ی پۆشیوه‌ که‌ هی خۆیه‌تی، بوندق ده‌کرۆژێ، تا به‌ شیفایه‌ک
 ده‌گات که شوخییه‌ک نۆکه‌ره‌که‌ی هه‌له‌ده‌بژێرێت، ئاماده‌بوونیش له‌ یاریگه‌که‌دا
 به‌ سورا حیه‌کانیان هه‌وه‌ که‌ مه‌رگ شتیک له‌ نیگاره زیندوووه‌کانی له‌سه‌ر به‌جێ
 نه‌هێشت، ده‌چنه‌ده‌رێ.

ئاي بۇ «ژەنگار»ى راكردوو بۇ «تۆرۆس»، ئاي بۇ «جەزيرەى بۆتان»:
شوراكان ناسكن و، پەرژىنەكانىش وەك دەستەكانم مروارى دەچننەو،
پەيكەرەكانىش - با - دەمبەست دەكەن.
بەلام ئەوانەى، من ئاسا، بەسەر پلىكانە تاتەبەردىنەكاندا بەرەو تارىكى
هەلدەزنىن، ئەوان تاقىكردنەوەى وريايىەكى خەوالوون لە جەنگى دارتاشاندا .
- ئەزىش...

من بۇم ھەيە ناوبىژى كەسىك بكەم؟:
دەولەتە ترسنۆكەكان و، قەدەرىك بەدواى تۆپە قورىنەكانىانەو تەلدەبنەو.
تەنىاش، بەيانىەك پرچى شانەدەكا، با خانووسازەكان بەرەو ئەبەدىيەت
رىكەون، ھەرەك - پاش كەمىك دواى مەرگ - داستانەكەم بەقەرز بدەم،
تابەسەر عەدەمدا پەرىشانە ئامىرىيەكەى بگىرپىتەو، ھەرەك كورد
ترىقانىەوكانىان پى تاقىبكاتەو، كە ئەوان سەولى بەستەلەك بەرەو ئەو سەكۆ
گەورانە سەول لىدەدەن كە ھى نالە گەرەكانە.

خودىيى من

ئەوانە كوردانى تۆن، خودىيى من.

...بوندقەكانىش ھەلدەرىژىن، ھەلووژەكان ھەلدەرىژىن. ھەرمىكان، رۆلەكان
دابەشەدەكەن، گەنمىش ورىنەدەكا: تا گولە گەنم بىتتە ويستى مەرگ،
دەبا مەرگ لەو تونىلانەى كە توپژ ھەلدەدا زەنادارتر بىت، رىبوارەكانىش
لەناويدا بە سرتەيەكى نزم ئاخافتنە دواخراوەكانىان بىپژن.
تۆ ئەى فرىشتەكە بە بيانوويەكى زىندوو مەمبە، چونكو من - تۆ ئاسا -
چارەنووسەكان وەك ميوە بەسەر بىچارەكاندا دابەشەدەكەم، بە دەستە
ورپنەكردوەكانمەو تارمايىەكەم لە دەرگاوه توردەدەم تا بەچىرۆكەكانى لەمەر
ژيان بگىرپىتەو.
چاوهروانىشم مەبە، چونكو ئەز وەك راكردووويەكى ناو چىرۆكەكانم. ئەو

کهسهی که نایگپریتهوه دهمرپینی، کاتیکیش که داستانبیژ پایانی چیرۆکهکه
ناگپریتهوه، ئەز دەبمه کۆتایی. گەر ویستیشت چاوت لیمبیت ئەوا دارزانا
دریژەکهت بەرزکەرەوه و پیللوه وەرزشیەکهشت لەپیکە - تۆش وەکو من
راکردووی ناو چیرۆکهکانیت - گرەوهکەرەکانیش لە هەلکوتاندنە
پەسنکاریەکانیاندا دەرگا بە دەرگا دەکوتن و ئەو بەختانەت لەگەڵدا
دابهشدهکن که ترس پیروزیبا بیان لیدەهات.

له «مه‌هاباد» هوه بۆ «مه‌هاباد» وهک من، به کهمیک ئەفه ئۆفهوه، تۆ ئەی
فریشتەکه، قەیتانی پیللوهکهت دهکهیتەوه و کراسه خاکیهکهت دادهکهنی،
تاسەر ئیسقان هەناسه هەلدهمژیت، هەر وهک پەسنکارەکان لە واوهیلاکه
رژگاریان کردی و پیکەنین بۆ تۆ گریا؛ ؛ دەلێی
شەرەنگیزهیهکی

تر

له ئاسمانیکهوه

بۆ

ئاسمانیکی تر

پەلکیشتدههات.

ئازاریش وهک چۆن ههوا پالتۆ له ئەمبارەکهیدا هەلدهواسی، کورتت دهکاتهوه.
له سووتانیکهوه بۆ سووتانیک با قەدەر ئەو دەسکهوته به هەل وەرگری که
کورد به قەدەری دەبهخشی تا له چەنەبازییهکدا تەمبەلە زێرینییهکهی لەسەر
زەویدا پێبگپریتهوه، بەر لەوهی راکردووکان به تارماییهکانیانەوه پەرژینه
ترسنۆککههی ئایندهیان داگیربکن، که ئەوان کراسهکانیان تورهه‌لدهدا تا
ههوا گەرمبکاتهوه، پیللوهکانیشیان بۆ گەمارۆدانیک جیدیئلن تا برینی
گەمارۆدان له گولیکهوه بۆ گولیک به پیاده بگوازیتەوه.

بایه‌کهش؟! چیهتی؟ دیسانهوه له «مه‌هاباد» هوه بۆ «مه‌هاباد».

هەر هەموو له «مه‌هاباد» هوه بۆ «مه‌هاباد».

هەموو لیدانیک له «مه‌هاباد» هوه بۆ «مه‌هاباد».

هەموو واوهیلاکان له «مه‌هاباد» هوه بۆ «مه‌هاباد».

دایکایه تیش به مه مکه به ردینه کانیه وه له نیوان وه چه کانیدا دوشداماوه:
که خوا بیدارمکاته وه، له په سه ندانیکه شیدارانه بۆ خوین، پیتلاوه کانم ئاماده
کرد، که خوین بیداری کردمه وه خوام ئاماده کرد.

به لام، وهک ئازاریک باله کان ده چنه پیتش،
وهک ئازاریک کورد به ره وه ههقیقهت ده چیته پیتش.

وهک ئازاریک بوولیل کۆچا و کۆچ شوینه که له سه ر کیزه کانیدا ده گیریتته وه؛
وهک ئازاریک ههتاوی کویر ده چیته ناو «مه هاباد».

ئه زیش
کۆچا و کۆچ - به هه مان دارزانا که مه وه، به دوو پیتلاوه وه رزشیه کانمه وه، به
چه پله که ره له بیری کرا وه که ی سه ر پلیکانه کانیه وه، که که سیک به سه ریدا
هه لئه گه را، ئه ی فریشته که - ئاره قه ی سه ر هه نیهت وشک ده که مه وه، به
ئیسکه کانم باله کانت راده گرم تا ئه وه زه ویه ی که له دواته وه، زریان به زریان،
جوانی به جوانی ده روخی بچنمه وه، هه تا دوا ریم بۆ لایه کانی دوا خوین
بوه شینم. دوا ی ئه وهش،
به ناله نال،
به خو ما هه لده چمه وه
له «مه هاباد» وه بۆ «مه هاباد».

۱۹۸۸

زانا: مه به ست له باز دانی به رزه، یارییه کی وه رزشیه «الزانه»، به هوی
داریکی دریزه وه باز ده دریت.

پۇناشتا بكوژن

بنوو ئه‌ی گول، بنوو
بنوو ئه‌ی وهک منی سه‌رگه‌ردان له وه‌ستانه‌که‌ی بنوو
سه‌د میل، دووسه‌دیان ئه‌وه دل‌یکه، قوریکیش دوا‌ی دووسه‌د خری ده‌کا
گۆزه‌که‌ران به راکیشان له ده‌وره‌ی شکۆمه‌ندییه‌کانی رووحدا ده‌یسوو‌پیننه‌وه،
رووحیشم بی به‌هایه‌که، بنوو..

دی‌مه‌ن / قیستی‌قال

ئه‌وه‌تا داده‌پمی
ئه‌وه‌تا گونده‌کان به سه‌ربالایاندا داده‌پمین
ئه‌وه‌تا گونده‌کان بۆ چیا ده‌ه‌چن
دره‌خته‌کانیش له دادگاده‌درین
پاساریه‌کان به سه‌ریانه‌وه ده‌نیشین
پاسارییه‌ک به سه‌ر «بهارانک» دا به هیتوری بالده‌کری.

دی‌مه‌ن / کۆرس

وه‌چه‌ی داها‌توو له مه‌ر خۆته‌وه چیت پی راده‌گه‌یه‌نی
خواش چیت پی راده‌گه‌یه‌نی؟ فه‌رموو
وه‌ک مینه‌کان به‌خته‌کانیان بریندار ده‌که‌ن ، فه‌رموو
با ده‌ست به ته‌نافی ده‌ستت دابننن و زیدیک یا زه‌نگیکت تیا ده‌لچنین.

په‌رده

رۆناشتا

خانمە سەردارەكەت ئەو گۆلە بیدارەییە نارازى و،
سەدارەكەت رووبارىكە بۆ تیشكىك لە میژووی كوردان پەردە كۆپرەكەى لادەدا
و دەتپىچىتەو، رادەبىت،
جا دەگەرپتەو و دەتپىچىتەو، رادەبى،

بە ریشالى پەمۆ سەعاتەكان دەچنیتەو؛ دەبینم بە خەملىوی دەگەرپتەو
جا نەرم دەبم و، دەنگم دەچمیتەو گشت بۆشایبەكان لە ئامیز دەگرئ
ئەو لەمپەرە لە بەردە یا گیانەوهریبەى رى لە ھەنگاۋ دەگرئ لە ئامیز دەگرئ ،
پر بە باسكى وەحشەتەكەى لە ئامیز دەگرئ و دەتپىچىتەو و رادەبى ،
جا دەگەرپتەو و دەتپىچىتەو و رادەبى،
جا دەگەرپتەو و دەتپىچىتەو وەك زەویبەكى كەرى تاگرتوو ئارەزووی رۆژى
سەر رۆژەكان و سالاكەنى سەر رووح دەكا،
بە رادیۆم بەرھەمى دەقیقەكانت پر دەكاتەو،
تلى دەكەیتەو،

لە نیوان دەمارەكانم و ھووراكىشانى ئافرەتیک تل دەبیتەو؛

رۆناشتا

رۆناشتا

رۆناشتا

بە قىبلەنوومايەك رووگەى یەكەمم لە مرۆف بۆ دیارى كردى و لىگەرپام مرۆف
وئىل بى، بە روویدا ھەلكالى،
مىینەكەى ببە و تا زەبوونىكت بۆبى،
بیبە و مىینەكەى ببە و تا كاتت بە زەبوونى بۆلات بىت،
بیبە و مىینەكەى ببە، كات ببە و تا بالندەت بە زەبوونى بۆبى،
بیبە و مىینەكەى ببە، كات و جەستەى بالندە ببە و تا خوات بۆبى،

خو ببه و بئزّه بوو کينيم دهستی پئکردو
سته مکاریک هئرش دینئی، ناخت له نیوان دهسته کانتدا بۆ نه مری ئاو و
بۆگه نکه یهک وشکده کاته وه، بۆئه رمه نه کانیش دهسته به دهسته خاپوور
ریشه کیش دهکهن، به ماین و ژنان بۆت نفووم دهبن ماوهی نو له ده میل
له سه ر بادا پیشانی ده دن له دهیه ماوه کesh و از دین وتالی دل ده پسی؛
سته مکاریک بۆ باکووری دل هئرش دینئی وبه چهک ه تفاقه کانت شه ویک
گه مارۆ بده، یا کاتی ده خوازی، دووریه کانم ناسکه، پیره کانیشم به
هه وره تریشقه یه کی نادیار دهگهن و چاوه پیتی تپه ر بوونم دهکهن به
مه زنده کانی هه کیمیک خوا وهندی به فر په نا بۆ گالیسکه کانی جه ژن دهبا،
که له کتوییه ک له سه ر درزی نه به دیدا سه ر ده پری تا کو نه به دییه ت وهک گۆر
یه کبگری و، چاوه پروانی هه لاتنم دهکهن وهک پینه دۆزیک به چه رمی کۆماره کان
بۆ ژنیک ده مشوا و خرۆکه سووره کانم هه راجده کا و بزنه کتوییه ک و گوله
ئه ستیره کان له نیوانی وه رزه کانیه تی و، ئیژی: هیمن به ...

ئایا هیمن بم رو ناستا؟

به ردیک له ژیر زمانه،

چۆله که ترسوه کانیش له هه ناودا ئایا هیمن بم رو ناستا؟

له سه ر گۆشه که م رزگاریم بۆ دیار کردی ده پیشکه وه تا رزگاری یه کمانبخا،
تا هه موو ژیانئی له و گروپانه ی زاوژی ده کا جیا بکه ینه وه، له به رانبه ر رووتی
نیرینه یماندا هاوار بکه ین: ره هابه ئه ی زینده نی ره هابه له نیوان خاوییه کانی
ترس، چاوه پیمانبه ئه ی زینده نی چاوه پیتیه .

ئیمه له که نار زه وین و به په پووله مردووه کان لیتی ده دهین،

ئاسۆیه کی هه لشیلراو به سپینه ی هیلکه و بۆنی باران بۆ چۆله که ئاماده

ده که یین و

چرۆ راده ژه نین و به شه وقی ئاو هاندر اوین،

شاگه شکه ی ده که یین،

هله ده تروکین،

ھەراساندەپىن،

لە ياخيپوونى سەرىنەكانمان، دۆشدادەمىنن

كە سەرىنەكانمان دەبى بە زەنگىك بالادەستان بۆ بىابان و لاهوتى كەفر

دەيژەنن،

گولە گەنمىك گەمارۆدەدەين لە كەوايەكى قەدىفەى عاسىدا بە رۆژىك خەون

دەبىنى كە لە دەشتى گوندى «سىحا»دا بەسەر دەبا،

ھىلى «رەجاي سالج» گەمارۆ دەدەين پرىن باجرەكان بۆ كۆكردنەوھى باجى

زەريا رادەبوورين، بە رەشپىستەكان گۆشەگىر دەبن كە نقىشكى ترساو

دەشلەقەين و لەسەر شوۆستەى شەپۆلەكان بە قورسى پالەدەنەوھە

بووكەكانى لىوبەبار دەبن: گرىگرە ئەى ژيانگەل گرىگرە.

لەبەرانبەر رووتى نىرىنەيىمان ھاوار دەكەين: گرىگرە ئەى ژيانگەل گرىگرە.

نە بۆ زەريا و نە بۆ مرۆفەش رزگار بوون نىيە كە خوا لە دامىنپرا بە قەلغان و

پژدىن تەكانىدەدا و دەلى: رابە،

شەوگەرد و بەندۆلى سەعاتم بۆ زىن كردى.. رابە.

لەبەرانبەر رووتى نىرىنەيىمان ھاوار دەكەين: بۆ خوا رزگار بوون نىيە، مرۆفى

خوا دەبىن لە نىوان گرى پەنجەى دەستەكانمان نامۆيە و لوولەيەك لە

بەرمىلى ئايندەدا والا دەكا و بەسەرىدا دەمىزى، يا پەنجەى دەخاتە ناو

لوولەكە چاوەرى دەكا تا مەخلوقەكان بە كەتانى سىكس گرى بدا.. پاشان

چىتر؟ لەنىوان گرى پەنجەى دەستماندا دەمىننەوھە لە شەودا وەئاگای دىنن و

ئەستىرەى رژاو و پشتەملى ھىستىرىك و جالجالۆكە درندە ئاساكانى

دەھاوئىزىنە ناو مىزئادانەكەى؛

ئەى ژيانگەل رزگار بوون نىيە، گرىگرە.

ئىمە شەھوتەكانمان و درەختەكانمان داپۆشت، درەختەكانىش

شەھوتەكەيان داپۆشت، لە بنارى ھاوارىكەوھە بۆ ھەلەتتى دابەزىن

بە گەچ و بە ئالاكان يەكدەگرىن؛ دابەزىن

لە گردى وەحشەتدا قەپىلكى چاوەكانمان پرە لە گەرۆزە و مراوى كەنارىيە بە

بازیک تورماندایه ناو مهلهکوت ئهوهی هلمانگرتبوو پهرژ بۆوه، جا
مهلهکوتمان کۆکردهوه و پرژاندمان، هه موومان پرژاند و به دامینی
کهزیهکانمان دوورمان خستهوه و فوومان له کهفیری چرپهکان کرد تا نهگوتری
که راینهوه
پۆلیک به تهمای ههلاتن .

ئیمه شههوهتهکانمان داپۆشت، درهختهکانیش
شههوهتهکانیان داپۆشت، نیرگزیکیش بیدار بۆوه تا تهوقهمان لهگهلا بکا که
بۆ سهفهرو ئاسۆی ریگایهک نسیی دهکرد،
جا رنگ زهردی گهریدهش هه موومانی بهزاند .

دیمهن / ئاههنگ

ئا ئه مهش هه سارهوانیک
به تیلهی چاوی سیره له مینیهکهی دهگری و به ئاوریشمی سپی و بهفرهکان
دهیتنه نیتهوه .
ئانهوه له سوورگه خویناوییهکهیدا له دوای گولئه سستیرهکهی بهرگری دهکا و له
نیوان شادییهکانی "بوان" دا په ره سیلکهیهک له ناوهکانی ماندوویتی
دوورخراوهیدا گه مارۆی دهدا .
ئا وا چه په ساندی و وهک گه پۆک له گێژییهکهیدا رویشت و نه گه رایهوه .

پهرده

رۆناشتا

رۆناشتا

بهردیک له ژیر زمانه،

چۆلهکه ترساوهکانیش له ههناودا ئایه هیمن بم رۆناشتا؟

كەنداو وگەمىيەكەم بۆ ديار يكردى، دە پيشكەوۋە تا دەسەلاتەكەمان وەك
 "رادىلە"ى شەرىيەكبەين، ھۆزەكانى تا ئەم و ئەو خەتە جووتانە يەكبەين،
 ئەوۋەى لە رەنگ و روومان نالەپيشبىنى ناكرى شو و لانهكانى رووح ئەتك
 دەكەين، گول و گول ئاساكان ئەتك دەكەين، مەدەن و مەرجان ئەتك دەكەن،
 توپۇز و تارمايەكانى فيزيا ئەتك دەكەين .. رۇناشتا پيشكەوۋە
 كانىك وازلى ناھىنن وەرسيما نەكا،
 خەشخاشىك وازلى ناھىنن وەرسيما نەكا،
 مېنەى ھەموو خوئىكى لە عىيارى سيفلىس ئامىتەكراو بە كافور شەرمەزار
 دەكەين و، ئامىرى ژماردن و پارچەى لە ئەلەمنىۋمى دەولەت لە جەستەى بە
 پۇتاسىۋمى خۇشەويستى قالكراومان دەشپىرەنەوۋە..
 پيشكەوۋە رۇناشتا شەويك بسازىنن چۆن تابوتى جىھان بە شىرىتى
 پەمەيى و، شۆرشەكان و سىمى مەرەكان برازىننەوۋە..
 تۆچەند نامۆى رۇناشتا
 سەردارەكانت لەسەر رووباردا دەخەون و، شا ژنە سەردارەكەت ئەو گولە
 بىدارەيە كە لەژىرپەردەيەكى زەربايدا پىتانىكى دايساوۋە.. رۇناشتا
 من چاۋەرپى مېنەكەم تا بتىچمەوۋە، ھەلمەتىكى تر لەسەر رووتىەكەم
 دەسپىكەم
 من چاۋەرپى خوشكەكانم بەسەر ئاشتى مرۇڤدا ھەلزننن و پۇشاكەكەم
 ھەلدەنەوۋە
 خوئىنى من بە دەورى سەربازگەكى پيشبىركى دەكاو،
 ئاگرى سەربازگەكەش غافل دەكا و دەمرىت
 لىرەكان لە ھىورىياندا رىز بەدوای رىز نوپۇز دەكەن و
 تەيرەئەبابىلەكانىش لە ھىورىياندا نوپۇز دەكەن و، ھۆزىك كۆچدەكات، مالەكان
 تىنوۋ دەبن .
 چاۋم زەنگىكە و، ئەزىش چاۋەرپوانىكم، ئاسۆكەشم
 تەرمەكەى لەسەر پىخەوۋەكەم خاۋ دەكاتەوۋە، ھەرىكەشمان

كۆچەكەي دەنپىرى و دەمرىت.

تۆ نامۆى رۇناشتا

رۇناشتا

بەردىك لەژىر زمانمە،

چۆلەكە ترساوەكانىش لەهەناودا ئايا ھىمىن بىم رۇناشتا؟

ئائەوا من ئىستا ھەلۇەدا لە دەرگای دنيا دەدەم داواى مېئىنەكەم دەكەم،
مېئىنەكەشم لە پشت شىتتېيەكەم چوارچمكىكە ئەوەى لە ترسانەكانى دنيا
دەپچىرى بە منى گرىدەداتەوہ و دەورووژى؛ دەورووژىم و ئەندامەكانم بۆ نەوہ
نېرىنەكانى داھاتووى لە بووكىنېيەكانى دوورەگەى رەش و سېى والادەكەم،
دەزرنكىمەوہ:

لېرەدا ئەى ئاوى نېر ،

لېرەدائەى مەرگى نېر ،

لېرەدا ئەى نېرىنەى تارىكىيەكان رېگاكەت

جا لاولاويەك بەرەو خۆم رادەكىشم و داواى مېئىنەيەكەم دەكەم، مېئىنەكەشم
لەپشت شىتتېيەكەم چوارچمكىكە ئەسپەكان لە مەملەكەتەكەم دا بە دەشتايەكى
رووت بۆ غاردانى دەژمىرى تا غاردان دەيكوژى.. ھاوار دەكەم: نىك بەوہ
ئەى مېئىنەى ئا،

ئەى مېئىنەى تارىكىيەكان نىكبەوہ،

ئەى مېئىنەكەم نىكبنەوہ

ئەز لەدواى ماوہكان بە ولاتىك پەيماندارم تۆ بۆى سەوز دەكەيتەوہ،

دەشتەكان بۆ ھەلاتن رادەبن.

منىش لە ھەيوانەكەمدا ھەلتروشاويك،

لە ھەيوانەكەمدا ھەلتروشاويك رووبار پرى كردهوہ و سەربازەكانىش

ھەرەشەكارىكن لە نائومىدى و پەرىشانىيەكانم.

جامى پەرىشانىيەكانم بەسەر چەوى بەپروت ھەلدەدەم وەك منداللانەكان لە

کریستالہ پڑاوهکان دهروانم:
«کؤفانهکانی زارؤ بازنهین،
کؤفانی چرؤکانی بازنهین،
بهیروت بازنهیه دلشیم درکهزیهکه»
تهلی دلم دهپسینم و داوای مینهکهم له ماندوویتی دهکهم:
بهدیارکهوه ئهی مینهکهم له چیای «صنین» و له روویک که پهر فرؤشهکان به
«قه داسی» کاغهزهکان خهریکی دهکن،

ئز سیره گرم

ریشمهکانی دنیا م شل کردهوه پهر زانهکان بهسهره نوکانیان و کریکارانی
خون لپی بدن و، ههتا رارهوی میزه زیندوووهکان رادهشلهقی بحیلینی
کؤتایان دئ، بالنده به بالنده جی و بالینگانهکانیان راو دهکهم،
بهرتیکی خوینیشم که لهسهر کهریکه به دریژی کات دزهپرئ، راو دهکهم،
ئز سیره گرم

ریشمهکانی دنیا م شل کردهوه، لهسهر هه مو ئه و بهنده رانهی به هؤگریانهوه
به جهستهکان دهگن، کوشتنم دهسپیکرد،
مینهکهم بؤ پهره هه لفریوهکانی گهر دوون پالنا:
(سلاو ئهی پهر)، له پهردا دهستم له ژیر سهرم دانا تا برانیم و به نهرمیهکی
له پهر زیتتر مینهیهکهم پالدهم. پهر دنارامیکه خه مهکانم بهرزدهکاتهوه و له
مه مینهکهم بؤم دهپه یقی: (سلاو ئهی پهر)، ئهی مینهکهم سلاو، سلاو ئهی
پهر.

ویرانیهک له پهردا

دروینهیهک له پهردا،

بووکه شووشه و ئاسنی له پهردا، مینهکهشم لیکچرژانیکه،

له پهردا دهستی دریژ دهکا و زهنگهی گرت و بؤ پهر دوعا دهکهم،

بانگدەكەم: رۆناشتا
رۆناشتا
پەرىك لەژىر زمانمە،
چۆلەكە ترساوەكانىش لە ھەناودا ئايا ھىمن بىم رۆناشتا؟

پاش كەمى ئەم ھەرىمە لاواندەنەوھەكانى دەنووسىتەو،
ئەو تەرمە ھىمناش لەسەر خۆلبارانەكەم دەچەسپىنى
پاش كەمى مېنەكەم دەگرم، دەگرىم، رۆژەكانىش لە قەراغى ئاگرەكەم
كەلەكە دەكەم و
بە ھەناسەكانم لىرەكان دەورپىچدەدەم،
ھەورە تىشقەيەكەش ھەناسەكانم دەور پىچدەكا
لە ھەرسەكانى دل و ژەنگى رازەكان نووشتاوتە.
پاش كەمى گۆلكىكى عاشق لەبەردەم پەرزىنەكەت دەھانكىنى رۆناشتا
لە نىوانى چوارپەلەكانىشى شەو و، برژانگەكانت رادەخەين، ياپالەدەدەيتەو
تاكو كۆستىكت پىبەخىشى
وھەك ھۆيەك بۆ جىگۆركىكى ئاسنگەران تا لە كوورەيەكدا ھەلچۆرىين كە دنيا
وھەك گىلاسىكى كىوى تىيدا دەجۆشى،
پاش كەمى كانزاي توتيا و سەوسەنى بەردەكان كۆستىكت پى دەبەخىش.

پاش كەمى سەرھەلدەگرىن رۆناشتا
بە كوشتنى خىلەكەمان خەتاباركرائىن، وھەك تىشكىك دەترىوئىنى گەر
مېنەكەى بترىوئىنى،
ھەلدەتروشكى،
گلدەبىتەو،
نەرم دەبى،
مېنەكەى لە سالان رزگار دەبى و لە ناو كىشورەكاندا رادەكا.

ئادارى ۱۹۷۳

تۆۋەن

آ

پالتۆكان ھەموويان لەوین
بايەكان ھەموويان لەوین
ھەنگاوە ھەلزەلیوھەکانی ناو بەفر، بەفرەكەش ھەموويان لەوین.
چرادانەكان، مائەكان، دواتارمايیەكان، ھەموويان لەوین.
بە دەستە ھۆگرەكانت گلیانكەوہ تا جوانییان لى دەرژى.
بخوازە تا نمایشی زاہلەكەت ھۆگر بى.

ب

سوورخواردنیک وەك ئاكارى سپیدەكان ھاتووھەكان تا كۆتایىكەم دەخافلین،
منیش لە گیانەلاى ژیر پەنجەرەيەكى گەرەدا، شوینەكەم وەك - شەروالى
زیندانىك لە سەر ئەرستە ناسكە ھەلدەواسم، كە لە یەكەم بەزمگاوە
تا نالەنالتان رایەل كراوە.

ج

زەبەندى تەپ و تۆزم، من، ویستنیش گومانمە.

د

توورەبى نیشانەى شەوہ و، ئاویش ھزرىكە تژییەكەى بەرہو پێشدەچ.

ھ

وہك پیلۆتیک كە بۆیەكەى دەبریسكیتەوہ
وہك دەسكى لەنیکلى دەرگایەك:

ئەوھايە قىژاندنت.

پەيغەكان

خۆر: توورەيىيەكە لە ناو دەمامكى ھەوادا ون دەبى
با: ھەنگاوى وشەيە بەرھو ئاقارى پەنھانىيەكەى.
دەنگ: وىرانى شىوھيە.
پەريشانى: لە سەر قەديفەى كۆتاييدا زىرتكى پرژاوه.
فەزا: رەنگاورەنگى رووناكييە.
عەدەم: لە روونىشتەنە ھەرسكارەكەيدا گالتەى سىبەرە.
نووسىن: بى باكيكە فەرامۆشكراو تاقيدەكاتەوھ.
ژمارە: سەرەنجامى بىھوودەيىيە.
بەرۈبووم: سەلماندى درەختە لە سەر راپردوويەك ھەموو سەلماندەكانىش سەر
شۆر دەكا.
دەمامك: نالەيەكى بەرچاۋ.
مەودا: ھانكە ھانكى جىژوانە.
دلىيايى: ورتە ورتىكە لە ديويكى تردا.
رۆژى ھەشر: زارۆكايەتییەكە ئاۋەز جەختەكات.
زىر: جەنگاورەيكە لە خان يكدە.
ژيان: گوللەيەكە لە زىر.

لى ئەى تۆى جىنىشىن لە كۆتايى، دە قوولايى خەيالان روومەچۆ نەخۆ نانى
شىۋان سارد بىتەوھ.

نيقۇسيا ۱۹۸۶

سەرچاۋە: ھەرسى شىعەرەكە لە "الديوان" ھوھ ھەرگىراون.

شیر نه‌زانی زمانه نه‌ک زانینیتی

شاماده‌کردن: سعاده سوداح

زاراوهی ره‌خنه‌کاری کولتووری تاکیتی و جودا‌کاری شاعیریک وا وه‌سفده‌کا که «بۆ خۆی ته‌رزه رستنیکه»، رنگه ئه‌وه گونجاوترین ده‌رب‌رینیکی بۆ لیدوانی ئه‌زمونه شیعریه‌که‌ی سه‌لیم به‌ره‌کات، که هه‌ر له یه‌که‌مین شیعره‌کانیه‌وه به‌که‌سه‌یه‌کی خه‌ملیو خۆی له گۆره‌پانی شیعی عاره‌بیدا سه‌پاندوو: ئه‌زمونیکی بۆ وینه‌یه، زمانیکی به‌برشت، جوهره شیوازیکی که به‌هی خۆی نه‌بۆ به‌هی که‌سی تر ناچی. هه‌رچه‌نده ره‌خنه‌گره‌کانیش سه‌رنجیانداوه که سه‌لیم به‌ره‌کات یه‌کیکه له‌وه‌گمه‌نانه‌ی به‌ر له‌وه‌ی ناوی له ژیره‌وه (یان له سه‌ره‌وه) بخویندریته‌وه شیعره‌کانی ده‌ناسیته‌وه، هه‌روه‌ک ده‌میکه ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ی نه‌زار قه‌بانی باسکراوه. وێرای ئه‌وه‌ش ره‌خنه‌گران سه‌رنجیان له‌وه‌شداوه که به‌ره‌کات له تایبه‌تمه‌ندییه‌کی تریشدا له‌گه‌ڵ قه‌بانی هاوبه‌شه، ئه‌ویش برشتی دانه‌په‌یفه‌کانه «مفردات»: نه‌زار قه‌بانی به‌جه‌سوورییه‌ک که که‌سیکی تر به‌ر له‌وه‌ی نه‌یکردوو، ئه‌ویش ئاویته‌کردنی دانه‌په‌یفه‌کانی ژبانی رۆژانه‌یه له‌نیو ساختمانی شیعره‌کانیدا، سه‌لیم به‌ره‌کاتیش له‌راسانه‌که‌یدا پۆلیک له‌دانه‌په‌یفه‌کان «فه‌ره‌نگی» پشت گوێ خراو و جیماو له‌به‌ر ته‌مه‌لی، گله‌داته‌وه و به‌شیوه‌یه‌کیش به‌کاریانندیی که «وه‌حشیه‌ته‌کانیان» و «سه‌ره‌تا‌کانیان» له‌به‌ر دانا‌مالینی، ئه‌گه‌ر چیش سه‌لیم به‌ره‌کات ئه‌و دانه‌په‌یفانه به‌خوینهری هاوسه‌رده‌می عاره‌ب ئاشنا ده‌کا و له نامۆ بوون ده‌ربازیان ده‌کا.

جیهانه شیعریه‌که‌ی، ئاسۆیه‌کی ئاوه‌له و بۆ کۆتاییه، خه‌یا‌ل‌گرییه‌ک هاوکاتیه‌تی که سه‌ره‌ه‌لگرتنه‌که‌ی به‌به‌ست ناکا، جیهانیکی دوور و به‌ر فره‌یه. شوین یه‌که‌م ره‌گه‌زه که ئاماده‌بوونیکی فره‌ی له‌وه‌ جیهانه‌دا هه‌یه، بوونه‌وه‌ره‌کان (ئاده‌میزاد و زینده‌وه‌ر و شته‌کان) تیدا به‌ئاستایانه‌وه له‌درامایه‌کی گه‌ردوونیدا خو‌سه‌لماندنه‌کانیان ده‌خه‌نه روو، که به‌سه‌ر به‌زمگه و

کارهساتهکاندا دابهشیان ناکات، به لکو ویکرا دهریاندهبرئ، بی ئهوهی له ئامیزی زاراوهی «کۆمیدیا رهشهکه» دا کورتیانبکاتهوه. چونکو درامای «قهدهرکهانه»، هی دلییهکی گالته جارپیه و، گالته جارپیهکی هی ددیلییه. بویه ناتوانی به تهنیا به «زهین» تیکهلی بیت، به لکو ههستهکانی تریش، به تایبهتی ههستی «بینین» تیدا دهخرۆشیینی و کت و مت وهک سهمای گریک یه کسه دهخرۆشیینی و تیکه ل به سهماکهت دهکا، ویرای ئالۆزکاری و سهختیتی، که ئهمانهش دوو سیمان له بزوان و گواستنهوهکانی سهلیم بهرهکات.

- پ: له نیوان «کل داخل سیهتف لاجلی، و کل خارج ریضا» و «البازیار» دا ماوهی بیست سا له شیعر نووسینتدا، ئایا چاپکردنی «الدیوان» مانای شتیکی تایبهت ده به خشی؟ ئاخۆ ئهوه هه لوهستهیه که تاوهکو پروانیهته سه رهنجامی شیعریت؟

- سه لیم به رهکات: چاپکردنی «الدیوان» ریکه وتیکی په تی بوو. بلا فۆکه وانه «ناشر» هکهی براده ره که م لئی پرسیم که دهیه وئ سه رهجه می کۆمه له شیعره کانم له بهرگیکدا چاپبکاتهوه، منیش رازی بووم. ئه مهش خۆی بویرییه. ئه مرۆ ئه و جۆره بلا فۆکه وانه که من له م (بیره واجی) یه دا سه رکیشی به چاپکردنی شیعر بکن. له وکاتهی که سه رمایه و ده رامهت ته نیا بۆ چه ک کرین و (ئاسایش) به کارده هینری.

له ناو ئه و ره و ته دا من ئه و که سه نیم که بۆ سه یرکردنی به ره مه کانیا ن راده وهستن. هیچ پدویست به راوهستان ناکات. کار له کارترازا، ریسوایی نووسراوه که بۆ ناو گۆره پانی شه ر په لکیشی کردین. له وئ هه موو شتیکیش له گه ل سببه ردا بوو به کیشه. به لام ئه وهی که له بیست سال بگره زیاتریش له شیعر دا ده بیینم، ئه وه ئه و پیه دوو بارانه یه ، که وه ک تاریکایی ده یان نووسین تا کوو له ناو ئه و رووناکیه دا ون بین که له ده روونماندا به دهستی دینین، ئه و ناوه وهی خۆمانه که به سه ر بۆشاییدا کراوه ته وه بۆشایی... بۆشایی...

بۆشایی . «دیوان» سەرەنجام نییە، بەلکو دیمەنیکە که له ئاوابووندا یە ئاویە دەکاتەوێ .

- پ: هەر له سەرەتاوە بەزمانیکی تایبەت جیاکاربووی، بەزمانیک دەستتپیکرد هەرۆک ئەم زمانە لەدوای چەندان تاقیکردنەوێ پێشوو بەرەم هاتبێ . وێرای ئەوێش وردبینی لەناو ئەم زمانەدا وەرچەرخانه هیمن و قوولەکان دەبینێ . ئەو بازدانە ی که نەدەشیا رەچاویان بکە ی روو دەدەن . ئایا ئەم زمانە و شیوازی مامەلەکردنت لەگەڵیدا هیشتا دەتوانی هاوشانی وەرچەرخانه کانت بێت؟

- سەلیم: لەو «بازدانە» ی که روو دەدەن تیناگەم، تەنیا لە ئاستیکی کەمدا نەبێ . بۆ نمونە لە روو کەدا . . بەلام زمان بە رەوتە حوکمدارەکانی بەستراوەتەوێ . کەچی لە شیعردا بە حوکمی شیوێ بە برستیه کە یەوێ بەستراوەتەوێ که بە رووی «چرایه تیه» کە ی رەوتە کە بە دیار دەخات . شیعر نەزانی زمانە، نەک زانییه تی . لە نەزانیییدا بە دوا گەرائی «بازدانەکان» بێهۆودەییە، چونکو بەرەو تەموومژی گەردوون «السديم الكوني» رەوان کراوێ . تەموومژیش خۆی «چریتیه» که هیشتا درێژکردنەوێ و روونکردنەوێ بێهۆودە ی نەکردوێ . درێژکردنەوێ و روونکردنەوێش دوو سیمای پەخشانی، پاشان ئەمەش تایبەتیه که له تایبەتمەندییه کانی گفتوگۆی راستەوخۆ له نێوان کەسیک و کەسیکی تردا، وەک پرۆتکۆلی «یاسا» ی زمانەوانی وایه . بەلام شیعر، وەک چرایه تیه کی تەموومژاوی، خۆی له خۆیدا له باری ترازان و دابرا ندا یه له گەڵ «پرۆتکۆلی یاسایی» دا . دەبا له ئاستی بێهۆودە ییدا له گەڵ زماندا دەمەتەقی بکەین، تاوێکو سیمای ورینه کردن بۆ شه رکردن بە جەرگتربیت . چونکو خیراتی کۆمەلایه تی خۆی له خۆیدا له ئاسایی بوونی کۆیلا یه تیدا بەر دەوامبوونه .

کوانی لەناو تەموومژی گەردووندا بازدان هەیه: تایبەتمەندییه کی کوێر پریشکده هاوێژی و دەنیشیتەوێ، تاکوو بەرەو قورسایی عەدمیه تەکه ی مانا

راكيشى، ماناى بونەوهرىش بەر لە زمان و پاش زمانىش رادەكىشى . منىش بە گوپرهى توانا ساكارەكەم، ھەولەدەم، دەكۆشىم، تا وەك ئازار بەو پەرى تافى بالآ دەستىيەكەى، بۆ عەدەمەكەم دەسپاك بىم. بۆيە تەنيا لە پيشبىنى پەخشانىدا نەبى بازدانى تىدا نابى، تاوەكو بە پەيوەندى دەمەتەقييەكانى ياساى، زمانىكى ھۆگرى كۆمەلايەتياىنە بۆ كۆيلايەتەكى تر ئامادە بكا، ئەز، بەخۆم ھەرگىز نازانم كە زمانەكەم ھەر لەسەرەتاوہ بە «بەرگرتووى» دەستىيەكردووه. رەنگە لەنىوان رەوتە راستەكەى زمان «لە سنوورى مام ناوەندى» و لەنىوان پەيوەندىيە ناجىگىرەكانى زماندا، بە رىسواكردنى ماناى ئەم زمانەو بردنى بۆ ئاستى جوانى، كارەكە لە زۆركەس تىكەلاو بى. ئەو كاتەى كە مانا رىسوا دەكرى، شىعر دەستىيەدەكا. شىعيرىش لە رىسواكردنى خۆيدا تا ئەوپەرى بوپرى زمانە: نيازى من ئەو بوو تا وەك شەرەنگىزەيەك لە يەكەم ھەلقولانىدا بەكارى بىنم .

كەچى لە شىعەرى «تازە»دا زۆر ھەن بە زمانى «بەرگرتوو» و دەسكەوتە بەدبىھاتووەكانى دەسپىدەكەن. ئەو رەوتە «تازە»يە بە چەشنىك فەرھەنگى عەرەبى كورتدەكاتەوہ، بە رادەيەك دەتوانىن بلىين وتەى ئەم شىعەرانە و پەيوەندى بنەماكانىيان بژمىرين كە لە پەنجەكانى دەست و پى تىپەر ناكەن. ئەو شاعىرانەمان كەمن پيش وەرچەرخاندنى «شىعەرى تازە» لە ناخەوہ زمانەكەيان بۆ چەشنە نقوومبوونىكى ناو پەيامە بەندكراوہكەى زمان ئەنجام دابى. (داواى لىبوردينىش دەكەم كە خۆم لە كارىكى گەورە دەدەم)، بەمجۆرە ھەر لە سەرەتاوہ كارەكە بە مەزھەبى «زمانىكى تايبەت - بەرگرتوو» لە زۆر كەس تىكەلاو دەكەم. كەچى گەر وردبىنەكان سەرنجىيان بدايە ئەوہ لەناو وەرچەرخانە «ھىمن و قوولەكاندا» ئەوھيان دەدۆزىيەوہ. ھەموومان بە دەمامك يان بى دەمامك يارىى خۆمان دەزانىن (تەنيا ئەوانە نەبى كە بە پىاھەلانى برادەرەكانىيان لە خۆبايى بوونە).

لى ئەز ھەر پاش خۆھاوتىشتە ناو شەر، لە «الجمھرات»وہ ھەمان كەسەكەى پيش «الجمھرات» نىم. وەك ديارىكردن نازانم چىم كردووه. بەھەمەحال، شتىكم كردووه: تۆلەم لە خودى دارىشتنەكەم كردۆتەوہ.

بەللام سەبارەت بە «وەرچەرخانەكەم» - ھەلبەت - بى كەم و زۆر، ئەو ھەرچەرخانە لە ئازاردا .
گەر زمانەكەم لە شەرەكەيدا «بەرگرتوو» چونكو ئەو ھەمان ئازارە كە لەگەل رەوتى زمانەكەمدا بۆ يەقىنە كە لەپچەدارەكەى ھاوتامە .

- پ: چاكە، رەنگە مەبەستەكە «قەلەمبازى» بىت و لە روونكردنەوھش نارازى بىت. گەرچى بەر لە نەختىك بەخۆت ئاماژەيى ئەوھت كرد كە لە كۆمەلە شىعەرى «الجمھرات» ھەو دەست پىدەكەت، لە وپووە ئەوھى بەر لەو نىت. لە لای ئەدوئىس لە «وقت بين الرماد و الورد» دا قەلەمبازى ھەيە، لە لای مەحموود دەرويش ھەر لە «احبك او لا احبك» ھە گۆرانىكى ئاشكرا ھەيە، مەبەست لە گۆران ناوھرۆك نىە - گەر وا ناوى بەرىن - بەللام لە دانەپەيھ و پىكھىنان و سەختمانى كشتى گۆشەى راماندا گۆران ھەيە .

- سەلىم: - لە ویدا، لە رەوتى ئەدبىدا ھەردەبى پىگەيشتنىكى سەرھتايى ھەبى، جا بەگەرمى بى يان شلەتەن بەدىار دەكەوئ، بەردەوامى گەرمى يان شلەتەنى ئەو ئەدبىە لەگەل گواستەنەوھى بۆ ئەم لا يان لايەكى تر دەبىت، بەگۆرەى نىگەرانى، يان دلنبايەكەى كە ئەم دووانە جەمسەرى ئاراستەكەى ديارىدەكەن، ئەو «پىگەيشتنە» ى بەرايى، جا زووبى يان درەنگ، لە نىو قەوارەى نووسىنەكەدا چوارچىوھەكەى ئەو شەقلە گەورەيە بەدىار دەخات. چونكە ئەو ماىيەى كە يەقىنى زمانەكە خەرىكەكا، لەناو ئەو «ورىايەدا»، كە بەو ئامپەرە جووت دووربىندارەى پىوانكارەكان دەچى، كە يەكەمجار لە نوختەيەكى ئاراستەكراودا چەقگىرى دەكەن، پاشان لايەكانى دەوروبەرى پى دەپتون .
تاقى كردنەوھى يەكەم كە «ئامپىرى سەرىنەوھەكە» چەقگىر بوو، ئەو ھۆى لايەكى قەسىدەكەيە، يان شادىيەكى وردوخاشكراوھ لە ھزرى پەخشانىدا . جا لە وپوھ لايەكانى ترو ناوھند و تەقس و سۆز و ئاستى چەسپاندنەكان دەستپىدەكەن .
لە سىبەرى يەكەمەوھ شاعىر «ناسنامە» كەى دەستپىدەكا: نووسىن لە ھەرزەكارىدا، بۆ نمونەى ئارتۆر رامبۆ، يان لە چلەمىنى زانىندا كە تائەو

تەمەنە چى نەبەخشىووه وەك نموونەى الزبىانى (على ذمه الرواه)ى جوامير .
 ئەمەش ناسنامەيەكە لە «شلەتین»ى دا وپراى «وردهكارى» دەستپیدەكا تاكوو
 ببیتە جەربەزەيەك، ئەمەش بۆ پەيام و برینەكەى دانایيەكى گەردوونیه .
 ئەو «بازدانه»ى كە لە نووسیندا، حەزەكەى باسى بكەى، ئەو خۆى نقوو
 بوونیکە لە زرينگانەوہى دپریكى كۆتايى هاتوو، جا ئەو دپره دوور بى، يان
 نزیک، ياوہك بەرزبوونەوہى شەپۆلێكى دژوارە كە دوورگەكەت بۆ بەديار
 دەخات - ئەوہش نیشانەى پەيامەكە و كليلە بچووگەكەيەتى .

لە «زمان»دا هەموو وەرچەر خانیک، لە دژوارترین نا ئومیدیدا تا دژوارترین
 ئومیدەوارى، لە رەقتەين وشكيدا تا شلكتەين ئاودپىرى، ئاوتەيەكە هەموويان
 دەسبەردارى يەكتر نابن. لەو ئاستەى كە كۆلەكەكەى «بەرايى» «قوولبوونەوہ»
 كەى دەرژى ئەوہ ئازادىەكەى بەرفرە دەبى. وەك ئەوہى ئەو «بازدانه» ئەو
 ژمارانە دابەش بكا كە سەرژمير ناكړين. «بازدان» لە تاكە ئاراستەكەيدا، ئەوہ
 خۆى نالە و نيگەرانيەكەى زمانە، كە دەتوانى هەليكوۆلێ و وپرايەكانى لەسەر
 بەرزبكاتەوہ، تاكوو زیتەر و زیتەر ببیستری .

بەلام ئەو «وەرچەر خانانە»ى - كە تۆ بە بازدان ناوى دەبەى - ئەوہ خۆى لە
 نەزانينەكانى ميژووہ، هەروا لە نەزانينى بە دوا گەرانى «پارچە ساچمەكانە»،
 هەروەك هەندى كەس وا دەزانن كە پەخنەگرە مردووہەكانمان ناويان لە
 شتەكان ناوہ. منيش ئەو كەسەم كە بازدانم نيە، بەلكو ئەز لەناو سەمتيكي
 قوول، يان سەرکەشدا، وچانيكى پەژارەم، بۆ ئەو بەشە خيەرە پالم داوہتەوہ كە
 ئەگەر بەختەكان بيانگري .

- پ: ويدهچى لە چامەكانتدا «يارىي شيعەر» لە دەورووبەرى هيزە شيعەريە
 حەشاردراو و نيشاندانەكەى نيو زمان و، لەسەر «شيعەراندى» ئەم زمانەدا
 سوور دەخوات. گەلۆ ئەوہ چ فەلسەفەيەكە يان چ مەبەستیکە كە ئەوہى لەنيو
 خۆيدا ئاخنيووہ؟

- سەليم:- پرسيارىكى دزدۆنگ و ئالۆزكاوہ. «يارىي شيعەر» وەك نيوت برد،

ئەمە مەسەلەيەكە دەرك ناکرئ. گەر مەبەست ئەو بووی کە سەرتاپای نووسین خۆی لە پیرەوی «یاری کردن» دایە.

لێردا «یاری» کە لە گۆریندا نیە، بە لکو جەربە زەییەکی «خویناوی» هەیه کە وەک خۆین لە بەرچوون خۆین لە زمان بەردەدا - تاکوو بژی یان بمری - چونکو زمان راستینە مەرۆقاییەتیە، شیعریش - وەک هۆکاریکی زمانەکی - بە شیکە لە قەدەری ئەو مەرۆقاییەتیە. «یاری» ش، کە «یارییەکە» دەیبیا، ئەو سەووکردنەوی ماناکان، یان خافلانن و کات بەسەر بردن ناگیەنی.

لێردا قەدەری «یاری» سەختە بۆ ئەو کەسە کە بە «بۆسە» دانانەوی زمان یاریدەکا، سەنگەرەکی بکوژە و، وەک ئاسنیش رەقە.

ئەو بە شیک لە وەلامی رووگی پرسیارە نادیارەکە، لئ «شیعرییەت» ئەو هیان مەسەلەییەکی ترە. بە بروای من تاییەت بە کەسیک نیە، تا رادەیکیش بیلایەنە. ئەمەش بویری گوتنی منە: گرگرە و، عارەبانە شەر، تیروکەوان و قەلغان، هیلکی شەکان، پیللو، ئەو ش دەبی وابی بۆ جۆشەدانی زەین بەرانبەر هەر سەپتەنەکی.

لئ ئەم پەیف و دەنگانەش کە لە کۆدا هارمۆنیەک پیکدین، بە «زمان» ناو دەبرئ، کە لە رەوتیکی میژوویدا بوونەتە هاوئاستگە لیککی زانیاری «مەعریفی» «پیکەیشتوو». یاری بە زمان یارییە بە «یاسا» یان «یارییەکی یاسایانە». تەنیا لەم کاتەدا زمان لە دەرووی خیتابە مەنگە کەدا دەگەریتەو سەر «شاعیریەت» و «پەيامەکە»ی خۆی، لە نیوان ئەوانەکی کە پیتی دەپەیفن.

بیکومان، بناغەکی ساختمانی شیعر، خۆی لە خۆیدا تیکدانی پێوەندی نیوان گوتنەکانە، هەروا هاندانە بۆ بەگژیە کەدا چوونیان لە پیتناو گەمارۆدانی ویکرانکردنی «مانا» دا. مانا ویکرانکردن ئەو «شیعری» منە، کە دەستپاکە بۆ کەلە رەقییەکی. وا لە ئیستاو کە رەوتی ئاخاوتن شیوەی ویکرانکاری وەردەگرئ، دۆشدامانی ریبەدیکردن دەستپیدەکا: واتە، ئەو تەلەییە کە سێرە لە رووکی تری زانیاری، روو نا ئاوەدانیه کە دەگرئ، ئەم دۆشدامانە دەستپیدەکا.

چونکو، بیکومان شیعر - لە چینیکی لە چینهکانی خیتابی کۆمەلایەتی کە

نەفبتووھەدا، بە دووروویتی، بیانۆ داری، ھەلپەستی، کلکە سووتییەکی، ھەروا دەسەلاتدارتییەکیەو، خۆی گۆشەگیرە. شیعەر خۆی ویلیەتی گووتنە، ویلیەتی ئەو زەنایەییە کە لە داتەپینی پێوانگدا تەواو دەبێ. لە زماندا، ھەر وزەییەکی شیعەری بەدیار بخریت، ئەو ھیواوەکە لە «رینیشاندەر» «ھدی» زمانی یاساییەو بۆ گەرانندەوێ گووتن بەرەو ویلیەتیە جادووگەرییەکی. لەسەر زمان پێویستە - لە ناوھەوی شیعەر - بۆ سەرگەردانبوون، بۆ دابراوان لەگەڵ ئاواتدا ئامادەیی ھەبێ.

کەواتە، کاتیک کە شیعەر بەخۆی لە دەمامکی «خیتابی ئاسایی» ناپزایە، دەبێ چۆن من لەسەر «شیعەرانندی» زمان کاربکەم؟ ئەو ھەمی کە پێویستمانە ھەر ئەو ھەمی، بە لێدانیک لە روح، بەدەر لە پەشیمانی «خیزاندا» بۆ بنەمالەکانمان وەک میرات لە دەسەلاتدا: بە زیندانکراو ھوکمرانەکانەو، بە زمان لە تەمومژیەکی نزیك ببینەو.

- پ: (چامەیی پەخشانی) پەتی دەنووسی، ھەندێ جاریش (چامەیی تەفعیلی) پەتی، جار جارەش (ھەردوو شیوە) لەیەک چامەدا لیک نزیك دەبنەو. ئەو چ سیفەتیکە ئەو «ھەمەجۆریەت» پێ دەبەخشی؟ لە کویشدا زیاتر خۆت دەبینیەو؟

- سەلیم: - ئەزیش ھەروەھا لاوازم. بۆ سەرھەتاکان پەرتیشانیەکی مرۆفانەم ھەییە، کە وامانلێدەکا لەسەر دەرگاگان، لەمەر شیعەر - «بوونەوەرە سەرۆادارەکان» بپەیفین. ئێمە ھیشتا لەسەر زمانەکانماندا لە کۆدەتای شیعەری ئێستادا لە بۆسەیی یەکەمداین. «شیعەری ئێستاکە» - ئەگەر بە ناوکردنە مردووھەکی شیابوێ - لە رێرەوی بریارەکانماندا، کە گومان دەکرێ لە کردنی، بۆ «نوێکردنەو» زمان و بە «تازەگەرکردنی» کێشە کلۆلەکان، سالاھەکانی لەسەر پەنجەکانی دەست و قاچەکان دەژمێرێ.

نوینەرە ئەندەلوسیەکانمان نەماون، تاكو پادشاگان بە تەفاعیلی شیعەرەکانیان، بەپێی «ھۆکاری» کات کاول بکەن. قیجا مانگی چوارەدی

«پیش‌شیره‌وه‌کانمان» له‌سه‌ر ده‌رکه‌وت، به‌و ره‌خنه‌بو‌ده‌لانه‌وه له «که‌ری شی‌عر» یه‌وه بۆ «میش‌ووله‌ی شی‌عر» بوون به‌هاور‌ه‌وتی «نو‌یک‌ردنه‌وه‌ی» کیش‌ه‌کان. شه‌ری «داحس و‌الغبراء» بش‌ه‌لگیرسا؟ شه‌رکه له‌به‌غدا وه‌ک کوفه‌نه‌بوو، له‌قاهیره‌دا وه‌ک نجران‌نه‌بوو، له‌مه‌لیله‌دا وه‌ک حه‌سه‌که نه‌بوو. هه‌موو هه‌ریمه‌کان له «تفعیله» ی شی‌عر به‌پیش‌یره‌وه‌په‌یقی، که‌ته‌مه‌نه‌که‌ی له‌ویرانی ئەنده‌لوس دایه. ئیمه‌ی وه‌رگیراو به‌پیش‌یره‌وه‌کانمان - ئەو پیش‌یره‌وانه‌ی که‌به‌حیسابی سه‌رکه‌وتنی کیش‌ه‌وه‌کان خه‌ریکن هاتین - تا‌کو بکه‌وینه‌سه‌ر ئەو «میراته‌به‌رده‌سته» ی که‌له «سه‌روای» کیش‌ه‌کاندایه، له‌یادوه‌ریماندا (زا‌کراتنا) کاریه‌گره‌یه‌ک فرچکی گرت. یادوه‌ریش - هه‌میشه - له‌ناو په‌ریشانیه‌کانیدا هه‌ورگره.

به‌مجۆره «شی‌عری ته‌فعیلیمان» نووسی سه‌ره‌رای ئەو مانا پیش‌یک‌ردنه‌ش که‌ره‌نگبێ ئەم جۆره‌ناوزه‌دکردنه، شی‌عر بریندار بکات. قیجا کاره‌کانمان له «قۆنته‌راتچیتی» زمانه‌وانیدا «به‌رفراوانبوو»، تا کاتیک خۆمان له‌ده‌ره‌وه‌ی کیش‌ه‌ ژماردراوه‌کان دۆزیه‌وه. کیش‌ه‌کانی ژماره‌له‌سه‌ر ژمیریار چه‌ند ده‌ژمیردری. کیش‌ه‌کان بۆ پیت و‌تیباقه‌کانی یه‌ک به‌دوایه‌که ئەندازه‌یه‌یه‌کانه. کیش‌ه‌کان له‌زینگانه‌وه‌ی‌اندا سه‌رگه‌رمی مانان. ئەوه‌ش خۆشه‌ویست و‌ژیکه‌له‌یه، لی - بیگومان - به‌ره‌و «ئاماژه» داخراوه‌کان ده‌روا، چونکو له‌زنجیره‌به‌ندی گووتن ده‌گریتته‌وه.

پیشان، هه‌روا ره‌نگبێ له‌مه‌ودواش خۆمان تا‌قی بکه‌ینه‌وه تا زمان بگه‌یه‌ینه‌ سیلاک‌کردنی سه‌رواکه‌ی. گه‌ر ئەو زیاتر رزگار بکه‌ین - هه‌روا وه‌ک چۆن ئیستا له‌په‌ریشانیکی گه‌وره‌ بۆ یه‌قینی یادوه‌ری رزگاری ده‌که‌ین که‌وه‌ک ناوه‌رپۆکیک له‌رابردوو جادووگه‌ره‌که‌یه‌وه کات به‌ره‌می هینا - به‌هه‌له‌شه‌یه‌کی زیاتر - له‌ناو ویلایه‌تی نا‌کیش‌ه‌کانه‌وه «اللاعروضیه» بۆ دیارییه‌کانی شی‌عر هاتووین. لیره‌دا، نامانه‌وی، سته‌م بۆ رابردوو، ئیستا، هه‌روا داها‌توو کیش‌ه‌کان ئاراسته‌بکه‌ین. به‌لام ئەو «هه‌له‌په» ده‌مبه‌ستکراوه‌ی که‌زمان خۆی به‌ره‌و سووتانی شی‌عر ده‌بات، هه‌تا مردنی خودی زمانه‌که له‌ره‌وتی گه‌مه‌کانیدا، له‌هۆش خستنی ماناکه، بۆ «په‌ند» و‌دانایی کیش‌ه‌کان به‌رسف ناداته‌وه.

پ:- فەرموو لە مەر کە ژووه وایه «سەپروسە مەرەکانی»، لە بری بە کارهێنانی زاراوهی «فەنتازیا»ی ناو شیعر و رۆمانەکانت بپهێقه. لە نێوان هەردووکیاندا چ جیاوازیه کت ههیه؟

- سەلیم:- من نێم که دهبی بفهرمووئ له مەر کە ژووه وایه «سەپروسە مەرەکانی» ناو نووسینه کانم بپهێقی. ئەمەیان له نێوان جیاوازیه کانێ دەربرینی بیانی و قەرەبۆ بوونی پێوانەکان، ئەوه ئەرکی هاوپۆلکردنی رهخهیه له تپه پوونه ناسکه کهیدا. به لام دەربرینی «بیانی - سەپر و سە مەرە» له مانای عەرهبیدا شوینی خۆی ههیه که له ئاستیکی بالای مانادا له «باو» جیاواز دهبیتهوه: پێودانگی خهیاڵ، پێودانگی دارشتن و هافرکی پێوانهیه. مهبهستیشم له «سەپروسە مەرەیی» ئەوه ئیشکردنه له ناو ئەو لایه گومرایی چاره نووسه کان. جا ئەو جوانیهی که پارێزگاری لیدهکا، ئەوه مەرگی ئەو ئازادیهیه که له ناو کۆتایی پێشبرکی ماناکه دایه. هەر وهک ئەم لایه و ئەولایه کهی تری زمانه وانی و ناوێنانی ئەو زاراوهیهش و شروقه کردنه کهشی بۆ من بێمانایه، چونکو له ناوهوی خۆمدا بی ئەوهی هیچ لیکدانه وهیه کیشم بۆی ههبی، من ناوه دهنووسم، ئەوهی که قوماز به نووسینه کهم دهکا، نووسین و قهدهره کانیه تی. هه میسه، حه زمه کرد گەر بکرایه بۆ سه دهی نۆزدهم بگه رابامه وه، چونکو رابردووی ئاینده و پهریشانیه که مه. وامه زنده ده کهم - به لایه نیک - که من به سروشتی سه دهی نۆزدهم دهنووسم، به سروشتی روو حیه تیک که له ویدا به ره و گومراییه ک گریدراوه، ئەویش ئاوهزی راستینه و شروقه که یه تی، قیجا مەرگی مەر ج له سه ر ئەوپه ری جوانیتی وه حشه تی که ی نوونه دایه. منیک که له شه په که مدا، له ئیستا که وه به پریشکه ره قه کانێ زمانه که ی ده سه ته وایی «استعاره» ده که م، تاکوو، بۆ زیانی رابردوو گه ردوون له بۆشاییه کدا یه کبخه م، وهک ئاوه ز، له دووباره کردنه وهی قه ده ره کان له ناو ئاوینه کاندای کۆل نادات، که تا سنووری به سه ر سنووری سه ختی ره شب یه کی خه ییالوی ئاوه لاکراودا که یه ک به دوای یه کیش راکیشراوه.

ئایا خهیا لگیری کۆدهتای قهدهره، تاوهکوو تخووبی زمان خۆی ببیته تخووبی واقیع؟ چ واقعیك به پێوانه ساردوسر هکانی به ناوزده کردنی «سهیروسه مه رهیی» دهوێرئ، چ واقعیك له نادیاریدا به رههه م دیت؟ خهیا لگیری به خۆی قهدهری واقیعه کهیه. راستینهی «واقیعه تیش» خۆی چه نه بارییه له زانستی قهدهردا.

پ:- له رهخنه گرتنی واقیع یان رووتکردنه وهیدا، له گالت هپیکردن و گه پجار پیکردنی، تا ئه وه پری دووری، بۆ بیه قینه کی رهها ده پوی. بۆ ویناندنیک که هه موو هه ولێک به نائومی دی مه حکوم ده بی؟ سه رچاوه ی ئه م تیرامانه تراژیدیایه چیه؟ به رهو کویش ده روا؟

- سه لیم:- هه رگیز هه ز له «رهخنه گرتنی واقیع یان رووتکردنه وهی» ناکه م، چونکو له بنه چه که دا گرفتارییه که به دیاری کردنی ئه و «واقیعه» ی که پیناسه ناکرئ کۆتایی دئ. جا چۆن له شتیك رهخنه بگرین و رووتی بکهینه وه که نایزانین؟

رهنگه ئه م کاره بیه وه ده یی تیکه ل به نادیار یکردن بکات. رهنگه بۆ هه ولی شیت، له پیناو دیاری کردنی کیشه یه ک بیه وه ده یی بیگه ردتترین چرایه تی بیت. نازانم. لی له ناو هه ندیک مرۆفدا، که لله ره قییه کی ته واو هه یه، ئه م مرۆفانه به زانایه کی فره و به بویرییه که وه تاراده ی مردن، له نیوان خودی خۆی عه ده مدا مه ودا یه کی گونجاو ئاماده ده که ن.

داهینه رانه ئه م مه سه له یه م «لینه کۆلیته وه». سه رکیشی «المغامره» به ر له مه رگه و به خۆیه وه خه ریکم ناکات، چونکو نیاز و ده مه قالی و، زهنده ق چوون و، رقه به رایه تی و، زالماییه که ی سنوری بۆ نییه. ئه ز له ناو ئه مانه م، قه تیش له ده ره وه ی نه بوومه. لی «سه رکیشی» نووسینی من خه ریک ناکا، چونکو ئه وه خۆی دوکه لی راستینه یه. که چی ئه و داگیرسانه ی که له دوای مه رگه ئه وه «سه رکیشیه که یه». هه موو شتیك له «روه که ی تره» به قوورسایه ئه و رووه ی که ئیمه ی تیداین به یه که وه مان ده گه یه نی: ئاکاری ره وشتی ئاینی و

جیہانخوازی، چۆن شرۆڤه دهکری؟ به تهئویلکردن «سوودمهندی»
دهسناکهوئ، ههروهک به تهئویلکردن «قوربانیدانیش» دهسناکهوئ،
ههچهندیش هاندهرهکهشیان جیاوان بوو.

ئایا له بوونهوهدا که سههپه رشتی چاره نووسی «ئهوتیر» دهکا، له سنووری
«تیروانین» دا «قوربانیدان» نیه، که «لهوئ» له دواى ئهوهدا دوکهلی ئه
راستینهیهیه؟

له لایهک له لایه نهکانه وه هه موومان برومان به «قوربانیدان» ههیه. خودی
«بیهوودهش» - له سیه به پیگه یشتوو هه که «رووه کهی تر» دا چاره نووسیک
له سهه ژیان دهخولقینی.

ئهگه - «لهوئ» - گه مهیه که بۆ به ئه به دیکردنی جوانیه کهی دهسپیک، یان له
جوانیتیه کهی رزگار بوو، تاکو سووره قوولبووه که له ئازادی سیره گرتنه کهیدا
له سهه وینهی گهردووندا بتهقیته وه.

دهبا له رهوتی پرسیاریکی ساکاردا، له «ویژدان» بپرسین، ئایا ئه
سانسوهری «ئهوتیر» نیه، که ههتا له ناو ههلهته بوونی عهدهمیشدا نابینرئ؟
«ئهوتیر - لهویدا» خۆی «په یامی» گه مه کهیه، منیش له وه دایه دا جیکیرم، که
مه رگ به دوو بست به دوو بست له دواوهیه تی. ئه کو ششهش به «نا ئومید
بوون مه حکوم» نیه، به لکو بهو چاره نووسانهی که له سهه گه مارۆدانه کهی
عاسی دهن مه حکومن، به وه شه کهت دهم و، نووسینیش شه کهت ده بی.
ههروه ها ئه وهش «رامانیکی تاراژیدیان» نیه، چونکو له قه دهره کان و هیزدا، له
نادیار و بینراودا، له هه وهس و پاکیدا، له دیدار و جیا بوونه وهدا، له ناله و
تریقانه وهدا، له ناههقی و مسوگه ردا، له دهره وهی سه ره مستی و
کاره ساته کانه.

ئه ز بۆ «رووه کهی تر» ی دهره وهی یه قینه ره هایه که، که نایناسم رویش تووم.
به رهو «یه قینیکی تر» رویش تووم، که شتی کیشم بۆ جه خت ناکات، چونکو
هیشتا تا قی نه کردوومه ته وه.

ئه ویش ئاوه لاییه کی «نا تا قی کراویه - اللامتحان» - ئاوه لاییه کی تو قینه ره،
نه بینراوه، چره، خیرمه ندیه کی بی دیارکردن ده گریته خۆیه وه. توش له

چەمكى «نا يەقین» و «نا ئومىد» وە پرسیار یېكى رهوشتیانەم لى دەپرسی، ئەو تاقى كردنەوهییهی كه له نووسیندا، به خۆمى دەدهم، ئەو تاقى كردنەوهی دواى «یەقین» و دواى «نا ئومىد» ییه.

به لآم سه رچاوهی ئەوانه هەر هه مووی، ئەوه سه یرکردنه لهو باخچهی پشت ماله که مانه وه كه هی ئیمهش نیه، بۆ یاریگهی پیشبرکیتی ئەسپ.

پ:- به هه مان که رهستهی شیعره کانت: هه مان زمان، رۆمانیشت نووسی، واقعییش له واقعیه کهی دابرینراوه - گهروای ناوی بنیین - هه روا به ریگهی رامانیکی ئەفسانهی سهری ئەو واقعیه دهکری. ئەو شتانه چین که ئەزمونه شیعرییهت نهیتوانیوه به خۆیانوه بگری و رۆمان توانیوهیته به خۆیانوه بگری؟

- سه لیم:- ده بووايه پرسیاره کهت به رهواژوو بکردبووايه: «من به که رهستهی رۆمان شیعرم نووسیوه». به لآم مه سه له که له مه وه نزیکتره و، له ویدیکه دووره. تۆ ئەمه وا دیاریده کهی که «نووسین» به یهک زمان دهروات، وهک ئەوه وایه بلی له نیوان «پهخشانی» و «چریتی» دا که (که به «شیعر» له سهری ریکه وتووین) جیاوازیهک نیه. لى «واقیعی دابریکراو له واقعیه کهی»، ئەوه سه رجه می ئەنجامه که یه، مادام نووسین وهک قهواره یهک - رهوند و په یوهندیه کان دیاریده کا - که واته به خۆی خودی ئاینده که یه تی. واته خودی خۆی له واقعیه که به دوورنیه، له واقعیه کهش جیا نابیته وه. بۆیه له زماندا، بۆ ئازادی دیمه ن ده بپته جه ختکردنیک.

با له مه ر مانای پرسیاره کهت «واقیعیع له واقعیه کهی جیاکراوته وه»، بگه پیمه وه: کامه واقعیعت مه به سته؟ نادیاریی یه رهوشتی مرۆقه کان دیارده کات، وهک چۆن یاسای دانائیتی «القانون الوضعی» ییش دیاریده کاته وه. هه روا هه رته قهش اله رطقه «قاره مانیتی دروست دهکا. جا چۆن به بی روونکردنەوهی گێرانه وهی یاساییه کهی پهخشانی «یاسایی»، سه بارهت به چاره نووسه به ره له دراوه کان بنووسم؟

به دنیاییه وه، پروام وایه، «په خشانیهت» له موخاته به نووسراوه کان نامۆیه. هه روا «په خشانیهت» رۆژ له دوای رۆژیش، له ناو ئاسۆی جفره کرایی ئامیریدا به گویره ی ئه وانه ی که رووی تیده کهن «ئاینده ی واقع» شیده بیته وه (به تیه راندنه وه)، تا ویده چی ئه م زمانه له میژووی گوتنیدا هه ره شه ی لیکراوه. له ناخی شه هه ته که یه وه، بۆ ئه وه ی له سه ر شتیک، وه ک ئاهه نگیکی دارشانه، ئاماره یه کی په تی ده ستپیک، کت و مت وه ک حیساب، تا کو به لگه یه کی به لگه نه ویست بگه یه نی. «په خشان» ییش، حیه بازانه خو ی له پشتینی مانا ده پی چیه وه. لی په خشان نامانا داده مه زرینی و نه ده ویریش به زمانی گومان موخاته به ی له سه ر بکات، ئه مه ش تایبه تمه ندیه کی «نا په خشانیته» (یان «چریتی» که به «شیعر» له سه ر ناوه که ی ریککه وتوین). فیجا له نیوان «مانا» و زمانا شه ریکی خه فه کرا وه یه: مانای رامانی بینین، رامانی بینینیش به خو ی چاونه ترسیه. خیتابی مرؤقایه تی بۆ مانا به خو ی «پرۆتۆکۆلی یاسایی» هه لمار دراوه. پاشان له ناو ئه مه دا زمان خو ی نه یینه. وه ک چاره نووس - لایه نگری من له زمان تا مانا په رش و بلاو بکا، ده رژیته ناو ئه و ماوه ره قه ی نیوان «په خشان» و «چریتی که»، راستینه بچوو که که ش تا که نائیکه رۆمان و شیعر له سه ر هه مان میز له گه ل یه کتر دابه شی ده کهن.

به مجۆره ناکری بۆ واقع له واقیعه که ی جیابیه ته وه: تا کو به ره و زمان بتویته وه له گه ل خو ی ده نویته وه، به سه ر جوانیته یه راستینه که ی ناوه لایه. ئه و خۆتیه او یشتنه ی ناو «رامانی ئه فسانه یی» یه ی که ده بیینی، ئه وه سه لماندنی گومانه له ده ربازبوونی مانا که ی، تا کو زمان له گه ل قه ده ره که ی «ناشت بیته وه».

ئه زموونی خۆم له نیوان شیعر و رۆماندا دابه ش ناکه م. له هه ره هه موو کاره که مدا له نادیاریدا من له جه رگه ی داگیرسانی زماندا ده رۆم، فیجا دارشتن، خۆم به ته نیا، له ناو ئه و ستوونانه ی که به سه ر ریزکردن نه ژمیر دراوه، ریه وه کانی دۆزینه وه دیاریده کات.

ئاخۆ داستانه کۆنینه کان، به گێرانه وه په خشانیه کان، «خیتابی شیعریانه» نین؟ ئاخۆ ئه فسانه و هه وره تریشقه کان له دووریانی نیوان «شیعر» و

«پەخشان»دا لە گومراکردنی مانا نەبوون.

قەدەری زمان دەشی نا دیاریی بی، ریزکردنیش گەرانەوویە بۆ نەزانی:
بەمجۆرە گرینگی نادەمە ئەو خیانەتکارییەکی «رەخنە»ی تەمبەل لەسەر
چێژی خۆی دوو تایی کردۆتەووە. گەر بتپرسیبايە «بۆچی رۆمان» وەک ئەووی تۆ
لیم پرسى «بۆچی شیعر».

بەلام ئەو پرسیارە لە چالاکیەکانی «جیهانەکەى تر»، ئەو جوگرافیايە
راویژکارەى کە لە دەروەى زمانى عەرەبییە، بەهانەکانى نادۆزیتەووە:
رۆماننوسەکان شیعر دەنووسن. شاعیرەکانیش رۆمان و چیرۆک دەنووسن،
رەخنەى ئەدەبى و سینەمايى پیشکەش دەکەن، زەوى بە رێپۆرتاژى رۆژنامە
گەری رزگار دەکەن، بى ئەووی کەس لێیان بپرسی: تۆ بۆچی لەم بەرە و
ئەوبەرەکەى تری؟

ژیان تۆرە، زمانیش تۆرە. راوکردنیش بەپیتی توانایە. هەلبەتە، ناتوانم لەسەر
بەباشتردانانى «شیعریەت» و بەباشتردانى «پەخشانیەت» زیاتر تێپەڕم، بۆ
ئەووی لەسەر «جۆرە پێویستیەک» بۆ ئەم یان ئەویتر سەلماندن پیشکەش
بکەم، جا ئەم جۆرە ئەویتر بۆچی: بێگومان هەریەکە و لەوانە، وەک زمان
دەتوانى لەسەر هەبوونە تاییبەتەکەى بەرسفە نەپنیەکانى خۆى بداتەووە.

شیعر لە ژيان سەرکەوتنەکانى دەدزى، رۆمانیش دیمەنەکە ریسوا دەکا.
یەکەمیان وەک عەدەم چرە، دووهمیشیان لە بەزمگاگان شەهوانیە.

شیعر کپ و بێدەنگە، رۆمانیش وەک راستینە چەنەبازە.

هەردووکیان واتە (شیعر و رۆمان) وەک لە خۆبووردنى ژيانە لە خۆى، چونکو
لە بنەرەتدا هەر خۆیان ژيانن، دەرژینە ناو یەکتەرەووە.

پ: ئەو عارەبانەى کە لە تاراوگەن و بە زمانەکانى بیانى دەنووسن، لەو
زمانانە بە گلەیین، تۆ کوردی، زمانى عەرەبى بۆ تۆ چ دەبەخشى؟

- سەلیم: زمان تاراوگەییە. هەموو زمانیک بۆ خۆى تاراوگەییە، چونکو
سنووریکە بۆ خەیاڵگیری ئایینی و کۆمەلایەتى. لى سەبارەت بە درۆیەکانى

«گلهیی کردن» له «تاراوگه»ی زمانهکانی تر (هی له زمانی دایکی فرچکگرتوو)، ئەوه دەبی به لیپرسینهوه مهزنهکانی «ناسنامه» بگۆردینهوه. ناسنامه بهخۆی دلهراوکییه، زمانیش تایبته تهنیا بۆ ئەو کهسانهیی که پیتی دهئاخفن (رطانه). بهلام دەبا دواي ئەو ههموو سهدهیه لهگهڵ خۆمان راستبێژبین. ههندی لهو عارهبانه ئەگهر به زمانی «دایک» بیانوو سیبووایه ئەوهنده «ئاسووده» نه دهبوون، ئەوانه بهو زمانه بیانیانه «ئاسوودهترن». چونکو ئەو شتهی که ئەوانهیی لهو رهوتهنیه پاراستوو، ئەوه نهزانی رۆژئاوایه له رابردویی عهرهب و خورافهتهکهی، ههر بهوهش دهتوانن به ههرهمین بن. ئەو عارهبانه زۆرن - یهکجار زۆر - که له ناو زمانهکانی تر درهوشاو، ئەگهر لهبهر ئەو زمانه بیانیانه نهبی، کال و ئاسایین، بۆ که پجاری ئەفسانه رووکه شهکان نمایش دهکهن. پاش وهرگی پیرانیان بۆ عارهبی، بهبی زمان دهمیننهوه، چونکی ئەو بابتهانهی که پیشکەشی دهکهن، ئەوه ئاستی «سهرسوو پمانی» رۆژئاوایه بهرامبهر گه مژیهی دنیا یه کهی «تر» لهو زانیاریانهی که به سهریدا تپه ریوو. دنیا ی توانداریهکان، که به ساویلهکی و که مزانی خۆرهلات به بیابانه که شیهوه دهژمێردری، دنیا ی «حورمه - ژنۆک» (الحریم) تا ئەوه پیری دژواری: پهرده. پهچه. خهساندن، خهته نهکردن (الختان). ئەمانهت پاراستن. ناوله پ خۆیندنهوه، کچ به مندالی به میردان، حوشتر - ئەو بوونه وهره ی که وهک ئەو رۆکیتهی که شتی هوانی ئەستیرهکانی فهزا پپوراوه (محطات الفضاء) دهچی.

وهک تاراوگه به دهست زمانهوه گرفتار نیم، تهنیا بههۆی مه رجهکانی نهبی. نهک لهبهر ئەوهی زمانی «دایکه» یان زمانیکی «پاشکۆیی» ههلبێژدراوه. چونکو مه رجهکانی زمان ئەوهی ههیه ئەوه، له گشت سه رهاتنیک: هاوسی مه رگه.

تاراوگه باریکی راگوزار و ئاسایی نیه، ههروا به بارودۆخی کۆچکردن و چرپاندنی شوینهکانهوه نه به سترارهوه، به لکو خۆی دابیرانی یه قینه له گهڵ مانه ندهدا، له ههموو شوینیکیش دهبی به واقیعیکی. واته ده بیته خیتا بیکی «بالادهست» که له دهسه لاتنهوه تا زمان، له رژی مه وه تا «پاراستنی خوا وهند» بۆ

هزرى داھاتووى بىبابانى پاش ھزر، جياوازيھك قبوول ناكات.
تاراوگە ئەوھىيە كە تۆ لەدايك بى، زمانىش بۆ سەر مەزھەبە شاراۋەكانى
رەونەقى زنجىرەكان رىگا بەدىكارە، ھەروەك كە تۆ ھەرچەندە رزگاريت بى،
كەچى بەرەو كۆيلايەتيەكى گەرەتر دەپۆى. بەلام يەقىنيەن خۆى كۆيلايەتيە،
بۆ ئەوھى لەشويىن و رەقىەكەى ناو زمان رزگار بيت بەرەو داپشتن جەلەوكىشت
دەكا.

ئەو رەوتەنيە، لەنيوان گووتن و واژەكەيدا، لە نيوان جەستە و شوپىندا رەوتىكى
ئازار خۆرە: ئا ئەو كازتۆھكەيە كە ئەفراندن پەيزەكەى پى ھەلدەسەپىرى.
سەرەراى ئەوھش زمان لە روويەكى تردا، خۆى تايبەتمەندى زەمەنە كە لە
راپوھەكاندا بۆ ناديارىي شوپىن رىي پى بەدەدەكات، ھەر دەلىي نووسىن - وەك
پروژەيەكى مرؤفانە وايە - ھەلبژاردنى تاراوگە، ھەمىشە، جەخت لەسەر ئەو
راستىنيەي دەكا كە لەسەر ھزرى نووسىندا خۆى دەپۆشى.

ناخووزم بۆ ئەو «ئاشكرا كىرەنەم» بەرەو ھاوكوفى عەدەمىيەت، يان قەدەرەيت
ھەلخلىكىم. بەلكو من دەمەوئى يەقىنى خۆم دەربارەى ھزرى تاراوگە لە
دژوارترىن و بەرزترىن گىفتوگۆدا بخويىنمەوھ.

بەلام ترسى تاراوگە، وەك سىبەر تارمايىيەكى ئامادەيە، ئەمەش لەسەر
«سرىنەوھى» پاسەپۆرتەكەت، يان كۆتايى پىھىنانى، بى ھىچ تازەكردنەوھىك
بۆ خۆى «ھەرەشەيەكى» راستەوخۆيە. ئەو كاتە ھەريەك لە ئىمە لە تەماشاي
«شوپىندا» شەرىكى رەھا دەستپىندەكا.

زۆربەمان لەبەر ئەو دۆخە سەختە، ئەو پاسەپۆرتانەى كە ھەلمانگرتوۋە،
تايبەتە بە ولاتانى ترى عارەب. بچووكترىن بەرپرس، بەپىي مگىز و گوراحى
خۆى دەتوانى «لەيت بسىنىتەوھ» وھيا بۆ تۆلەسەندنەوھ دەرفەتى تازەكردنەوھ
ديارىبكات. كارىكى ترسناكە كە دەبى لە ھەر دەمانگدا بگەرپى بە دواى
تازەكردنەوھى پاسەپۆرتە خويىرەكەت، ئەو ولاتانەى كە پاسەپۆرتەكانمان لى
وەرگرتوون، ياساى مگىز و ھەوسەلەى ئەو سەرچاوانە، ھىچ دلىيايىيەكى نيە.
لە ھەمان كاتىشدا شوپىنەكان لەگەل تەواوى «ھەبوونى» تۆ، بەپىي ماوھى ئەو
كاتە ديارىكراوھى كە لە پاسەپۆرتەكەتدا بۆ بەكارھىنانى «مرؤفايەتى»

دهگونجی، مامه‌لەت له‌گه‌لدا ده‌کات. هه‌لبه‌ته، ئه‌وه‌ش، له‌ تايبه‌تمه‌نديه‌کانی به‌خسندهبی عاره‌به.

ئهم‌ جوړه‌ شتانه‌ له‌ روژئاوادا نیه، ئه‌وانه‌ی که‌ بانگه‌شه‌ی «به‌ره‌سه‌ستیتی» (حساسیه‌)تی تاراوگه‌بوون له‌و زمانانه‌ ده‌کهن، که‌ پیتی دهنووسن، وا‌ دهرانن ئه‌و تاراوگه‌ بوونه‌ له‌ زمانی روژئاواوه‌ هاتووه‌. هه‌تا ئه‌گه‌ر بیت و روژئاواوی «شیت»، شه‌یتانیه‌ته‌ ئاشکراو ئاشکرایه‌که‌ی چه‌ندیش بپیکی، به‌لام‌ بۆ کلۆله‌کان هه‌ر سیه‌ره‌.

به‌ هه‌مه‌حال - ئیمه‌ی مرۆ - تا دروشمی وه‌همیکی تر، له‌سه‌ر دووبست دوور له‌ ره‌شبینیه‌کی ره‌ها راده‌وه‌ستین. ئیمه‌ی ره‌شبینه‌کان - پتویسته‌ له‌سه‌رمان، له‌ ئازاردا، ئه‌وانه‌ی شوینیکمان پنده‌به‌خشن، که‌ هه‌نگاوی کلۆله‌کان گیژ ناکا، په‌سن بده‌ین. تاراوگه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ «په‌راوی ئیسپاتکردنی» تۆ له‌ «دایکایه‌تی» شوین به‌خۆوه‌ نه‌گرێ. لی‌ زمان ئه‌وه‌ خۆی له‌ ئاقاری روچه‌وه‌ به‌ره‌و تاراوگه‌که‌ی، بپیاردانه‌ بۆ تاراوگه‌.

ئای بۆ پاسه‌پۆرته‌کانی عاره‌ب! ئای بۆ زمان، ئای بۆ نیشمه‌نبوون له‌ شوینیک که‌ بوونه‌وه‌ر له‌ بچووکرده‌وه‌ نا پارێژی. ئای بۆ تاراوگه‌، که‌ وه‌ک جوانیه‌ک له‌ ئازاردا ئازادی داده‌هینێ. هه‌موومان سوورگووم‌ کراوین (منفیون). هه‌مووتان سوورگووم‌ کراون.

بی‌ دلنیا، ره‌نگبی‌ من، تايبه‌تمه‌نديه‌کی زیاده‌م‌ هه‌بی‌ له‌ «سوورگوومی»دا، ئه‌ز زمانی کوردی نازانم‌ ته‌نیا به‌ زاره‌کی (قسه‌کردن) نه‌بی، چونکو وه‌ک نووسین بۆ ئیمه‌ قه‌ده‌غه‌ بوو. هه‌روا - بۆ ئیمه‌ - قه‌ده‌غه‌ بوو بیژین ئیمه‌ کوردین. لیدانه‌که‌، به‌ دیاریکردن بۆ ناسنامه‌ (الهویه‌) ئاراسته‌کرا بوو، نه‌ک بۆ زمان، چونکو هه‌ر یه‌ک له‌ ئیمه‌ به‌ لالیش بی‌ ده‌توانی به‌کاری بپینی. خودی تايبه‌تمه‌نديه‌کانی ناسنامه‌یه‌ ئه‌و رێژه‌وه‌ی که‌بۆ بوونی «سوورگووم‌بوون» و هه‌بوونی «تاراوگه‌» ده‌روا دیاریده‌کات. نووسینیش به‌ زمانیکی «تر» داخواری هه‌سته‌وخوای ناوی به‌ وپرانکردنی «جیاوازیه‌که‌»، وپرای ئه‌و نادیاریه‌ بچووکه‌ی که‌ جیاوازیه‌که‌ دروستی ده‌کات. به‌لام‌ ئه‌و نکوولیه‌ - ره‌نگه‌ له‌ گوزارشکردنه‌که‌شدا ئه‌نجامده‌گرێ - ئه‌وه‌ «تاراوگه‌» که‌یه‌.

بهائی ئەز کوردم. دەتوانم بە هەزار زمان لەمەر روحم بنووسم. لی کاتیک
یەکیک لەم زمانانە هەول بەدات لەمپەرێک لەبەردەم کوردایەتییەکیەم بەسەپینی،
ئەو کاتە لەوێ یان لێرە، لەو دۆزەخەیی کە دەسەلات «یاسایەک» بۆ لابردنی
جیاوازیەکان پەیرەو دەکا، ئەو تاراوگە دەستپێدەکا.
ئەم زمانە عارەبیە، بۆ من، بۆ ناسنامەیی کوردایەتییەکیەم سامانیکی مەزنە.
هەروا «ئازادیە» کە ئازارەکیەم بەم ئازادیە دان پێدانانەکیە بە «شویین»
پێشکەش دەکا.

×(داحس والغبراء)، شەریکی نیوان تایفەکانی جاھیلی بوو کە چل سالی
کیشا. (وەرگێڕ).

- سەرچاوە: رۆژنامەیی (الحیاه)، ژمارە ۱۰۶۲۹ - ۱۰۶۳۰، سالی ۱۹۹۲

رېښينى تووناوتوونهكان و سوارچاكى چۆستان

ئاراستهكردنى پرسىيارهكان: ناصر مونسى و صلاح عبداللطيف

پ: با مەحمود دەرویش بە نموونە وەر بگرین، كە جارێك تۆی بە كەلەشیرێكى زولالى گەرەك ناو بپێژكرد، هەرچەندە ئەویش نازانیت كەنگى لەلای تۆدا رۆمانى گێرەرەو «السارد» دەستپێدەكا و كەنگیش شاعیریەتیش دوایی دیت. ئایا تۆ خۆت تەخووبى ئەو دوو شوینە دەزانیت؟

سەلیم بەرەكات: دوو چاوم هەیه هەمان دیمەن دەبین. چریتیهكانى گێرانەو «السرد» و، سێبەرەكانى شیعەر لە پوختەكردنەوێ ئاماژەكانیاندا. سێبەر بەبى چریتى بوونى نییه. چریتیش بەبى سێبەر بوونى نییه. پەیفەكان، بەبى جیاوازی دانان پۆلێنكراوەكان لەبەردەم تەرازووێكەى ئاپۆرە دەكات: ئەوانەى كە لە لایەكى تەرازووێكەدا دانراوێ كە بۆ شیعەر دەگونجێن لەهەمان كاتدا بۆ گێرانەوێ «السرد» دەگونجێن. ئەز زمان لە ناسینی واژە، چین و پلەكاندا پۆلێن ناكەم، ئابرووی هەندێكیان دەبەم و، رێز لە هەندێكیشیان دەنیم. زمان پێشبینیکەرى كۆتایی خەيال و، رۆشنایی گومراییه روونەكەیتى. خودى رۆشنایی لە بەربلاوییهكەدا دەرچوونێكە لە دىلى مانا و یاسایهكەى.

لەو دەرفەتە دۆستایهتیه بەرفراوانهیدا بە جەستەیهكەو بەرەو لای دەچم، چریتیهكى هەیه كە كۆلەكەى سێبەرەكەیتى: ئەز لەناو رارهوێكەیدا سنوورێك لەنیوان شیعریهت و لەنیوان گێرانەوێ پەخشانیهتدا، بە نووسینهو، نەك حیکایهت، ناسناكەم. ئەزیش بەرەو ئاقاریكم تاكوو رۆمان لە شێوهى حیکایهتێ رزگارێكەم، هەتا ئاماژەیهك و، شەرەنگیزی ئاماژەیهك رابگهیهنێ، بۆئەوێ مەعریفه لە پایهى بارهكاندا بێتە بەربلاوی و دارپێژراوییهكەى، بۆئەوێ تا دەتوانیت بەسەرنجراکیشییهكانى تالانەكەى خۆى ببات.

دەكرى ئیحاكانى شیعەر رێكبخریت، بەلام نەك بە هەلبژاردنى چرپوونەوێكانى سەرواكانى دیتن و، بە بەجیهتیهتێ گوتنگهلیكى وەك پێوهندییهكانى جێلهكردن لە دۆزینەوێ بەرزەخه زۆر شاراوێكاندا، بەلكە بە سەرچاوهیهك،

که ئویش پەخشانی گێرانه وەهە بەرەو تاقیکردنە وەهەکی بالای جۆشبدە، تا جوانی بکا و، گەرمی بکاتە وە، بە کەمال و جوانی گومرایی که خۆی لە خۆیدا شیعەرە دایرێژیتە وە. بەمجۆرە پەخشانییەت بۆ شیعیرییەت کێلەبیتە وە، که ئویش وەک سیحر تایبەتمەندیەکیەتی، هەر لەو کاتەدا که ئەزەل سیحر بوو، بوون سیحرە و، بوونە وەرەکان بە شکۆمەندی سەرەلانیانە وە سیحر.

پ: له «کوللەهێ ئاسنین - الجندب الحیدی» دا «ژیاننامەهێ زارۆکیەتی» ت نووسی و، له «بە بەرزیه وە بمدەرێ - هاتە عالیا» دا «ژیاننامەهێ لایویتی» ت نووسی. لێ دەبێ لەم پیکهاتنەدا تەوهری ساتیکی سێیه میس هەبیت؛ کهی لەسەر شریتی فۆتۆگرافییدا تۆمار دەکری؟

سەلیم: نووسین بە چاوی زارۆکە وە لاسارییهکی زامدارانە نییه، بگره گەر وینەکانیش زامدار و دراویش بن. ئەو کەسانەکی که لە دێرەکانی هەردوو ژیاننامە دەرچوون، هەمان هەوالیان خویندە وە، که دەیانزانی لە بەرپرسیارییهکانی ئەخلاقی و یاسای پهیوهندییهکان بێ خەوشن. ئەو کەسانەکی که مەملەکیەتی مەرەکەب نووسینیانە وە بچووک بوون، که بالەغان سزا نادەن.

بەتەمەنەکان، بۆ ئەو واقعەهێ که پهیوهندی بە بارودۆخەکانیانە وە هەیه بۆ خۆیان بیانۆ دەدۆزنە وە. نووسینه وەهە که نووسینی زارۆیه و لە فتوا دان دانایی وەرناگری. هەر وەک پێیان گوتم، گەر لەسەر ئەو شێوهیهی که دەمامکی مەرەکەبم لەبەرکردن بە خۆیان خویندیانە وە (یان بۆیان خویندە وە)، هەموویان پیکه نین. لێ ئیستائە گەر من فتوام دابی و هەولمدابی زیندە نییه پچرا وەکانم لە گێرانه وەهێ ژیاننامەکانییان بەهێنمە دەرێ، ئەوکات من لەسەر جۆخین - خەرماندا - حوکمی - با - م هەیه. بە هەمەحال، نیازی ئەوهم نییه، لە قەزاوہ بۆ قەدەرەکان بېمە چاودێر، کهچی خودی پرسیارکەر که وەک پێشنیاز بۆ نووسینێک دەیلێم، که ئازاردەر، یان بریندارکەر، یان پشتلێکەر، یان ریسواکەر، یان تانەلێدەر، یان فراوانکەر، یان سەرگێژکەر، یان ئاشکراکەر،

نییه. ئەز لەسەر دەیان مەژۆف و، داپۆشینی خەوشەکان و، پارێزگاری رووتیتی و، زیان پێنەگەیانندی ژیان، وێرای بەختکردنی ئاسایش بۆ هاتوچۆی نیوان پەيوەندییە تێکچوووەکان، بە بەخشاوی نووسینێک دادەنێم. ڕەنگە بتوانم ژياننامەى سێمەيش بنووسم، کە نیوەى بەخشاویى لە دارشتنى شتە بچووک و، دلە بچووک و، سەفەر و، هاوسێیە میهرەبان و ڕەزاگرانەکانمان، وەلى، لەلایەک لە لایەنەکان ئەوانە ساختە دەردەچن. زامدارى، گێلى، توورەبى، نەینى، تووندووتیژی، کاروباریکی لایەقدارن بەوەى ببە پێشەنگى ژياننامە؛ پەیکەرەکە بەشوینى کى بگۆرمەوه؟

پ: ئیمە وا دەبینین، کە ئەمرۆ ئەوەى بە ئەدەبى باو ناو دەبرئ، بە ئامێریکی تەمبەل دەچى، کە بۆ پرکردنەوهى ئەو بۆشاییە هەولێکی فرە دەدات. ئیمە بەرەمگەلێکی فرەى عەرەبى ئیستا کە دەبینین، تەنیا بە دەگمەن نەبى، هیشتا لە کێلگەى گیانلەبەرەکانى نەچۆتە دەرەوه (بارودۆخێکی بى ڕادە بەرتەنگە، کە چى هاوکات نمونەى داھێنانە شیعرییەکانت خۆیان پێشکەش دەکەن بۆ ئەوەى رووبەرۆوى ئەو بەها ڕاگەیهنراوهى شیعەر ببنەوه، کە لە مەرجهە رەسمییەکانى ئاخواوتنەوه بۆلاوکراونەتەوه).

چامەکانى تۆ بە پرسىاریک هاوار دەکەن و نووسین جۆشەدەن: تا ئێرە ئیتر بەسە، شیعەر بەشى خۆى لە دەنگدانەوه وەرگرت. ڕای تۆ چىیە؟

سەلیم: کە لە پەنجا و شەستەکانى ئەم سەدەىدا، خەيالى شیعەر خەباتى دەکرد بۆ ئەوەى لەو بارە دارشتنە وێکچوووى شیعەرى عەرەبى دەربازى، بۆ ئەمەش بۆ داوەتکردنێک سەنەدێکی وەرگرت، کە شیعەر بتوانى پشتمى خۆى زیاتر بە زانستە مەزنەکان قایم بکات. هاوکات بۆ ئەوەى نەزمە خاوەکان لە نێوەرۆکە کەیدا توانادار بێت؛ شیعەر دەبى بێتە پانتایى گشت ڕۆشنبیریەکان؛ لە تايبەتمەندى شۆریشگێرییە کۆپیکراوەکان ڕزگارى بێت. ئەو خەيالى شیعرییە، مەرام باشە، تەنیا گرتیەک یان نیو گرتى سەدەىک زیاتر نەژیا، لە شەستەکانەوه تا سەرەتای هەفتاکان، پاشان شیعەرى

(ئامادەى شەرمانامە!) - الغضة الاهاب) بەرەو ئازاۋە رۆيشت، وىجا خودى ئازاۋەش بوو بە فۆرمىك. ئازاۋەش تايىبەتمەندى خۆى ھەيە كە دەكرى رىكبخرى و، بەشېكرى ۋەك چۆن «مەبەستەكان»ى شىعەرى ۋەزىنكر او بەشەدەكرا: كرىچ و كالى كە بناغەكەى لەسەر بۆشايى، نەزانىيەكى تەواو لە زماندايە لەلاى ئەوانەدا رىسكانىكى كوئىرانە بەرەو نەزانى لە كەلەپوورى رابردودا ھەيە، جگە لە زانين لە كەلەپوورى ھەنووكە نەبى. ئازابوون لەسەر سووك و سانايى. بۆ ئەم گالتەجارىكردە بە شىعەر ھۆگەلىك ھەيە، ھۆيەكەش لە بنەرتدا بۆ «مردنى رەخنەى ئەدەبى» دەگەرتتە ۋە بۆ دواى ھەلكردى كىژھنى سامانى نەوتى عەرەب، كەمىك بەر لە ناوەرراستى ھەفتاكان، رۆژنامە و، گۆقارە پروپاگەندەچىيەكانى رۆژمەكان گەشەيان سەند. زۆربوونى ئەو كاغەزە بە مەرەكەب چاپكراوانەى كە بەنرخى ھەرزان كىردارون و، تەقلىدى كىردنە ۋەى بەربلاوى لاپەرە رۆشنىبىرىيەكان بوو بە واقىيەك لەسەر ئەو گەرەلاۋزەيە. دامەزراندنى فەرمانبەران گەيشتە ئاستىك كە ھەركەسىك بتوانى، بەبى ھىچ شارەزايىەك، لەو چاپەمەنىيانە دابمەزرىن. «چالاك»ى بوو بە روانگە، ئەو پىوانەيەى، كە تا چەند دەتوانى ئەو لاپەرە پان و پۆرانە پىركاتە ۋە، كرا بە سەند بۆ پىشەى نووسەرى. نرخاندىن كوژرا، ھاوئەلى ھەلبۇاردن، ھۆشمەندى رەخنەى كوشت. ھەلبۇاردنى بە باشتىردانانى نەزمە نەخوئىندە ۋارەكان بەو سەرنجانەى كە لە زمانى بەگىشتىكردى تەمبەلى، كە لەسەر ھەموو دەقىك بگونجى، بۆ چىژ ۋەرگرتن دەستى بە بانگەشەى ساختەكارى كرد.

بەر لەو نەخۆشىيە، چەند گۆقارىكى دەگمەن ھەبوون، بەرپۆزەيەكى زىنگانەى گونجاو بۆ ھەلبۇاردنى دەق، ئەركى «پىنىشاندر»ى چىژيان ئەجامدەدا. چەند ئەدىبىكى كەم ھەبوون كە لە پىشەى خۆيان پىسپۆر بن و، رۆژنامەكان بەرپۆزەبەن، نووسەرە ئەماتۆرەكان بە زانىارى دەقەكان نەدەوئىران، كە بەبروادارىە ۋە پىشكەشيان بگەن. رەخنەگرە شارەزايەكان لە كەرەسەى زمانەكەيان پەرش و بلاو بوون. ئەوان لەناو ئەو ئاپۆرەيەى كە بەرەو يارىگە چوون، شەكەت بوون و توانە ۋە، ساويلكەكان بەبى شارەزابوون لە كىشەكان

رەخنە لە شیعەر دەگرن، بۆ ئەوەی لە زمانەوانی تیبگەن رەخنە لە زمان دەگرن. پسیپۆریش «الفقة» خۆی لە خۆیدا گوتنە لە زانستی قوفلداراوا. چون جیاوازییەکانی بونیاتی زمانەوانی، لەنیوان یەکیک و یەکیکی تردا، دەزانن؟ وێرای ئەمەش رەخنەگرەکان چێژی شیعری حالی حازر و، «لیخوری» نەزانییەکان.

هەلبەت، لە هەموو سەردەمییدا، بە شیوەیەک لە شیوەکان، هەمان نمونەییە کە دووبارە دەبێتەوە. بەرھەمی باش و راستەقینە دەگەن دەبێ، هەمیشەش نمونەیی بەرھەمی میراتھەلگر، باو و داسەپاوە دەبێ. بەلام ئیستا نەزانی لە پۆلینکردنی دەقەکاندا، هەموو نەزانییەکی بیدارکردۆتەو. بەمجۆرە بەھۆی ئاسانکردنی ئەوانەیی کە سەرپەرشتی بلاوکرراوەکان دەکەن، بلاوکردنەوێش باریکی لە رادەبەدەری جەلەبی وەرگرتوو. پەيوەندییەکانی شاعیرە خاوەن کەسایەتیە کەرچ و کالەکان وایلیھات لەپیناوی رێخۆشکردن بۆ کتیبە ھەلھەلە بۆ کراوەکان و، ئەو وتارانەیی کە بۆ پەسندانی باشی دەقەکەیی دەنووسریت لە ژماردن بەدەرن. لەکاتیکەو بۆ کاتیکی تر، خۆینەری راستەقینە، نادیار، ئازاوەکە رەتدەکاتەو، ئەم جۆرە خۆینەرەش لە رۆژنامەکاندا لەپیناوی نووسینی پیاھەلەر، کار ناکات، بە خۆیندەنەوێ خۆلۆقینەرەنەکەیی دەقەکەت، کە دەقەکەیی تۆ تینووی ئەو، بە دلنەواییەو پیرۆزبایی لە رۆحت دەکا.

پ: لە دوا دیوانەکەت (سەرکیشی یاقووت - طیش الیاقوت)دا «بە پۆلینکردنی تالانەکان» دەستپێدەکەیی و، بە زمانیکی خەیاڵاندن لەگەڵ مەرگدا دیالۆگەکان دەخۆینینەو، ھەرۆک مەرگ خۆی کردار بیت، یان مەرگ خۆی ئامادەییەکە کە تیایدا نیشتەجیین. ئەوێش کەلینیکە نەک چوارچێو، ئەو شاولیە کە ئاسۆی دەقەکە پشستی پێدەبەستی. ئایا چونکو دیمەنەکە ناگۆریت؟ یان چونکو ئیستاش خەیاڵمان پرە لە ئاشی وەھمی و، کەلەشیری مایکراو، تائیتستایش لەناو دیمەنەئەبسترکتەدا ماوینەتەو بە پەیکەریکی گەردن شکاوە دەچین؟

سەلیم: ئەو جەستەییە کە مەرگ دروستدەکا. کەرەستە شارداراوەکەیی بە

تېكچوونى دەستپېدەكا، لە دۆزىنەوھىيەكدا كە بە مەرگ ناوى دەبەين. مەرگ لەوى لە غەيبەكەيدا، ناديارىيەكى لىل نىيە. ئەو زوقمە چاوەروانە بۆلاى تۆ نەھاتوو. ئەو دىلى تۆيە: دىلى شانەكانتە. لە كۆتايىتدا كە پىشكەشى يەقىنەكەى دەكەى لەدايكەبىتەو. بوونەكەشى دەبىتە دەستكەوتىكى ئامادە. بەبى بوونى تۆ ئەويش نابىت. ژيانى تۆ مەشقىردنە بۆ ئامادەكردنى مەرگ تاكو پەيدا بوونىك بە ساغى دەربازبىت. ھەر لەو كاتەى كە تۆ دەمامكى زىندووئەتت پۆشيوو تۆ خۆت مەرگەكەى، چونكو ھەموو ئادەمىزادىك لە خودى خۆيدا دوور دەكەوتتەو، كە ئەوھش لە پەيوەندىيەكانىدا نەرىتتەكە لەگەل بوونەو ھەر زىندوو و بەستەلۆكەكاندا، بۆئەوئەى تايبەتمەندىيەكانى خۆى و پايەكانى بناسى، ئادەمىزاد - پىويستە - بە تايبەتمەندىيەكانى خۆيەو مەرگ بناسى، چونكو مەرگىش بوونىيەتى.

باغچە، شەقام، لۆرى، تۆز و با، بىھوودەيى، يەقىن، گشتى، ساكار، ئاكار، دۆستى كچ، برادەر، دۆستايەتى، زەوى، خودى، نامەعقول، شفافىيەت، رۆناكى، تارىكى: ھەموويان بەشىكن لە خودە تاكەكەى تۆدا. ئەزىش گەر لە بەشە چكۆلەكاندا لەگەل مەرگ دەدوئىم ئەو رىژەيەكە لە بوونم؛ بەلكە لەگەل خودى خۆمدا دەدوئىم، كە لە شەستەكان و، خولفاندنەكاندا دابەشمكردوون، كە ئارەزوو ئامىزانە لە ناوكۆيى دەستپىكردنەكەيەو - مەبەستم زمانە - بىگىرمەو.

پ: لە زۆربەى دەقە شىعەرەكانتدا وشەگەلىكى ھەك «كەلە»، «بزنەكۆيى»، «فاس - الوشق» دەبىنرەين، كە چەمكى «ئازادى» و «دردنايەتى» و «دژوار» يمان بەياد دىننەتەو. لى ئاكارەكانى زمانى دەلالىيەتى لەلاى تۆدا چەمكى «ماليكردن»، يان «لېزانى» مان بەياد دىننەتەو. ئايا تۆ ھاوراى لەگەل ئىمەدا، كە نمونەى دەلالى «بازيار»، كە لە كۆشيعرى «البازيار»دا پىشنىيازت كردوو، كە زۆربەى بەرھەمەكانت لەدەورەبەرى خۆيدا دەچننەتەو؟

سەلىم: رەنگە، گوتنەگەلىكم ھەلبىزاردبى كە دەلالەتى گيانلەبەر بگەيەنن، كە

ئەمەش لەنیوان پەیفەکاندا لە کاکلەیی خەیاڵی لێلی مندایە. دەکرێ پۆیشتنم بۆلای گیانلەبەر «لەزۆر وتار و ئاخاوتنەکان» لەبەرئەووە بۆی که «گیانلەبەر» بە تەماهیەکی رەها لەگەڵ غەریزەدا خودی ئازادیە. بۆ پۆیستیەکانیش یاسای بچووکی هەیه، هیچی تر نا. ئەمەش لە خودی لێپرسراوییهکانی ئێویتر بۆی خەوشترە. لەسەر ئارەزوودا بیدارە، نەک لەسەر شتی تر. روانینەکەیی وەک خەیاڵ بەسەر نەزانی بوونە نەجیبزادەکەیدا بەرھەڵدراو؛ لەنیوان بوونەوەرەکاندا ئاگایەکەیی دەبیتە وەفادارییەک بۆ ئامادەیی سەرھەڵدانە فەرھەنگیەکەیی. سروشت بۆ عەدەم وەفادارییەکەیی بە پوختەکراوہیی رادەگەینیی، که لە بیروکەییەکی کوێردا هاتووہ. پەڕینەوہیەکی بۆی هەرا و زەنا، یان لاواندنەوہ، یاخود پەشیمانبوونەوہیە. بۆی ئومێد و بۆی رەشبینییە. ئێو سەھوہیە که لەدەرھوہی فیکری هەلە یان راستدا سەریھەڵداوہ، سەھوہیەکی راستیش، جوانترە، پڕە لە رۆلی کوێرانەیی بێگەرد. گیانلەبەریش ئاوەگل نییە. پۆیستیە چەمکی «مائیکردن» بەشیوہیەکی تر تەماشابکرێ، که من پۆیماویە لە پەیفی «ھاتنەگۆ» وەفادارترە. من نامەوێ دیندەییەکی نەجیبزادە مائی بکەم، بەلکە من ھاتنەگۆی چیتەکانم «ماھیات» گەرکە. ئەمەش مانایەکی ترە بۆی راو که نزیکە لە «دەستبەسەرداگرتن»ی جادووگەر بۆ تاییبەتمەندییەکانی، لای من «البازیار»یش ھەمان شیوہیە. من مەبەستم مانا تەئویلیەکەییەتی، لێ ئێو دیمەنە سروشتییەیی، که بەسەر زۆرانبازیەکەیدا بەرانبەر ئەنجامدانی بازی راوکەری ئاوەلا دەکەم، رەنگە سەرکەوتنی تەمتومانی ھەست بگەینیی، ھۆیەکەشی وینەگرتنی ھەستکردنەکەییە، دەلالەتەکەییە. لێوردبوونەوہی ئێو تیگەیشتنە راستدەکاتەوہ.

پ: چامەیی «مەھاباد»ت سروشتیکی نوویی ھەیه «واقعیانەییە»، لەم چامەییەدا وێرایی رامانی دەلالیانە دەلالەتی ئیدۆلۆژیی لەخۆیدا ھەلگرتووہ. شوین کات و فیکریەت دەنووسیتەوہ و، شوین دەپاریزی و، بەھۆی ئەمەشەوہ ئەوہی که داپۆشراوو، شوینەکە - مەھاباد - بۆ ئیمە دەردەخات.

سهلیم: وایزانی لهه پرسیاره دا بهسه هوچوونیک ههیه. ئەز شوینیک به خهیاڵ ناکهه که تایبهت بی به دهلالهتی گوتن له «مههاباد» دا، که له نیوهی ئەم سهدهیه دا بهم ناوهش کۆماری کوردی ناوپیترکا.

واقیعییهتی ههبوونی ئەم کۆماره و، رووخانی پاش چهند ههفتهیهک له دواچ دامهزاندنی، چهند جیاوازییهکی تیدایه که تایبهتیه به رووچی کوردیهوه. لهو کاتهی که کوردان به کۆمهڵ به کیمیا قهسابخانهیان بۆ بهرپاکرا، ئەو ناوهم «مههاباد» وهگرته، ههچی تر نا. بهلێ رووداوێک بوو. بهلام ناکۆکی ناوکۆیی «السیاق» هکهه به تیکه لاوکوردنی واقیعییهتهکانی ئۆلومپیادهکان بونیاتنا، که لهو ساله دا ئهجامدران. ئەوه بوو من چامهکهه به «ئۆلومپیادهکانی خوا» پیشکهشکرد، ئەو قهدهرهی که ماندوووهتی دوژمنی دۆراو له نیوان هاپاریکه رانی جهغته کاتهوه، قهدهریکه که به هانکه هانکه له یاریگهیه کدا رادهکا، بازنهکشی له سنوور بهدوره. مه بهستم کورده (بی بوونی ههچ ئاماژهیهکی ئیدۆلۆژی له بوونی چامهکه دا) هه موویان بهر له وهی یارییه که رووبدا به رانه بهر حوکمرانهکان حوکمیان دهکرد. ئەز «پلان» یکی لۆژیکی بۆ ئەم تهفسیرهه پیشکهشده کهم، چامهکesh له وه دوورتره. ئەو چامهیه راستی ژانه بالداره کانه.

پ: وا دهبینرێ که دهقه شیعرییه کانت زۆربهیان خۆیان له بناغهیهکی چه مکی ته ئویلا دهبیننه وه، تۆش نیوان سیمۆتیکی سومبلهکان و سیمۆتیکی دهق یه کده خهی. ئایا تا ئیستاش له سههه پهیره وکردنی ئەو خیتابه خهریکی و لیتی بهردهوامی؟

سهلیم: چامهکانی من له سهه سهرکیشی به رفهه خهیاڵدا بونیاتنراون، رهخنهش دهبی به تایبهتمه ندییهکانی ته ئویلکردن ریگهیهک بۆ لێنزیکه بوونه وهیان بدۆزیته وه، که ئەمهش خهسلهتیکی هاومانای خۆیندنه وهکانی «دهقی سیحری» یه، که له هالای ماناوه نموونهی زمانه کهی دستپیدهکا: ئەز و گهردوون له رووبه روو بوونه وه داین بۆ به پله کردنی

لوغوزەكان. يەقینیش كە بوونی ینیە. سەرگیژی كەینوونە بە ئامیرەكانی ئاوەزیکى یاسا ئامیز سەرەلدهگرئ كە لەویدا چامە لەپیشەوہیانە، ئەزیش قەزا «چارەنووس»ی ھەلاتوو دەگیرمەوہ.

پ: ناویشانی کۆشیعرەكانت «بگرە پۆمانەكانیشت» بریتین لە وینەییەکی تەئویلكراو. بە ھەستیکی پۆشنەوہ لە بەیاننامەییەکی زەینی وەسفکراو دەچن. بەرەكات چۆن دیاری بە ناویشان دەبەخشی؟

سەلیم: لەراستیدا، ناویشان خۆی لە خۆیدا مەسەلەییەکی ئالۆزە. ئەو ناویشانەى كە دەگونجی بۆ كتیبیک، دەكرئ ناویشانیكى تری ھەبى. ھەموومان رستە لە كلیلەكەییەوہ بەسەر دەرگەى دەقدا سەرەو ژێر دەكەینەوہ. یەكێك لەوانە بە قوفلی ریمان دەچى. یەكێكیش جا ھەلەبى یان راست، ھەلبژاردنە دنیایەكەتە، گەر تۆ تیرەكەت بە چاكی بەرەو ناخى مەرەكەبەكەت پالنا. لەنیوان شیعر و پۆماندا «شەكەتى» ھەلبژاردنى ناوی دلیا بۆ وەرەقە لەدايكبووہكەت جیاوازی ھەبە. پۆمان بۆ دەرەخشانەوہ و پزگاربوون پێكفە بەرەیانیکى ئامیتەییە. روانینی پێوانەكارەكە تخوبى دەستنیشانەكا و، بۆ پێوانەییەك كە بەشى داپۆشینى شەو بكا پیتە پێویستەكان دیاریدەكات. شیعر كۆمەلێ گورزەییە، ئەمەییە كە سەرگیژ دەكا: چۆن بە تاكە بەرقێك فەزای تەمتومان (سەدیم) ھە پانوپۆرەكەت ناودێردەكەى؟ دەكرئ لە پیتیکى تردا مەسەلەكە ئاسانتر بى، جا كەسێك ھەبە لە گونجانى كتومتى ناوہكە لەسەر ناوینراوہكە لیت نارازى بى، چۆنت دەوئ، بە دارشتنیکى كەمتر یان زیاتر؛ بە نااشكرایی یان ئاشكرایی ناویك لە كتیبە شیعرەكانم بنى. نا بەتوانادارى خۆم بروادارم، پێویست بە كەسێكى تر ناكات، ھەراوزەناى تەمتومانەكەم، وپینەدەكا، كۆبۆتەوہ، بى پێوہندە، یەك مەرەكەبە رەنگ ھەلبژاردنى تیادا دەگونجى. ناویشانی كۆشیعرەكانم رەنگى خۆیانن.

پ: چامەكانت... «كێلگەییەكى فەرھەنگین»، كەسانێك ھەن كە پێیان وا یە سەلیم

بهره‌کات روانبیتژییه‌کی زۆر به‌کار دینن. شیعرى عه‌ره‌بیش، به‌دریژایی میژووویه‌که‌ی، ره‌وانبیتژی باره‌که‌ی گرانکردووئه ئیمه‌ ده‌بى ئیستا له‌م خاسله‌ته‌ رزگاری بکه‌ین. تۆ چۆن وه‌لامی ئه‌و بانگه‌شانه‌ ده‌ده‌یته‌وه‌؟

سه‌لیم: وا تۆ خۆتان به‌ بانگه‌شه‌ ناویان ده‌به‌ن. راستییه‌که‌ی هه‌روایه‌. لی ئه‌ز ده‌مه‌وئى ئه‌وه‌ روونبکه‌مه‌وه‌. شیعرى من له‌ زمانه‌وانی زمان و، پرۆقه‌ی گوتن «لفظ» و، ریبازه‌کانی خستنه‌روو سه‌رچاوه‌ی گرتوو، که‌ بۆ ره‌خساندن و ته‌ی شیعرى باره‌ هه‌لگرتوو هه‌کان ناوده‌نى.

ئه‌وه‌ یاساگه‌لیکه‌ زال ده‌بى به‌ سه‌ریدا تاكو له‌ ساختمانی که‌سیک نه‌چیت . کاتی ویکده‌چى ده‌بیته‌ جوړیک. کاتیکیش به‌خشینه‌که‌ی دووباره‌ده‌بیته‌وه‌ له‌ ده‌سته‌پاچه‌ی بی قسه‌ییدا خودی تۆ ره‌ته‌ده‌کاته‌وه‌.

گه‌ر ده‌بى من واز له‌ ره‌وانبیتژی بینم، ئه‌و کاته‌ ده‌بى واز له‌ هه‌موو زمان بینم، چونکو په‌یقه‌کان له‌ سه‌له‌فه‌وه‌ بۆ دواوه‌ ریشاژۆ بوون. به‌لام، هه‌لبه‌ت، ده‌بى له‌ نوێکردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندیه‌کانی نیوان گوتنه‌کانه‌وه‌ به‌ره‌و ویلی شیعرى به‌زه‌ییدار برۆین، هه‌رچی وشه‌ هه‌یه‌ له‌ به‌شارکردنی مانادا له‌ دانیشتنیکى تر دا دایبینن. ئه‌وانه‌ی که‌ به‌ گوتنه‌کان هاویریان ده‌که‌ین، به‌ بارته‌قاي رزگارکردنی ئه‌و گوتنه‌ له‌ دیلیتی به‌کاره‌ینانه‌ توندوتیژییه‌کانیاندان له‌ ناوکۆییه‌کی دوور و دریژی میراته‌وه‌، که‌ ئه‌وه‌ ره‌وانبیتژی «دووهم» به‌ره‌مه‌دینیته‌وه‌.

پیشه‌نگه‌ مه‌زنه‌کان، له‌ والت وایتمانه‌وه‌ هه‌تا سان ژۆن پیریس و ئیلیۆت (ده‌بوورن له‌ دیاریکردنی ناوه‌کان) «دۆزینه‌وه‌ی» زمانى ئه‌وان به‌وه‌ پیاوانه‌ ده‌کری، که‌ ئه‌وان بۆ وشه‌گه‌لیکی وه‌ک «بیبایه‌خ» و «درنده‌» و ده‌ستلینه‌دراوه‌کان ده‌گه‌رانه‌وه‌، پسپۆرییه‌کانی ئه‌وانه‌ له‌ ناوکۆییه‌کی «سیاق» نه‌مردا روڤشناپییه‌کی نه‌مه‌.

«عه‌ره‌ب»ی «ئىستاکه» گلاوییه‌ک له‌ وشه‌گه‌لی «درنده‌» و «بیبایه‌خ» و «نامۆ» ده‌بینن که‌ «نوێگه‌ری» بیگه‌رد لییان نزیک نابنه‌وه‌(!!!). زمانى «پاکردوو» له‌ خه‌یاله‌ رابردوویه‌که‌یدا، له‌کوێوه‌ ده‌توانی به‌ درنده‌ی و هۆگرییه‌که‌ی: ببایه‌خ

و بەکار ھینراویيەكەى؛ بە نامۆ و نامۆییەكەى، ئایندەھیک بە زمان دروستبکات؟ زمانی «نویگەرەکان» بەو بەرھەمانەى كە بەرھەمى دین، لە جۆرى دووپاتەھیکى مردووی بى خەيال و بى ئومىددا، لەکار دەكەون.

شيعرى كۆپىكراو و ویکچوو، بۆ ھەر پۆمانسىيەكى عەرەب تا رادەى بەزەبى پىھاتن گوتنىكى «لفظ» ھەژارە. ئەوانە [نویگەرەکان] بە ئاگادار بوونيان لە «زەنگىنى» شاعىرى رۆژئاوا بەرزەفر دەبن، بىئەوھى سەرنجبدەنە ئەو كۆلەمەرگى و شەونخوونىيەى كە ئەو شاعىرانە بۆ پاراستنى زەنگىنى زمان و، پەيامەكەى تەرخانىانكردووھ.

بە عەرەبى دەنووسىن، عەرەبىش پىسای خۆى ھەيە. بەپى دەروین ھەنگاو ھاویشتن و، شىوھەكانى رۆیشتن و سەما و واقىعى ھەنگاوەكان ئەوھ دیارىدەكەن، لى پىيەكان لۇزىان نىيە. زمان وریابكەیتەوھ وریاتدەكاتەوھ. كەرامەتى پىشیل بكەى كەرامەتت پىشیل دەكا. رەوانبىژى قىبلەنومای چاوقایمى زمانى تۆیە. ھەر لەگەل ئەم رەوانبىژىيە دەمىنمەوھ بۆئەوھى ئامادەبووان زمانەكەم بناسن، ئامادەبوونىش ئامادەبى بەدواوھ دىت كە ئەویش ئایندەكەمە. ئەمەش ھەولدانە بۆ بەشكۆمەندىكردنى شىعر، كە ھىزەكەى زمانىكى فرەوان و چىكردنى رەوانبىژىيە.

پ: لە فەلسەفەى تیۆرىيدا بە براىەتى ھەموو بوونەوھەرەكان دەپەیفى، ئىمە دەبىنن لە زۆرىنەى دەقە شىعەرىيەكانتدا پەيوەندىيەكى روحى و مادى لەنىوان بوونەوھەر و، گىانلەبەر و، كانەكان و، بەردەكان و بگرە ھەتا نووسىنىشدا ھەيە. تۆ چۆن ئەو كۆكردنەوھ سۆسىۆلۆژىيە پر لە ھاوئاھەنگىيە دەئافرىنى، كە كتومت بە نىشانەكانى فەلەك و، ئەستىرەكان دەچن، بگرە دەقە شىعەرىيەكانت بە جادووگەر دەچن. گەلۆ بەلای تۆوھ شىعر ھونەرى مەزەندەيە، یان ئامرازىكە بۆ گەیشتن بە ئەودىوى چارەنووس؟

سەلىم: شىعر، ھەرۆك نووسەرە كۆنىنەكانمان دەلین، ئەو كىلگەيەيە كە ھەموو زانىارىيەكى تىادا گەشەدەكا. ھەلبەت. «كىلگە» يەكیش بەو

فرهوانییه وه، ته نیا هه رگیز بوونی نه بووه، ته نیا گهردوونی گهردوون نه بی. ئەزیش له ناو ئەم بووندا فهلهک و ئەستیرهکان و، رهوانی و، بهرزهخهکان و، گوله ئەستیرهکان، ناسکیهکان و، داخراوی و ئاسۆکانی ئەودیی و داخراوییهکان و، دۆزینه وهکان و، پافراندهکان و، سهرنجکیشی و تریوهکان و، هه رتهقه و رابواردنی سهرواکانم، گشتیانم تییادا کۆکردۆتهوه. خودی شیعر زمانی ئەو یه کهم سه رگیزییه که خودی ئاماده بووه بینراوهکان له چاوکردنه وهی دهره وهیاندا پرووتده کاته وه؛ واته شیعر زینگانه وهی پروودانی نه شه ئالۆزکاوهکانه: تۆمار کردنیکی و پینه کردووی دهره پرووی تریشقهی گهردوونه، له نه بوونی «عه دم» دا. هه موو شتیک، له دیدی شیعردا، له سه ر ئەو پرنسیپه نه ئینییه که له خۆیدا یه، سیحره. هه موو شتیک له سه رگوزه شتهی ناوهکی چاوه له ئینانه نامه عقولیه کهیدا، باز نه یه که، شیعر هونه ری مه زنده نییه، چونکو خودی مه زنده زانستهکان ده ئینی تاوه کو مه زنده کهر شکۆدار بکات. شیعر گه یشتن نییه به ئەودییو، چونکو زمانی ئەودییو بوو به پرووداویک. شیعر بۆ بۆشاییه که ی خۆی که شیوه گه لیکیی بینراوه له بوونی بینراوی توانایی و قه دهره کانماندا. له ئیو شیعردا گوزارشت له گشت شتهکان ده کری و گشتیان ده فراژین. هه ندیک ئەو تایبه تمه ندیییه به هه ق «یه کیتی بوون» ناودێرده کهن، له وهش زیاتر شیعر «یه کیتی نه ئینییه».

پ: له لای تۆدا رۆمان له شیعر ئالۆزتره، به مه سه له کانی سیمۆلۆژی ده وله مه نه دکراوه و پیرای ئەمهش له م سالانه ی دوا ییدا به ره مه ی رۆمانت له شیعر زیاتره. بۆچی؟

سه لیم: ئەز له سی و دوو سالیمه وه، له سه ر رۆمان خه ریک نه بوویمه بۆئه وهی خولیای «ئه زموونگه ری» ئەنجام بده م. ئەز، له و کاته وه، له هه ر دوو سالیکدا به ره مه مێک ته واوده که م، له مه شدا، بی وچان وهک وچانی سه عات، بی راوه ستان؛ بی پشوو کار ده که م؛ هه ریبه که مان (من و رۆمان) بۆ فیله کانمان پله به یه کتری ده دهن.

مه به ستم له وهدا ئه وهيه، ئه ز هه ر له يه كه م دانيشتمندا له گه ل لاپه ره ي سپيدا، تاوه كو رۆمان بنووسم، بريا ر م داوه له ناو ئه و واقيعه بيئوميدده ي رۆماندا بو پرا نه يه خه ي بگرم و، له سه ر بناغه ي ديترى كى جياواز له زانستى نووسيندا، به ئوميدى كى بو پرا نه خودى خۆم بنووسمه وه، بى گو يدان به راپه رپى نى هه موو شتى ك و، دوور له جۆشدا نى گشت كه ره سه كان.

ئه ز دوا ي ده سته لآوى شيعرى ئازار اويم، له پى ناوى ئه وه رۆمان نا نووسم تا وه كو مه يلى خو ينه رى ك بۆ «توانا يى» يه كى ترم رابكيشم. به مجۆره له گه ل خۆمدا ده په يشم: «دوا ي ته وا و بوونى هه ر رۆمانى ك كه به ره مه مى دى نم به خۆم ده لى م: ئا و رۆمانى كت خو ينده وه». ده نووسم تا وه كو ته وا وى بكه م جا ده زانم كه من خو يندوو مه ته وه. رۆمانه كانم سه ختن: ئه وه ده زانم. كاشى مه رمه رى دا رپۆرا ون: ئه وه ده زانم. وه ك ياره يه كى بى رى كه وتنامه رو ودا وه كانى پچرپچرن: ئه وه ده زانم. وه ك هۆگرى په خشان شيعر به په يامه هۆگرى يانه كه ي تيايدا ئاماده يه. چاره نووسه كان ئىشكالى ن: ئه وه يه بو يريه كه ي من. بى ئىشكال ده ست به رۆمان ناكه م. ژيان ئىشكاله. هيو اش وه ك ره شبى نى ئىشكاله. ئاماده يى و نا ئاماده يى ئىشكالن. واقيعى ك تا قى ده كه مه وه تا وه كو واقيعى مه شقه كه م له گه يشتن بۆ ده رباز بوون تا قى بكاته وه. هه ندى جار هه موومان ده كه وى نه وى لى يه ك. ده با بى. گه ر حه زم له ئاسانى گى رانه وه - السرد - و حه شاماتى زى نده نى يه كانى شه قام كر دبا، ئه و كات به ديارى كرن ده سته لآوى يه كه م له په سندان و وه رگى راندا، له واقيعى بو وده لى رۆمانى عه ره بيدا، خه يال و ئىشكالى تى كشا وم به سه ر خۆمدا ئا وه لا ده كر ده وه. ئه ز سه ختم، قه ده ره كه م سه خته، نووسى نشم سه رقا ل بوونى قه ده ره كه مه له سه ر من، سه رقا ل بوونه كه ي منى ش له پى نا و قه ده ره كه م دا يه.

پ: هه ندى كه س هه ن وا ده بى ن سه لى م به ره كات كاتى ده نووسى بريا رى بو نياتى رۆمانه كه ي دا وه، بو و لى ل قالد ه كاته وه، ده خوازى دنيا گلداته وه بى كاته ده نده يه ك و، به جۆرى كى به هى ز بى پارچى نى ته وه تا وه كو مۆزو و له ته نكى ده نده دا بى ته ده رى. زۆر جا ران وه ك خانووساز ه كان چه ورى مانا و وى نه ي به پى تى نكرا و

لقاح) به کار دینى. ئايا راسته لهم گۆشه نىگايه وه له سروشتى گهردوون رابمىنى و به خشينه كانى بگيردرىته وه؟

سه ليم: مه به ستى ته واوى ئه و پرسىاره تينه گه يشتم. ئايا من رۆمان ته نيا له سه ر دووباره هينا نه وهى ميژوو كورته كه مه وه؟ به ره هاييه وه، هه موو رۆمانىك «بو ناوه وه» و «ده ره وه» خودى ميژوووه. ميژوو كۆله كهى ناوه رۆكه كه يه تى .

پ: «بيكه س» قاره مانى رۆمانه كه ت «فقهاء الظلام» ه، كه له زمانى كوردييدا بيكه س، ماناى «ته نيا» يان «نامۆ» ده گه يه نى، له كو پوه ئه م كه سايه تيه ت هينا وه؟ خه سلته كهى چ په يوه ندييه كى به وه وه هه يه؟ ئايا ئه و كه سايه تيه له هيمه و واقعيه ته كه يدا گۆرپه وهى ئالوگۆرى پيگه كانى، له گه ل ئه و كه سايه تيه نهى ده و روبه رى خو ي ره تده كاته وه، يا خود ئه و له هه موو قاره مانى يه تيه ك به دووره، يانيش له قاره مانى هه تيكى له چاو ونبوو له هه شارگه يه كه وه نزيكه و ناتوانى تيبگا و پيمان نيشان بدا؛ له ناخدا له چاو ونبوو، له به ره را ويزيكر اويدا نيشته جيكر او، نيگاي كه مته ر خه مانه له داستان بيزه كه «الراوى» ده برى كه باز نه كهى مشتومال ده كا تاكو تيايدا توورمان بيات؟

سه ليم: من گوتم ئه ز به بى ئيشكال رۆمان ده ست پينا كه م. بيكه سيش كتومت «ئيشكالى قه ده ره كه مه». هه موو كه سه كانى ده و روبه رى ئه و هه و لده دن له سه ر هه قيقه ته كهى سه لمان دنيك پيشكه ش بكن. بوونى ئاماده يى بيكه س بو لۆژيك ته له زگه يه، ئالۆزه به هۆگرپيه كى ئالۆز ده روات. نامه عقوله و به و بيانويانهى كه ده و روبه ره كهى له سه ري دا ده يچنه وه مه عقولانه ده روات، بو ئه وهى قه ناعه ت بكن، كه ميكي تر ئه وه شیده كه مه وه و ده گه ريمه وه سه ر بيكه س:

هه موو بوونىك ته له زگه و ئيشكالى خو ي هه يه. بوونى كوردي له و ئيشكاله دا به شدار بوونىكي زيده ترى هه يه، به مامۆستا كهى زمانى عه ره بيم گو ت ئه ز

زیندانییه سهختهچییهکان هه زلینه کراوان، سورگومان، فریده درین، ماوه
دوای ماوه رۆژگار دانییان پیده نین، که میروویه کی خیرمه ندانه ی ئامیته کراو،
له ژیر بنمیچی دهوله تیکدا «بخولقین».

کوردیش؟؟؟ به میژوو، سه دهکان و میراته کانییه وه، بیجگه له «بوونیکی
ئیشکالی»، له هیچ شوینیکیدا حیسابی تری بۆ ناکرئ. بیکهس به مجوره له
«فهقیکانی تاریکی» دا له دایک بوو: قهدهر له سههر شانی خیزانه که پیدا
دوشد امانی گهردوون و سههرگیژییه که ی بارده کات. زارۆ له دایکه دهی و
ههراشدهی و له رۆژیکی حیسابکراو به سهعاتی مرۆ ئاو و ئاو دهچی. گهر
خیزانه که ی قبوولی بکهن و، وهک به شیک له قهدهریکی ئاسایی جهغتی بکهن
له ههر قوناغیکی ژیانیدا. ههلبهت، راست نییه، بیکهس ئا بهم شیویه
به رته نگبکریته وه. له هه مان کاتدا بیکهس له مه عریفه دا هاومانای
پوچگه راییه، ئه وه ههقیقه ته ی که نااسایی سههره خووار ده بیته وه، وینه ی
په یوه ندییه کانی ناخی به خورافه ته وه، له سههر واقیعدا په فتاریک ده کیشیته وه.
ئهم سی مه سه له یه، له و ناوکۆییه کوردیه ی که باسکرد، دوورتر له بیکه سدا
مانا داده ریژن.

ئهمهش مه عریفه یه کی دلگیره و هاوکاتیش، نازاردهر و نازاردهره.

پ: رۆمانی «ارواح هندسیه» «گیانه ئه ندازه ییه کان» تۆریکی ورده کارانه یه،
کهس و کردار و کۆپله نووسراوه کان بوونیان بۆ مه به سستی به رده و امانه،
ئاوه لایه، و پیرای ئه و کردارانیه که له ته ونچنییه کی سیمۆتیکدا، توخمه کان
هانددا، تا به پیتی توانای توخمه کان توخمه کانی تر ته ئویل بکهن. چۆن سه لیم
به ره کات ئه و سومبوله هاوردیه یانه ی به ده سه ته یناوه؟

سه لیم: چۆن ده توانین واقیعیکی به هیزانه ی ورینه، جیاوازی، پوچیته ی،
نامه عقول، بۆ ناو نووسین بگوازینه وه؟ ههلبهت ئه وه مان له توانادا نییه. شه ری
لوبنان له شیتی هه موو ده قیک گه وره تر بوو. خه یالیک بوو هه موو رۆژیک
سه ریچییه کی له سههر سه ریچییه که ی، به دروستکردنی دریزبوونه وه

شەیتانیەكەى لە پیاوكوشتندا دادەهینا .
گوتم لە خەسلەتى شوپن دایدەبرم و، دەیگەینە ئاستى «بەگشتیكردن» كە بۆ
هەموو شەپكى رابردوو و هاتوو شیاوبی . نیازەكە ئەرکیكى لەرادەبەدەر بوو
نازانم ئەوهى كە بەرھەمیھینا چى بوو .

تەنیا دوو ناو لە رۆمانەكەدا ھەیه : ناوی كەسێك كە یەكەم پیتەم بۆى لە ھیجا
(ئەلف و بی) وەرگرت، سەربارى ئەوھش زەمەنێكى فراوانترە كە بە خەسلەتى
نەمرى ناوھخنراوھ؛ ناوی بالەخانەكەش لە ئامپەر و داگیرسانى ئاگرم
وەرگرت، (بۆ ھەردوو ناوھكە لە توانادا ھەیه تەئویلى دەروونیان بدریتى، كە
ئامازەكردن بە ھەندىكیان بە ئەرکی خۆم نازانم) .

لە رۆژمێرى مانگانەكەدا لە ناوكۆیىھە حیسابكراوھكەدا رۆژەكان ناديارن .
كەشتیەكان بەرھە ئاقاریك دەرویشتن ھەروەك لەوچ گەرابوبنەتەوھ . پیاوھ
نەناسراوھكان كاروانىك رێكەخەن منیش رێكخستەكەى لەسەر ئەواندا
دەبەستمەوھ . دوورودرێژى ئەو كارە خەمینەم بەیاد ناییتەوھ، كە بەشەكانیم بە
رستەیەك نووسى كە لە یەكەم دێردا دەستپێدەكا و تا كۆتاییەكەى
راناوھستى . بەلام ناچاربووم (لە قسەى خۆم بێمە خوارى) بۆ دابەشكردنى
نووسین بگەرێمەوھ و بیکەم بە پەرەگرافى ئاسایى، ھەر پەرەگرافىك بەكەمە
چەند دێرێك كە سەرھتا و كۆتایی ھەبى، فێجا دواى ئەوھى پەرەگرافىكى تر
دەستپێبكا، پاشان زنجیرەبەندىیەكی بەدواى یەكداھاتوو بوو چەشنى
شەرەكە ھەناسە رادەگرێ . لەوھە ترسام كە خوینەر نەتوانى ئاگای لەو گرفته
بیت .

ئەو رۆمانە وەك ناونیشانەكەى بەراستى، رۆمانىكى ئەندازىیە . وەك لەبەر
ئاوینەكان توخمەكانى دەكەونە بەرانبەر یەكتر و پرووداوەكانیش تەریب دەبن .
چارەنووسەكانیش بەپێى ئەوھى لەسەرى وەستاوھ، كە لەسەرى نەوھەستاوو،
لەسەرىشى ناوھستى . خودى غەیب، لە پارچە پارچەبوونى واقیعدا لە
سەلماندىك دەگەرێ تا ئەوھ جەغت بكتا كە ئەوھ غەیبە .
لەراستیدا ئەو رۆمانە لە ئالۆزترین رۆمانەكانى منە، قومارچىیەكان
خۆشیاندەوێ .

پ: بنه‌مای رووداو له رۆمانی «پەر - ریش» دا بنه‌مایه‌کی داریژراوه، ئاره‌زوویه‌کی به‌هیز ده‌بینرێ له تیکشکاندنێ نه‌ریته‌کانی گێرانه‌وه (السرد) که خوینهر ده‌قی پێوه گرتووه، ده‌لێی ته‌نافی رستن (چنین) ده‌گری و تا کۆتاییه‌که‌ی بچنیته‌وه، خوینهر ئه‌و دیمه‌نه نابینێ و، له به‌شی یه‌که‌می رۆمانه‌که‌شدا تیروانینه‌که‌ی وه‌همییه... نووسهر له به‌شی دووه‌مدا، ئه‌و تیروانینه جێله‌قده‌کا، تا خوینهر خۆی له‌به‌رده‌م توناو‌توونیکێ (مته‌اهه) تازه‌دا ببینیته‌وه، ههر ده‌لێی تو ژانه‌کانت ده‌پرژینی و له جیاوازی نیوان ساخته و راستی ئاگادارمان ناکه‌یته‌وه، به‌لکه له‌گه‌لماندا دیتته ناو کایه‌کانی لوغز تاوه‌کو ههریه‌که بۆ خۆی ته‌له‌ی مانا کۆبکاته‌وه.

سه‌لیم: ده‌شی ئه‌وانه هه‌موویان راست بن. بۆ وینه، ئه‌ز به‌مه‌ست کارم له‌گه‌ل ورده‌کاری گێرانه‌وه‌دا کردوو، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو شتیک له‌و به‌لگانه‌ی که له کۆپله‌کانی داستانی‌به‌ژه‌که و بیناییه‌که‌ی پیشانده‌دا رزگاربه‌کم: رووه‌ک له‌گه‌ل رووه‌ک ده‌ناخفی. بالنده‌کان له‌گه‌ل بالنده‌کان ده‌په‌یفن. شته‌کان له‌گه‌ل شته‌کان ده‌دوین. توخمه زیندوووه قسه‌که‌ره‌کان، بۆ خۆیان پایه دروستده‌که‌ن که له‌ناو کۆپییه‌که‌دا هه‌لیده‌بژێرێ. شوین بیرکه‌ره‌ویه، له دروستکردنی گه‌مه‌که‌دا هاوبه‌شه، ئه‌وه ده‌ره‌نجامی ده‌قه‌که‌یه. له‌ویدا بێجگه له گێرانه‌وه‌که، ئیشکالیک هه‌یه که به‌نده به‌که‌سه ئاماده‌بووه‌که «میم ئازاد»: ئایا به‌راستی هاتنه‌که‌ی بۆ ئه‌وه بوو تاوه‌کو له «پیاوه‌گه‌وره‌که» بگه‌رێ، که پیکفه‌قه‌ده‌ر و یه‌قینه‌که‌ی بۆ جێبه‌جێ ده‌کرێ، یان ئه‌و رووداوه‌ی که له قوبرس به‌سه‌ریهات، خه‌ونیک بوو له خه‌ونه‌کانی برا جهمکانه‌که‌ی «دینۆ»؟ ئه‌و لیره‌یه و له‌ویشه. هاتوووه و نه‌شه‌اتوووه. سوراغه‌که‌ی ئه‌و له یه‌قیندا، وه‌ک سوراغه‌که‌ی باوکیه‌تی به‌دوای ئه‌و تارماییانه‌ی که نامه ناردراره‌کانی بۆ «مه‌هاباد»ی ونبوو و نادیار، هه‌واله‌ی ئه‌و ده‌کا.

چاوه‌روانییه‌که‌ی چاوه‌روانی باوکیه‌تی. ئازاد ده‌بێ، بوونه‌که‌ی له‌بار ده‌بێ، شیوه‌ی گیانله‌به‌ریکی به‌ژن ریکی خۆشبه‌ز، له سنووری قه‌ده‌غه‌کراو له‌پیش

كورد، له دهفهرېكې حەشاردراوى ناو دهفهرەكانى ناخى خۆى دەنوینى .
بۆ ئەوھى خوینەر، بچیتە ناو كیلگەكانى «پەر» دەبى بە كیانىكى تر، خۆى
گیانلەرانه بنوینى.

پ: له رۆمانى «سەربازگەكانى ئەبەدى - معسكرات الابد»دا له سكى
بوومەلەرزەدا پرسىيارى ئىرادەيەكى خەملىو يەخەمان دەگرى، پرسىيارى
بوونىك كە شىوھ ماددىەكەى دادەرپىژى تاكوو بەرەو روى مېتۆلۆژىاي
كەسايەتى و، گىرانەوھى بېينەوھ. بە شىوھيەكى نزيك له دورنمايى ستوونى
و ھزرى يەكگرتووانە دەرياندەبىرى، پەيوەندىيەكەى بە مېتۆلۆژىاوه دەبى نەك
مېژوو. بە ھىمنىش له شىنگىرېدا دەنگلېوھاتن فېردەبى و له مېتۆلۆژىاوه بۆ
مېتۆلۆژىا دەمانبات، بۆ نووسىنى كاكلەدارمان دەبات، كە بنەما سەرکەش و
كۆنەكان دەكاتە دالان (دەھلىز)ىكى تاريك، له كۆتايىدا، بۆ تازە، بۆ
يەكگرتوويى و نووسىنى مەرجدارمان پەلكىش دەكات. سەلیم بەرەكات چۆن
ئەو قەدەرە رېسواكراوه دادەمەزىنى، كە بەوھش گەلىك لەسەر گلى زەوييەكى
ئامادەكراو، بۆ ھاودۆستى پووچگەرايى، ھەلكۆلېنەكەى قوولدەبیتەوھ؟

سەلیم: لەم رۆمانە لەدلا شىيرىنەكەمدا چوار دارىشتن بۆ قەدەر لەئارادايە:
ژيانى خىزانىكى ئاسايى لە بنارىك، وەك دياردەيەكى لە ئاوەز بەدەر
كەرەسەى سناعت دیتە ئەوئ؛ مېژووويەك مېژووھى كە كوردان خولقاندیان،
كەچى لە ھاوبەشىکردنى خولقاندنیدا، دەرىدەھاوئژن؛ لە دیدى مردوواندا
زىندووھكان؛ شەیتانە. ھەموويانم لە چىرتىيەكدا، يەكگرتنىكدا تۆاندوھ،
بەسەر شەرى ھەردوو كەلەشىرەكە، كە شەرىكە لە ئەزەلەوھ بۆ ئەبەد،
سەرنجدان ئاوەلا دەكاتەوھ، مېز لە زماندا بۆ ھەرپلەيەكى مشت و مېرەكانى
گووتن بەختەكان دەپارپىژى.

بۆ بنارىك فرە قەدەرېك ھەيە فەرەنسىيەكان بەسەرىدا ھەلدەگەرېن و،
فرىشتەكەش لەو مەخلوقەى كە لە شوپىنېك خۆى حەشارداوھ رزگارى دەبى
و، كوژراوھكان و، تارمايى سەركردەكانى شوپىشى كورد بە دزى

فهره نسییه کانیش، پزگارده بن، ئه وهش رووداوی راستی تیدا ههیه، که من زانیارییه کانم له و پیره پیاوانه ی که هیشتا زیندوون وهرگرتوو. له جیاتی ئه وهی میژووی نوسراوه بین، له بهردهستی قوتابی قوتابخانه دا بنین، که چی له سه پیتیکی ئه و میژووهدا، که رامه تی نیشتمانی بریقه داریان له سه سئ تابه فیه دابه شکرد: شوپشیک له ناوچه ی سونییه کان و ئه ویتیش دروزی و سییه میش عه له ویه، واته دابه شکردنی "عادل"، "هه قبیژ" انه، له بنه رهدا، وهک قهواره هیک، سهیری دهوله تی نه کرد، که "شوپش" به شداریکارانی ته نیا به پیی "نیشتمانپه رهر" ی هیچیترا، له خویدا کوّده کاته وه، به لکه به پیی هاوسه نگی تابه فیه گهری به حیسابکردنی «شهرع» یه تی شوین «بریاریدا»، که ئه مهش به ناشکرا ده خویندری، بگره هه تا له جه م «سیاقی سونی» شدا، ناوی سه رکده کورده کانی «شوپشی عامودا» نه نووسران.

روونکردنه وهی هویه کانی ئه م که مه پیداچوونه وهیه م به پیویست زانی. لی سه بارهت به لایه نی میتۆلۆژی و، ئه ویدیوی ئه مهش له «سه ربازگه کانی ئه به دی» دا، سه رچاوه که ی، بۆ پرسیاری بوونمان له سه ره لدان و، لوغزه بی گهرده کان و، له جه بر و قه ده ری دارشتنه کانی ئاینی و، خیر و شه ر و، هه قیقه ت و وه همه کان، تا ده گاته ئه و رووبه رووبوونه وانه ی که له پیکه خستنی «غیب» له گه ل مه عریفه دا دژن و، له دامه زراندنی ئاماده بوون له سه پرنسیپی هه له و راستدا، ده گه ریته وه.

ناخوازم «سه ربازگه کانی ئه به دی» به شه یتان له قه له م بده م. خودی خوئی، قه ده ره ی ئاوێکه که خوئی به دژی قه واره (کیان) هکه ی وه سفکردو، به شارستانیکردنی (فسطاط) جینشینی خوداوهندی بوو.

پ: تق له ئه ده به که تدا زۆر جار ان، مه سه له ی ناسنامه (هویه) ی کوردیت وروژاندوو. چۆن له په یوهندی خوّت له گه ل ئه م ناسنامه یه ده روانی؟ هه ندیک کهس ئه ده به که ی تق به ئه ده بیکی توکمهی خودگه راییی داده نین، ره نگه - له ژیر روّشنا یی مه سه له ی ئه و ناسنامه یه - بۆ ئینتیماکردن به م ناسنامه یه وه نوینه رایه تیکردنیکی کلاسیکی گه ره کبی؟ بۆ وینه جوړیک له نه جیب مه حفوز

كوردانه له رۆماندا؟*

سەلیم: وا بزائم خودی «ناسنامه» گوتنیکی زۆر ئالۆزکاوه، بەلای منەوه مانای ناوکۆییەکی (سیاق) کەمیک نەژادگەرایی دەگەیهنی، هەرچەندە تیکە لاوی بکە، دواجار مانای ناوکۆیی (سیاق) یکی «گونجاو» و، سنووریک بۆ خۆ جیاکردنەوه له «ئەویتەر» دەگەیهنی، تاوهکو لەپال «یەکیتییەکی هارمۆنی»، «گشتگیری» یدا خودی خۆت جەغت بکە. لەمەشدا قەدەرێکی قەبە له خورافەتا هەیه.

هارمۆنیایەکی تەواو له هیچ «یەکیتییەکی ئادەمیزاد» دا بوونی نییه، هەرچەند شەقلە رۆشنبیری و، ئایینی و، نەژادگەری و بیچمە «گۆشەگیری» یەکە، له «یەکیتی ئادەمیزاد» یەدا بسینریتەوه، کەچی بۆ چەندوچوون، جیاوازی له «مەیل» و، له «خۆی» و، له «بالادەستی کەسایەتی» و له دەسلەلات بردنەوه، سەرھەڵدەداتەوه. هەموو ئەو شتانەکی کە له ماناکەدا ویستووومە بۆ دیداریکە کە لەمدیوی ناسنامەیه، ئەویش دەربرینی چارەنووسییکە، تاوهکو بۆ جەغتکردن له خودی مندا ناوکۆیی «سیاق» یکم بۆ دەستەبەر بکات، کە «ناسنامەکەم»، وەک قەدەرێک له قەدەرەکان لەویدایە. ئەز کوردم؟ بەئێ. دەبا ئەوه بۆ هەموو کەس ئاشکرا بێ کە بە هاواریکی سادەوه دەبێژم ئەز کوردم ناوی باوکیشم ناویکی کوردییە، ئیمە بە کوردی لەگەڵ یەکتەردا دەپەیفین، لەگەڵ مریشک و، بەرخ و، مانگا و، میشەهەنگوین و، کێلگەکانمان بە کوردی دەپەیفین. هیچتر نا. هاووینەیی خەونەکە بۆ ئیمە و، بۆ «غەیری ئیمە» ش، له کۆفان و، داپلۆسین و، تالان و، ستەمگەری و، زەوتکردنی خودی ئەو خەونەدایە. لێ گەر هات و پالەوانی رۆمانەکانم له دەورووبەرێکی دیکە هاوردبا، ئەوکات کارەکە دەبوو کارێکی «نامۆ». کام دەورووبەر؟ کوردان بەو جوگرافیا یە خۆیان و یادەورییەکییەوه ئاویزانن.

بۆ پەرسفدانەوهی روههکە تری پرسیارەکەت، دەلیم بەو جۆرەکی کە نەجیب مەحفوز هەلسوکەوت لەگەڵ «دیمەنی میسر» دەکا، من ئەو کارەم نەکردوو (کە بەدنیایەوه ئەو کارەم نەکردوو)، من نەهاتووم وەک دیمەنیک گوزارشت

له واقیعی کوردیدا بکه م. نا. من هرگیز ئەمەم نەکردوو. ئەز هەولێ شتیکی ترم داو: ویستوو مە ناخی ئەو بەکۆمەڵییە کورد بگرم، که وهک بوون «وجود» یک له ناویدا جیگیره، نهک وهک حیکایهت ئەو پروداوانه بگێرمه وه که له شهقام و ماله کانیاندا پرووده دن. ئەز ئەوانەم له بالاترین بۆسە نووسیندا بهرز هفت کردوو، چاره نووسه کانی ش دیمەن نین، به لکه له چروپری نه بینراوی ژیاندا هاژهاژیکه.

پ: رۆمانه کهت «ئەستیره ناسه کان له سی شه مەمی مه رگ - الفلکيون في ثلثاء الموت» دا ده لێی به زمانی ئەستیره ناسیک نووسراوه، که به کراسه درێژه کهی رهوتی ئەستیره کان به رهو سه متی خواسته بینراوه کهی ده بات. به مجوره ش ئەو پێویستی ه، که سومبولیسته کان به «پوختهی هه می شه» ناو دیری ده کن، قووته بیته وه، پێویستی ه کی یادوهی که به بیر نایته وه، به لکه میژوو ده نافرینی؛ پێویستی ه ک بۆ ده ق که به نازایه تی و سوودمه ندییه کهی ئەفراندن به هاوار ده خات تا وه کو برواداری بگێریته وه. ئایا ئەو رۆمانه کی که به ره کات خهون به به ره مه هی نانییه وه ده بینێ ئەوه ئەو رۆمانه ته متومانه - سدیمییه - که له ده ره وهی سوورگی میژوو، بۆیه ئەو به شه ره نگیزی جادوگر و وریایی سه ر ژمی رکار ده نووسی؟

سه لیم: لێره دا جه غتکردنیک له سه ر ناوه که هه یه، که سی رۆمان به خو یه وه ده گری، له سه ر گوتهی «مه رگ» دا: له یه ک شویندا سی چاره نووس هه یه. پۆلینکردنه کهی بی گویدان به دابینکردنی یان نه کردنی له «پیشبینیه کان» نزیکه. قه ده ره که له پیشرا راگه ینرا وه. بوونه ئالۆزه کهی ئەو که سه شیوهی مردنه هی ماییه کهی دیاریده کات: که ئەو سه رگوزشتهی خو کوژییه کهی ده گێریته وه خو ی ده کوژی. یان بریارده دا بۆ «تاف» ی نادیار بروات. که چی ئەز له جولانه وهی سییه می ئەو رۆمانه دا، پاش مردنه تازه کهی، ده ستنیشان ناکه م. له دوا جاریندا پاشه کشه کهی له واقیعه وه بیت بۆ خه یال، که شوینتیکی جینشینه نادیاره کهی دروستکرد (وێرای ئەمه ش کاره که به و ساکارییه نه بی).

چونكو دانانى چاره نووسه كان و، سه رپه رشتي كودنى، له ناوكوئى گيرانه وه كه دا، له بناغه دا، ناوكوئى نيشانه گرتنى غهينا سانه يه، كه زمانى زانسته ناروونه كانى بؤ ئاپوره كرد. ده كرى به هوى نزيكايه تيبه به هيزيه كهى له گه ل شيوه كانى هزرى ماتماتيكى و، نه نازه و جه بر و فيزيا و غه يب، نيوان رامن و به چاويينيندا، له به به رزه خدا ببيتته زمانى مه عريفه، ويجا هه موو ليكئالاوه كان به خوگرى رايه لى «ئه ستيره ناسه كه» چرپتیه كان له دواى چرپتیه كان رابكيشى و، له پيوانه ي بورجه كاندا، به و پييه ي كه پله كان له چينه كانى خولقانه، پله كانى بوونايه تى بخوولقيني.

پ: پۆلینكردنى ده لالییه ت له دوا رۆمانه كه تدا «گه ردوون - الكون» كه له راده به ده ر سومبوليكه، له سه ر بنه ماى مه وسوعيه تدا بونياتنراوه. گه لۆ تۆ هه ولده ده تى تا له ريگه ي ئه و ستراتيزييه ده قيبه دا خوينه رى تايبه ت به خۆت دروستبكه ي؟

سه ليم: وازانم من «به مه به ست» له به شكۆمه نديكردنى هه ندی «مه يله و ويكچوو» كانى، ئه م رۆمانه دا، كورته كه مه وه، كه به شى يه كه مى وه ستاوه له سه ر «غه يب» دا، كه خوئى بؤ شه رى گروهه جياوازه كان، سه رچاوه ي «چه كه كانه»، كه هيج له و گروهانه داننانين به زمانى يه كتردا، واته رته ده كه نه وه، چونكو زمانه ئاماده كه ويژدان و كيانه. سه هوه كى پهيدا كردوه. خۆدانوو ساندنيكى ره هايه. له وانیه خوینهر مه سه له كه بۆلای مه زه به بييه ت و، ئيدۆلۆژيه ت كیل بکاته وه، گروهه كان له و هه ولده دان به دووبه ره كى كردنيان له گه ل خوا له ياسا و، رژيم و مه عريفه كه يه وه «تۆله بکه نه وه»، دوا جاريش «ئه ويتر» له ده ره وه ي گوپرايه لي دا ده بى به رته كه كه ي بؤ ئه ستيره كه ي (فلکها) بيگه رد بى، يان سیداره كه ي بى. ئا ئه وه، واقيعى جيهانى ئيستاکه كه و، كۆن و هه روا داها تووشه.

ئه وه «هاڤرکى» يه كى خويناوييه، كه له زۆرى ريشاژۆكه يدا، ده لاله تى سه ره له دانی عيله ته كه له ئيمه ده شارپته وه: ره گه زه كان دژى ره گه زه كانن؛

مهزه به به كان دژی مهزه به به كانن؛ هزره كان، ته نیا به ویکچوون له یه کتر یان یه کتر هارین نه بی، لیک رازی نابن. سهره لادانه وهی شهره کان به گه رانه وهی بو بن بالی «خیزان» و، رهنگ و خوین، له «گروپی گهردوون» یه که دا، تووندی و تیژی که ی زیده تر ده بی.

«گهردوون» کیلگه ی مینه کانه بو نه وانه ی که بیان وهی نه و هیما یه ی که له سهر ده لاله ته که، یان که له کتیبه که مدا هه یه به دست بگرن، که "زیاد" یه کی بچووک جه سته بهر ده کا، که "جیهان" لپی بی ناگایه.

پ: له رومانه کانتدا خه یالا کاره که ده خشکی، تاوه کو گیرانه وهی وه قیغ ته و او بکات، تا نه وهی که له توانا یه ته و او ی بکات، به رده و امی گیرانه وه که فریودانی خوین ره ره دوی نه وهی که ده رچوونه که ی له خه یالگیر یه وه بو واقع بو ده که ی به وه هم، به لام فرییده ده یته ناو توونا و توون «متاهة» یکی فراوانتر له هی یه که م.. کاتیکیش خوین ره رومانه که ته و او ده کات، دا وینگیر یه پلانیک ده بیت که بو ت دانا وه ته وه. تو چوون نه و مینانه دروستده که ی، که ده ق قوولده کاته وه و ده یته قینیتته وه؟

سه لیم: راستیه که ی خوین ره هر له به رایرا، که هه ولده دا له رومانه که دا هه لدره کانی واقع و خه یالاندنه که بدوژیتته وه، پلانه که بو خو ی داده نیتته وه. جار یکیان برادر یکم به حه په سانه وه به روومدا هاواری کرد: «به خودا، نه و گورستانه ی که بینیم له وئ له زهوییه که دا به رچاوم نه که وتووه، که نیمه، نه وه ده ساله لیره داده نیشین؟!». به در یژیابی ده یان ساله که نیمه هه موو نیوه ر یه ک پیکفه، له و قاوه خانه یه دا داده نیشین که زهوییه کی به یار و به لانراو له به رده میدا هه یه. نه و پارچه زهوییه م له رومانی «عبور بشروش» دا کرد به گور یکی نامو بو نه و داستانبیژه - الراوی - ی که خو ی کوشت. که من نه و زهوییه «واقعیه» م، نه ده سته واکردووه و - نه هه رگیزیش هه سته پیکردووه، تاوه کو له سهر نه مه وه رووداویکی خه یالا گیرانه بخولقینم. له وئ له شوینته که دا، گورستانیکی شاراوه هه بوو. نه و گورستانه ده سالان له به رچاومدا به روونی

دياربوو، تاوهكو بۆ كه سېكم كرد به ديارىي كه تيايدا ههشارى بدهم. ئهوهى كه خوئنه به واقع مهندهى دهكا، - راستيهكهى ئهوپهيقهى يهكهمه كه بهويش نووسينهكه دهستپېدهكهه - له دارشتنى واقيعيه تدا خهيا لگيرى پۆلئىنكراوه.

پ: ههئدى كهس لهو بروا يهدان كه بهرهمى رۆمانهكانت موژدهى سهردهمى سهرهه لدانى سيمۆلۆژى، لهناو رۆمانى عه رهبيدا، رادهگهيه نى، بهو سيفه تهى كه «به جياكارانه (يمتياز) كئيلگهيهكى فهرهنگيه». راي تۆ چيه؟

سهليم: ئهوه بۆ من زۆره. لى لهناو بېدهنگى رهخنه دا پىزى لئدهگرم.

پ: له بهرهمى رۆمانهكانتدا تهكنيكى گىرانهوهيى داهينه رانه پيشنياز دهكهى، وهلى رهخنه گرنگى پينادات. به لاي ئيمه وه چونكو رهخنه توى نه خوئندۆ ته وه، ههروا رسته سومبوليه كاني تۆ پئويستيان به شروقه كردن ههيه، رهخنه ي باويش، بهگشتى، له ساخته كارويه وه نزيكه، بويه له دروست كردنى ئه و شروقه يه ي كه دهقه كاني تۆ به ره مياندينى دهسته پاچه يه، جاتهنيا دوو گريمانه ي له به رده مدايه: يان په نا بۆ ناوكۆيى - سيقاق - ه ئاماده كراوه كان ببات و به دهسته واژه ي سومبوليكiane شروقه ت بكات، يانيش بۆ ناو سه فهره ته ئويليه كان بروات. بويه رهخنه مه هانه يه كى نييه، له به رانبهر باسكردنت خو به دوورگرتنى هه لېژاردوه، راي تۆ چيه؟

سهليم: لاي من هيج وه هميك نييه. مردنى رهخنه ي ئه ده بى ته رخانكراو ريسواكراوه. ئيستا، رهخنه ي ئينتباعى، رۆژنامه يى، ده ربرينى ئينشايى، بۆ هه موو بارىكى دهق دهگونجى. ئه و رهخنه يه بۆ تاوتوو كردنى حيساباتى شه خسى و، دابىن كردنى په يوه ندييه كانه. له به رانبهر هه موو ده قىكى ناته مبه ل، ترساو و شه رمه زاره. له سه ر كئيبىكى بووده له دا، ده يان نووسين، بى وه ستان به دواى يه كدا دين، كه چى كئيبىكى «سهخت» كه به ئه خلاقه وه سه رقاله، ته نيا

له ستوونیک یان هه والیک زیاتری له سهه نییه. ئەو رهخه نیه له سهه بناغهی وینهیه کی مهزه بهی، رهگه زایه تی راوه ستاوه. براده رایه تی و خزمایه تی؛ سوود وهرگرتن کۆله که که یه تی. هه لبه ت له هه موو ئاستیکدا هیچ رهخه نیه کی نییه له ناو ئەو ویرانه یه دا ساغ بیت. کاریک کی خه مهینه ره. رهخه ده توانی، له رۆژنامه گه ریدا، که جۆره «چیژیک» به خوینه ری راهینراو به خشی، لی «موچه خۆریه که ی» وایلیکرد، یان بۆ پاشه وهی بباته وه، که خویندنه وه نه توانی به راوردی بکات، یانیش بۆ په سندانیک کی ئاسایی بی به رزه فته کردنی ببات. ئەو رهخه نیه به قهه قه باره ی هه بوونی خودی عه ره ب خۆش مه سه ره فه.

پ: ئایا بروات وایه که له ویدا، له ئاینده دا، له جه م رهخه وه بۆ نزیکه بوونه وهی ده قه کانت سه رکیشیه کی ته ئویلی بیته ئاراوه؟

سه لیم: به دنیاییه وه، کاتی «کرچوکال» ی نووسین ئاستیک له بی ئە خلاقی ده پیک، که بگره هه تا «کرچوکاله کان» ییش لی بیزارده بن، ئەو سه رکیشیه ده دستپیده کا. ئەمهش به درهنگیه وه بۆ من گه راندنه وه یه کی «مه عنه وی» یه. هه موومان هه زمان له که میک ئاو رلیدانه وه هه یه بۆئه وهی بزاین له به رانه به دل و مه ره که به که ماندا له دۆخی «به رپر سیاریه تی» داین. بیده نگی نا هه قانه ی، ئیستا که، هه ستیک ی بایه خدار و خه مۆک ده ور ووژینتی.

نازانم بۆ ده بی من هه موو ئیواره یه ک، هه وت رۆژ له هه فته یه کدا، به هاوین، زستان، پایز و به هار، له هه مان سه عاتدا، بۆ به رزایی به سهه داری پلیکانه یه کدا سه ره که وم، بۆئه وهی به جه ره بانه خۆم تا قیبه که مه وه، که له ته رازوی په ریک ی سپی، له فیل و، دۆل و، ویلی و، بۆسه و، زولم و، چاوه روانکراو و، داخستن و شه ره نگیزیه کان، ده مشاریته وه، خراب نییه، ئەمهش وهک ناوکۆیی رۆمانه کانم یارییه کی قه ده رییه. به لام خوینه ریک ی زۆرم هه یه که ده قه کان ناتوانن سووکایه تی به توانا کانیان بکه ن. داخوازیکار و عادیلانه ن.

پ: تۆخەيالئىكى سىنەمايىت ھەيە، دەقەكانت بە وئىنەگر - فۆتۆگراف - دەچى،
كە بەمەبەست بە شاشەكەي، يان كاميرا بزۆلەكەي دەلئى. رۆمانەكانت
گىرئانەوھەيەكى بزۆكە: شتىك لە نووسىن و، پتئىكىش لە وئىنە؛ ئەوانە ھەموويان
لەگەل ئىمەدان. بە ھەمان شىوھش شىعەرى تۆ دەربىرئىكى سىنەمايىە. بۆ
چرپەكانى ناخ بىجگە لە كردار و خولياى كردار، نەبوونىەت شتىكى تر نىيە.
ھەرەك يادوھرىيەك كامىرايەكى لەسەر شان ھەلگرتبى، گوتەكانىشت
راوكردى دىمەنىكە لە ھەوادا. چۆن سەلیم بەرەكات دەتوانى ئەو تەلەنانەوھ
كارامەيە دروستبكات؟

سەلیم: لەرووى يەقىنەوھ، نازانم ئەو پىكھاتانە چىن كە مەعريفە و خەيال
دەكەنە دوو بىنايى. دىمەنىكى توند يان خاوبە چاوم وئىنە دەگرم، قىجا بە
پەيغىن دەينووسمەوھ. لە پەيغەكانمدا شىوھ و رەھەندەكانى دوو كۆلەكەن.
سەرچاوەكەي ئەمەش ناگەپتەوھ بۆ سەرسوورمانى من، بە پىكھاتەيەكى
رۆشنىبىرئىانە، كە بە ھەموو ئەدەبىك بۆ شەھووتەكان بىنئىك دروستبكات.
ئەز لەبارەي رۆھىيەوھ، بۆ نمونە، رۆمانى «الكريات الزجاجيه»ى ھىرميان
ھىسەم، بە ئەپستراكتىي ھزرىيەكەيەوھ خۆشويست، ھەك چۆن گيانلەبەرە
قسەكەرەكانم لە «كلىلە و دمنە»دا خۆشويست. بەلام «روون و ئاشكرا»، ھەك
بەھاي بىنئىن كۆلەكەكەي شىوھەيە، كە لە زانستەكانى پىويستى و
خوداوندەيەكاندا، مەبەستىكى كۆتايىيە، تاكوو لە روون و ئاشكرايىدا مانا
كۆتايىيەكەي جوانىيەك بۆ ناوھكى وەرېگرئىت.

«ناوھكى - الباطن»، لە شەرئەفەكردندا، تەواوى مەعريفى، ھەق، كۆكراوھەيە، كە
لە خەلوتى مانادا كۆبۆتەوھ. خودى «ناوھكى» غەيبە و «دامەزىنەرى» توانا
دىارىكراوھەكانە. ئەوھ عەدەمى دەستپىكردوھ كە شىوھى لى پىكھات؛ ئەو
مندالدانە نووتەكەيە كە دەزئى؛ ئەو گۆرە تارىكە داخراوھەيە كە تىايدا مردوو بۆ
تاقىكردنەوھەكەي رادەبى.

لە كۆتايى ئەو «ناوھكىانە»دا - واتە: عەدەم و، گۆر دەبنە لەدايكبوونى روون و
ئاشكرايى، ئەو لەدايكبوونەش لە كۆتايى مەبەستەكان راپدەگەيەنرى

(مەبەستى گول ئۈۋەيە بىيى بە بەرھەم - فەلسەفەى دانائىتى وا دەلى -). خودى بوون مەبەستى عەدەمى روون و ئاشكرايە، لەدايكبوون مەبەستى مندالدى روون و ئاشكرايە، رابوونى مردوو مەبەستى گۆرى روون و ئاشكرايە، فردۆسى روون و ئاشكرايى و دۆزەخى روون و ئاشكرايى كۆتايى گشتى خواندەكانە. ھەرەك خوای، ناديار لە چاوان، كە سيفەتەكانى ديارى ناكړئ، رۆژىك دى بە بينراوى یشو بىگەردى بۆ ئەوانەى وەرەزى دەكەن بەديار دەكەوئ.

رەنگە لەم كورتكردنەۋەيەدا مەسەلەى پەيدا بوونم روونكردبىتەۋە، كە ماناى ھەق، بىگەردى - ھەمىشە - تەئويلدەكړئ بۆئەۋەى لە وینەيەكدا بەرجەستە بىتەۋە، ئەۋەى كە من ئەنجامىدەم ئەۋەيە. ئەو دىمەنە بينايىيە خەملىوانەى من، ئەۋە بە شرۆفە و تەئويلكردنەۋە دەلالەتە ھزرىيەكەيەتى. ئەز پىشەكەيە، بينايىيەكان بۆ خوینەر ئاپۆررە دەكەم، تا ئەۋ بە خۆى، «ئاكامەكان» بە تىرامان و بە رىكخستنى بىر كوردنەۋانە بنووسىتەۋە ماناكەى پوختەى بكاتەۋە. ئەز دوو چاوى ساغى بۆ سەلماندى دال و ھەستەكانى پىدەبەخشم. - لە دەقى مندا - پرپەكانى ناخ لەۋىن: روون و ئاشكرايى بى كۆتايىيە، روون و ئاشكراى نەمرە.

پ: مېتۆلۆژىيە كورد سەرچاۋەى پالائونى تۆيە (لە شىعر، رۆمان، نووسىنەكانى تردا). سەرچاۋەكانى ترى سەلىم بەرھەكات چىن؟

سەلىم: بوون لە پاىە و، نەشوۋەكانىيەدايە. مەتەل و ئالۆزكاوى - فېلېبازىن.

دوا پرسىيار: ئايا سەلىم بەرھەكات بۆ ئىمە خۆى لە رىستەيەكدا داناۋە؟

سەلىم: پېبىنى تووناوتوونەكان و سوارچاكى چۆلستان.

سەرچاۋە: گۆفارى تافوكت، ژمارە ۱ - ۱۹۹۶

* ئەم پرسىيارە لە چاۋپىكەۋتتىكى ترەۋە ۋەرگىراۋە لە رۆژنامەى «الحيا».